Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

• CÔNG BỐ CỦA TÒA BẠCH ỐC VÀ BẢN TIN CỦA VĂN PHÒNG TỔNG THỐNG VNCH XÁC ĐỊNH

THAY 35.000 QUÂN ĐỢT II - HOÀN TẤT 15-12

SỐ 136 — 8 TRANG 8Đ. — THỨ NĂM 18, THỨ SÁU 19-9-1969

CẤP TIẾN

TỔ QUỐC — TỰ DO — TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN Đ.T. : 25.505 | Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG | Tổng Thơ Ký Tòa Soạn PHI VÂN | Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg Đ.T.: 23.275 (Ty QL: 21.505)

Số này :
Để bù đắp lại chuyến phi cơ trễ ngày hôm qua,
TIẾU NGẠO GIANG HỒ
đang dài gấp 3
trong số này, để bạn đọc nghiền ngẫm trong suốt ngày CẤP TIẾN nghỉ hàng tuần.

●

BẠN ĐỌC CHÚ Ý :
Kể từ thứ sáu 19-9 Ty Quản lý nhựt báo Cấp Tiến dời về 242 ter đường Phan đ. Phùng Saigon Đ.T. 23275.
Vì vậy, từ 19-9-69, quý vị công thương kỹ nghệ gia và quảng cáo viên cần liên lạc với Ty Quản lý về mặt quảng cáo, xin đến thẳng địa chỉ trên đây.
Tuy nhiên phần phát hành báo vẫn còn ở địa chỉ cũ 173 đường Phạm ngũ Lão Saigon

---

TRÍCH-VĂN BẢN CÔNG BỐ CỦA TỔNG THỐNG NIXON VỀ VIỆC TRIỆT THOÁI 60.000 QUÂN MỸ TRONG NĂM 1969 :

Giờ thương thuyết đã điểm

mong rằng lịch sử sẽ ghi nhận rằng

LÚC NÀY 2 PHE ĐANG HƯỚNG VỀ HÒA BÌNH HƠN LÀ CHIẾN TRANH

HOA THỊNH ĐỐN 17-9 — Sau khi Phó T.T. Kỳ loan báo trước tại Saigon là sẽ có 40.500 binh sĩ được thay thế từ nay tới cuối tháng 11-69, thì hôm qua 16-9 tại Hoa thịnh Đốn Tổng Thống Nixon đã phổ biến một bản tuyên bố cho biết là Hoa Kỳ sẽ triệt thêm 35.000 binh sĩ Mỹ khỏi Việt Nam từ nay cho tới giữa tháng 12-69.

Bản tuyên bố đã cho biết là sau đợt triệt thoái 25.000 đã hoàn tất thêm đợt này nữa là Hoa Kỳ triệt thoái 60.000 trong năm 1969.

Ông cho đó là một bước tiến quan trọng cùng với những đề nghị Hòa bình mà Hoa Kỳ đã đưa ra từ trước tới nay, cho thấy HK đã bỏ chủ trương chiến thắng quân sự và thấy đã đến lúc cần phải chấm dứt cuộc chiến tranh tại Việt Nam.

Ông nói bây giờ đến lượt đối phương tỏ rõ thiện chí của họ.

Sau đây là nguyên văn bản công bố của TT Nixon, được phổ biến đúng lúc 9 giờ 20 phút tại Hoa thịnh Đốn, tức là 13 giờ 20 phút giờ quốc tế. (hơn 20 giờ tại Saigon, đêm 16-9).

«Sau khi đã nghiên cứu thận trọng tình hình cùng với 8 cố vấn quân sự và dân sự cao cấp nhất của tôi, và sau khi đã tham khảo ý kiến chánh phủ VN, tôi đã quyết định giảm mức độ quân sự tại VN xuống còn 484.000 quân, từ đây đến 15 tháng 12.

Mức độ quân số khi chính quyền này còn nhậm chức là 549.500 quân. Sau khi hoàn tất biện pháp này ít nhất có 60.000 người đã được rút khỏi VN từ đây đến 15/12. Trên thực tế, quân số được giảm lên đến 65.500 người.

Nhưng trong khuôn khổ mức tổ đủ quân số, tất cả đơn vị hiện diện tại V.N. trên nguyên tắc phải đầy đủ cấp số 100%. Nhưng trên thực tế, phần lớn các đơn vị đó có cấp số thực tế kém hơn cấp số lý thuyết một chút, do đó mức quân số tối đa trên thực tế kém hơn mức tối đa lý thuyết từ 1, đến 2 phần trăm.

XEM TIẾP A TRANG 2

PHẢN ỨNG CỦA C. S.

PHÁI ĐOÀN VC VẪN CHO LÀ 1 MƯU KẾ

BALÊ 17.9.— Tin T.T. Nixon quyết định rút thêm 35.000 quân Mỹ ra khỏi miền Nam V.N. đã tạo nên một không khí lạc quan trong chánh giới Tây phương, nhưng thận trọng trong các ... quan sát trung lập và lại gặp phản ứng lãnh đạm của phe C.S. !

Đó là một «mưu kế để xoa dịu» ?

Một phát ngôn viên V.C. tại Ba lê đã nói rằng việc rút thêm 35.000 quân Mỹ khỏi miền Nam V.N. lần này cũng chỉ là một mưu kế mới, xoa dịu dư luận dân chúng Mỹ và thế giới mà thôi.

XEM TIẾP E TRANG 2

CHÁNH PHỦ VIỆT NAM CỘNG HÒA ĐỒNG Ý

VIỆC THAY THẾ 35.000

quân đội Hoa Kỳ đợt II

● VÌ SAO CÓ CON SỐ CÁCH BIỆT VỚI LỜI TUYÊN BỐ CỦA PHÓ TT KỲ BỮA TRƯỚC ?

SAIGON 17.9.— Văn phòng TT loan báo hôm qua 16-9-69, TT cho biết là Chánh phủ VNCH đã đồng ý với Chánh phủ Hoa Kỳ về 1 đợt thay quân thứ hai sẽ được hoàn tất vào ngày 15 tháng 12 năm 1969.

Cộng chung với đợt thay quân đầu tiên thực hiện sau hội nghị Midway tháng 6 năm nay, tổng số Quân Đội Huê Kỳ tại Việt Nam sẽ thực sự giảm khoảng 60.000 người vào tháng chạp sắp tới.

Việc Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa thay thế dần Quân Đội Huê Kỳ tại Việt Nam thể hiện chủ trương của Chánh Phủ Việt Nam Cộng Hòa là ngày càng nhận lãnh về mình trách nhiệm bảo vệ đất nước, mà nhiều lần trước đây Chánh Phủ đã đề xướng.

Quyết định giảm thêm quân số Hoa Kỳ này đã được 2 Chánh phủ cứu xét kỹ lưỡng căn cứ trên tình trạng an ninh phòng thủ chung của các lực lượng Đồng Minh tại Việt Nam và công cuộc Bình Định Xây Dựng của chúng ta.

Biện pháp này chứng minh mức độ tiến triển trong chương trình bành trướng Quân lực V.N.C.H.

TIẾP THEO B TRANG 2

ĐỌC TRANG 3 :
NHỮNG BÍ ẨN VỀ 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH Ở VIỆT NAM
• *của VĨNH LỢI*

LẬP TRƯỜNG

Trường hợp Nguyễn-Tôn-Hoàn

● Hùng Nguyên NGUYỄN-NGỌC-HUY

Báo chí thủ đô gần đây có đăng tin và bài bình luận về việc vợ chồng ông Nguyễn tôn Hoàn kiều cư ở Huê Kỳ vừa bị giải nhiệm chức vụ giáo sư dạy Việt ngữ cho người Mỹ, vì xung đột với Ban-Giám-Đốc của nhà trường. Việc ông Nguyễn tôn Hoàn kiều cư ngoại quốc và xung đột với cơ quan sử dụng ông thật ra không có gì đáng cho chúng ta nói đến nhiều.

Nhưng ông Nguyễn tôn Hoàn là người đã từng giữ những chức vụ quan trọng trong chánh quyền Việt Nam nên một số nhà bình luận đã đề cập đến ông với tư cách là chánh khách. Trong sự phê bình về ông, có người đã tỏ ra có thiện cảm, có người lại có thái độ chỉ trích ông khá mạnh.

Người làm chánh trị tất nhiên phải chấp nhận sự phê phán của công luận. Bởi đó, nếu người phê bình chỉ nói về lập trường hay về khả năng của ông, chúng tôi cũng không cần phải lên tiếng.

Điều đáng tiếc là có người đã vì ác ý hay vì không biết rõ hoàn cảnh của ông nên đã có những ... lệ ... nhận đối với ông. Với tư cách là người đã ... được ông hướng dẫn trên con đường tranh đấu, đồng thời cũng là một cộng sự viên thân tín của ông trong gần hai mươi năm, tôi nhận thấy có nhiệm vụ phải lên tiếng cho quốc dân biết rõ một số sự thật về ông để ông khỏi bị hiểu lầm.

Năm 1964, ông Nguyễn tôn Hoàn đã chấp nhận tham gia chánh phủ Nguyễn Khánh với mục đích đóng góp công nghiệp vào việc chống cộng và xây dựng dân chủ. Chỉ sau một thời gian ngắn, ông đã thấy rằng tướng Nguyễn Khánh có chủ trương xây dựng chế độ độc tài.

Vì nhu cầu chống cộng, ông vẫn ở lại chánh phủ, nhưng cố gắng ngăn cản tướng Nguyễn Khánh tiến đến chánh thể độc tài. Khi tướng Nguyễn Khánh ban hành hiến chương Vũng Tàu, cuộc xung đột nổ bùng ra và hai bên không còn cộng tác nhau được nữa.

Đầu tháng 9 năm 1964, tướng Nguyễn Khánh bắt buộc ông Nguyễn tôn Hoàn và chúng tôi ra khỏi nước Việt Nam. Nhận thấy một sự xung đột mãnh liệt với chánh quyền trong lúc đó có ảnh hưởng tai hại cho đất nước, các anh em đồng chí của chúng tôi đã quyết định là chúng tôi phải ẩn nhẫn và chấp nhận xuất ngoại. Chúng tôi rời Việt Nam ngày 6-9-64, và đã ở Hong Kong và Nhựt hai tháng.

Cuối tháng 10 năm 1964, lúc tướng Nguyễn Khánh trao quyền lại cho cụ Phan khắc Sửu và cụ Trần văn Hương, tôi đã về nước ngay. Phần ông Nguyễn Tôn Hoàn lúc ấy chưa về nước ngay được vì một lý do đặc biệt cho ông.

Đầu năm 1964, ông đã phải vào một bịnh viện ở Pháp để mổ một cục bướu ở óc. Đáng lẽ ba bốn tháng sau, ông phải trở vào bịnh viện để bác sĩ kiểm lại vết thương, nhưng vì phải hoạt động ở Việt Nam, ông không thi hành đúng lời dặn dò của bác sĩ được.

Bởi đó, khi tôi về nước, ông phải trở sang Pháp để cho bác sĩ khám lại vết mổ. Và sau khi khám lại vết mổ ấy, ông định trở về Việt Nam thì giấy thông hành của ông đã hết thời hạn hiệu lực, mà sứ quán Việt Nam ở Pháp theo lịnh chánh quyền Saigon đã từ chối việc cấp chiếu khán cho ông.

Năm 1965, Người Pháp muốn trả đũa việc chánh phủ Việt Nam trục xuất viên Giám Đốc Pháp Tấn Xã ở Việt Nam nên trục xuất ông ra khỏi nước Pháp. Lúc đó, Chánh phủ Việt Nam cũng không nhận cấp chiếu khán cho ông về nước. Do đó, Ông phải sang Mỹ kiều cư.

Sau khi hiến pháp 1967 được ban hành, chúng tôi nghĩ là chánh phủ Việt Nam không còn chống việc ông hồi hương nên có yêu cầu ông về nước, nhưng vì chưa thu xếp xong việc gia đình, ông còn nấn ná ở Mỹ đến nay.

(Xem tiếp trang 8)

SAU KHI QUÂN MỸ Ở VN ĐƯỢC THAY THẾ THÊM

LLĐB LÀO ĐÃ CẮT ĐỨT đường mòn Hồ Chí Minh

ĐỂ NGĂN CUỘC XÂM NHẬP CỦA QUÂN BV VÀO NAM

VẠN TƯỢNG 16-9 (AFP).— Nguồn tin riêng ở Vạn Tượng cho biết lực lượng đặc biệt Lào được Mỹ thành lập và yểm trợ đã cắt đứt ít ra và tạm thời đường mòn Hồ chí Minh tại vùng Tchepone, cách Tây Nam khu phi quân sự giữa hai miền Việt Nam lối 30 cây số.

Lần đầu tiên lực lượng này hoạt động quy mô tại vùng Cộng Sản kiểm soát từ 20 năm nay. Lực lượng đặc biệt Lào đã bao vây Tchepone sau khi chiếm thành phố Mương Phine hôm 7/9. Từ nhiều năm nay thành phố này là Tổng Hành Dinh quân sự của phe cực tả Lào và Bắc Việt thuộc miền Nam Lào.

Một số quan sát viên cho đó là cuộc hành quân quy mô nhằm ngăn cản cuộc xâm nhập của Bắc Việt vào Nam Việt Nam, sau khi quân Mỹ ở Việt Nam được thay thế thêm nữa.

XEM TRANG 6 :
Kịch Trường
HUY TRƯỜNG phụ trách

VIỆC THÀNH LẬP KHỐI ĐA SỐ Q.H. SẮP HOÀN TẤT

BÁC SĨ ĐẶNG-VĂN-SUNG

CÓ THỂ ĐƯỢC BẦU LÀM CHỦ TỊCH

TRONG PHIÊN NHÓM QUYẾT ĐỊNH VÀO THỨ SÁU NÀY, SAU ĐÓ BAN CHẤP HÀNH SẼ GẶP TT THIỆU...

★ HỜ VINH ★

SAIGON — 17/9 — Việc thành lập Khối Đa Số Quốc Hội đã tiến đến những kết quả cụ thể, Sau hai buổi họp đại diện các Khối đã đi đến thỏa thuận tạm thời lấy tên là (Liên Khối Dân Chủ) nhưng sau đó danh xưng này sẽ được đưa ra Đại hội đồng quyết định.

Trong những phiên họp trước đó đã có những lúng cúng chung quanh danh xưng của Liên Khối. Đầu tiên có người đề nghị Liên Khối mang tên «Quốc Gia Xã Hội», nhưng có vị phản đối cho rằng người ta có thể hiểu lầm là (Quốc Xã) phát xít.

Đề nghị thứ hai là «Dân Chủ». Danh xưng này cũng được thảo luận rất lâu và đại diện các khối người thì cho rằng nó có vẻ như «Liên minh Dân tộc Cách mạng Xã hội» của TT Thiệu, người lại ngại trùng tên với Liên danh 9 «Dân Chủ» của TT Thiệu trước đây, hoặc giống như Khối Dân Chủ của dân biểu Nguyễn Thiện Nhơn mà các bạn đồng viện lúc đó thường gọi là Khối Bát Đạt (ăn ở thường xuyên tại Nhà Hàng Bát Đạt) Sau rốt đại diện các Khối đã âm thỏa thuận danh xưng nói trên.

Thứ Sáu 19-9 sẽ bầu BCH Liên Khối

Theo những nguồn tin thân cận thì đại diện các Khối sẽ lập một Ủy Ban để soạn thảo nội qui và điều lệ của Liên Khối, cũng như vấn đề tương quan giữa các Khối trong Liên Khối và tương quan giữa Liên Khối với Hành Pháp.

Ngày Thứ Sáu 19-9 tới đây vào lúc 16g, Liên Khối sẽ nhóm họp để quyết định công việc làm của Ủy Ban nói trên, đồng thời sẽ bầu Ban Chấp Hành Liên Khối.

XEM TIẾP D TRANG 2

---

8 QUÂN NHÂN MỸ BỊ TỐ CAO ĐÃ HẠ SÁT 1 người V.N. Ở NHA TRANG SẼ RA TÒA ÁN QUÂN SỰ MỸ

NỮU ƯỚC 17-9 (UPI).— Tờ Nữu Ước Thời Báo hôm thứ Ba loan rằng quân lực Hoakỳ đã quyết định đưa ra xét xử cả 8 quân nhân LLĐB Hoakỳ bị tố cáo cố sát một người Việt Nam.

Thông tín viên Joseph Fried đã gởi tin này từ Saigon về theo một nguồn tin thông thạo. Nguồn tin này nói rằng Đại tá Harold Seaman, người trách nhiệm cuộc điều tra, đã đề nghị với Tướng George L.Mabry, Tư lệnh Lực lượng Yểm trợ Hoa Kỳ tại VN, là đem cả 8 quân nhân trên ra Tòa án Quân sự.

Trong số 8 người bị kết lội cố sát kia có Đại Tá Robert Rheault, cựu Tư lệnh Lực Lượng Đặc biệt Hoa kỳ tại Việt Nam.

PHÁI ĐOÀN B.V. TẠI BA LÊ RỐT CUỘC

ĐÃ BẰNG LÒNG TIẾP

4 người vợ phi công Mỹ

Để trả lời coi chồng họ đã chết hay còn sống !

BALÊ.— Tin thân cận Phái đoàn C.S. tại cuộc đàm phán Ba Lê tiết lộ rằng Phái đoàn B.V. đã bằng lòng tiếp 4 thiếu phụ vợ của 4 phi công bị giam giữ tại B.V.

Một cuộc dàn xếp đang được tổ chức để có cuộc tiếp xúc giữa các đại diện BV với 4 người vợ của phi công Mỹ.

Những người này đã có chồng bị giam giữ ở BV người thì mới có 8 tháng, kẻ năm và có người không biết là chồng của mình mất tích hiện còn sống hay chết hay đang ở trong tay BV.

Nhóm người này đã đến Ba lê vận động cho chồng do sự đài thọ của một hãng vô tuyến truyền hình lớn ở Hoakỳ.

Trong khi đó, một phát ngôn viên B.V. đã nói rằng họ rất thông cảm với những nỗi khổ của những thiếu phụ này, tuy nhiên vấn đề tù binh nói chung cần phải được giải quyết trong một giải pháp chung cuộc.

Dường như Đại tá Hà văn Lâu sẽ là người đứng ra tiếp Phái đoàn vợ tù binh Hoa Kỳ.

Phát ngôn viên này cũng nói rằng dù sao những tù binh Hoa Kỳ cũng được Chánh phủ B.V. đối xử «theo chánh sách khoan hồng và nhân đạo» «mặc dầu những người này đã phạm nhiều tội ác chiến tranh, đã sát hại nhiều thường dân B.V. và tàn phá nhiều nhà cửa và hoa màu của họ.

T.T. NIXON XÁC NHẬN B. 52 VẪN TIẾP TỤC DỘI BOM Ở V.N.C.H. cho đến khi nào có phản ứng của Cộng sản

HOA THỊNH ĐỐN 17/9 (UPI) Tổng Thống Nixon hôm thứ Ba đã thông báo cho các lãnh tụ CộngHòa tại Quốc Hội Hoa Kỳ biết rằng các phi vụ B52 tại VNCH sẽ được tiếp tục cho đến khi nào chúng ta nhận được phản ứng nào đó từ phía bên kia».

Quyền lãnh tụ Cộng Hòa tại Thượng Viện, thượng nghị sĩ Hugh Scott, cho biết Tổng Thống Nixon đã gặp các thượng nghị sĩ Cộng Hòa trước khi ông công bố việc rút thêm quân.

Theo ông Scott, Tổng Thống Hoa kỳ nhấn mạnh rằng ông không chấp nhận một chương trình «mang Hoa kỳ tới cái chết» và nhắc lại là chỉ có quyền tự quyết của VNCH là không thể thương thuyết được.

Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ xác nhận :

Ngoại trưởng 7 QG Đồng minh

CÓ QUÂN THAM CHIẾN Ở V.N.

SẼ NHÓM HỌP VÀO THỨ BẢY NÀY TRONG KỲ ĐẠI HỘI ĐỒNG LHQ ĐANG KHAI DIỄN VÀ SAU KHI T.T. NIXON ĐỌC DIỄN VĂN NGÀY THỨ NĂM 18-9

NỮU ƯỚC.— Đại hội đồng Liên hiệp quốc kỳ thứ 24 đã được khai mạc vào chiều 16-9 (tức lúc 3 giờ sáng, giờ Saigon, ngày thứ Tư 17-9-1969).

Các nhà ngoại giao thuộc 126 quốc gia trên thế giới đã tề tựu tại Nữu ước để tham dự Đại hội đồng, và trước đó họ đã nhóm riêng với nhau để thảo luận về các vấn đề trong nghị trình 104 điểm của Đại hội đồng.

Cô Angie Brooks, Thứ trưởng Ngoại giao của Liberia đã được bầu làm Chủ tịch Đại hội đồng. Cô Brooks là ứng viên độc nhất và là phụ nữ Phi châu đầu tiên giữ chức vụ này. Người ta cho là các vấn đề Phi châu sẽ được bàn tới nhiều trong khóa họp.

Theo truyền thống, những buổi đầu tiên của Đại hội đồng được dành cho các bản tuyên bố chính sách của nhiều chính phủ. Năm nay, trong số các vị quốc trưởng lên tiếng tại Đại hội đồng gồm có Tổng Thống Nixon đứng đầu danh sách. Ông sẽ lên tiếng vào ngày thứ Năm, có thể nêu lên vấn đề VN mà thế giới đang theo dõi.

Trong số các nhà ngoại giao tham dự đại hội đồng có hai Quốc Trưởng, hai Thủ tướng, một phó Thủ tướng và 63 Ngoại trưởng.

Các cuộc thảo luận riêng tập trung chung quanh tình hình Trung đông, việc giải trừ vũ khí nguyên tử, và vấn đề Trung Cộng gia nhập Liên hiệp Quốc.

XEM TIẾP H TRANG 2

T.T. NIXON ĐANG NGHIÊN CỨU VIỆC NGƯNG GỌI THANH NIÊN THI HÀNH QUÂN DỊCH

HOA THỊNH ĐỐN 16/9 (AP) — Tòa Bạch Ốc hôm thứ Ba cho biết Tổng Thống Nixon đang nghiên cứu việc ngưng gọi thanh niên thi hành quân dịch, ít nhất là trong một quãng thời gian nào đó.

Tham vụ Báo chí Tòa Bạch Ốc cho biết vấn đề này lâu nay đã được nói tới, nhưng ông không xác nhận hoặc phủ nhận rằng quyết định này có thể được thi hành trong tương lai gần đây.

ĐỌC TRANG 3
Trang Chánh Trị và sưu khảo

T.T. NGUYỄN-V-THÀNH không tham gia HỘI ĐỒNG TƯ VẤN

Trong số báo 130 đề ngày 11 và 12/9 vừa qua, chúng tôi đã loan báo một tin liên quan đến sự thành lập Hội đồng Tư Vấn Quốc Gia. Đề cập đến những nhân vật đã nhận lời tham dự Hội Đồng này, chúng tôi đã nhắc lại tin của đồng nghiệp Hòa Bình cho rằng có nhiều nhân vật đã nhận lời tham dự Hội Đồng này. Trong đó có cựu Trung Tướng Cao Đài Nguyễn Văn Thành.

Nhưng Trung Tướng Nguyễn Văn Thành trong bức thơ ngày 12-9

XEM TIẾP C TRANG 8

CẤP TIẾN nghỉ hằng tuần

Ra số báo này, nhựt báo CẤP TIẾN sẽ nghỉ hằng tuần ngày thứ Sáu.

Số báo tới sẽ phát hành sáng thứ Bảy như thường lệ.

1phát ngôn viên của «Phái đoàn bồ câu Mỹ» tuyên bố :

T.T. THIỆU CŨNG CHÚ Ý ĐẾN KẾ HOẠCH CỦA HỌ:

« KẾ HOẠCH NGƯNG BẮN «DA BEO» VÀ NÓI THÊM : DẦU T.T. CÓ THỂ KHÔNG CHẤP NHẬN LÚC NÀY, NHƯNG NÓ VẪN ĐƯỢC LƯU Ý CHO TƯƠNG LAI...

SAIGON 16-9 (UPI) — Một phát ngôn viên của «Ủy Ban Quốc Gia Hoa Kỳ Tìm Một Giải Pháp Chính Trị cho Việt Nam» hôm thứ Ba tuyên bố rằng Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu bày tỏ sự chú ý đến kế hoạch «ngưng bắn tại chỗ» tại V.N

Bác sĩ Milton Sachs, giáo sư trường Đại Học Brandeis và phát ngôn viên của Ủy Ban trên trong cuộc họp báo tại Saigon cho biết thêm là nhiều giới chức Hoa kỳ và Việt Nam cũng có những sự chú ý tương tự đến kế hoạch» ngưng bắn tại chỗ,«da beo phe bên nào đang ở đâu vẫn ở nguyên đó» này.

Ông Sachs nói rằng «Tổng Thống Thiệu đã bày tỏ sự chú tâm đặc biệt đến đề nghị đó và ông đã nêu một số thì giờ để thảo luận về ý tưởng của chúng tôi. Ông đã đặt nhiều câu hỏi hữu ích».

XEM TIẾP G TRANG 2

THỦ TƯỚNG TRẦN-TH-KHIÊM RA THÔNG TƯ

CHUYỂN HƯỚNG CÔNG-TÁC BÀI TRỪ THAM NHŨNG

SAIGON 16-9 — Thủ-Tướng Trần Thiện Khiêm hôm 16-9 ra Thông Tư ấn định việc chuyển hướng công tác bài trừ tham nhũng sau khi các Ủy Ban Bài Trừ Tham Nhũng toàn quốc đã được chấm dứt nhiệm vụ.

Thông tư trên nói tuy rằng từ nay công cuộc bài trừ tham nhũng sẽ do Giám Sát Viện đảm trách nhưng vẫn trong khuôn khổ bài trừ tham nhũng, chánh phủ sẽ tập trung nỗ lực để cải tiến guồng máy chánh quyền dựa theo ba tiêu chuẩn : trong sạch hóa, giản dị hóa và hữu hiệu hóa.

Thủ Tướng Chính phủ cho biết các tiêu chuẩn trên sẽ được thi hành theo các nét đại cương ghi sau :

Về tiêu chuẩn trong sạch hóa. Thông tư cho biết, đối tượng chánh yếu của vấn đề là nhân sự. Phương thức thực hiện phải nhằm đạt 2 điểm chính :

— Nâng cao tinh thần của quân, cán chính Biện pháp áp dụng là phải hướng dẫn giới quân, cán, chính tự ý thức rõ trách nhiệm của họ đối với sự sinh tồn của cộng đồng quốc gia, phát huy tinh thần làm việc tích cực và bất vụ lợi căn cứ trên ý niệm công ích ; cố gắng tự hạn chế để tổ chức một đời sống trong sạch, tránh những cám dỗ của vật chất.

XEM TIẾP V TRANG 8

XEM TRANG 7
«Tiếu Ngạo Giang Hồ»
của KIM DUNG

Thiên cơ bất khả lậu

★ của BẢY BỚP

MIỆNG LƯỠI NGƯỜI... CHÁNH TRỊ

Con nít An nam bồng em lên võng đỏ ngủ thường hát :
«Cái lưỡi không xương nhiều điều lắc léo
«Cái miệng không vành méo mó lung tung.

Ngày ông Nguyễn tôn Hoàn vì chống nhau với Tướng... Cải lương Nguyễn Khánh thì nhiều người, trong đó có cả anh Tư Cầu Kho (đang viết bào Tiếng Nói.. Khó Gặp ngày nay) sĩ tiểu rằng ông Hoàn đã mang theo mấy trăm triệu đốp bíp được thời gian làm Phó Thủ Tướng.

Ngày nay, khi tin tức cho biết vợ chồng ông Hoàn bị mất chỗ dạy học vì không chịu LAU GẠCH văn phòng và «dám» làm Chủ tịch tổ chức nghiệp đoàn giáo chức thì lại cũng anh Tư Cầu Kho sĩ vả rằng nhiều lãnh tụ VN vì khi lưu vong ra ngoài đi «làm bồi làm bếp» nên ngày về làm quan to bị mất... uy tín.

Thú thiệt, nghe câu phê phán của anh Tư C.K. Bảy Bốp tui lặng người, biết phải hiểu ra làm sao nữa.

— Những người làm quan xong, ôm tiền chạy ra ngoài sống vương giả nơi xứ người thì anh Tư C.K. sĩ vả.

— Người vì bị bắt buộc lưu vong, đạo đức thanh bần, phải đi làm thuê làm mướn mà bị ngoại nhơn hiếp đáp thì anh Tư CK của tui cũng trề nhún chê bai.

Như vậy anh Tư C.K. khuyên người cách mạng lưu vong phải làm thế nào ?

Nếu ông Hoàn ở trong nước, đội dít ai đó để hàng tháng lãnh phụ cấp cả trăm ngàn thì chắc anh Tư C.K. phục lăn chăng ?

B.B.

CƯỜI NHƯ MẾU

★ của VỊT LUỘC

HOAN HÔ KHẮC KHỔ !

Trong những ngày qua, dân chúng đã nghe nói khá nhiều đến một chánh sách khắc khổ sẽ được áp dụng để tiến đến một nền kinh tế tự túc.

Trước hết là ông Tổng Trưởng Kinh Tế đã nói đến chủ trương khắc khổ ấy trong một bữa tiệc thịnh soạn... nhưng khắc khổ của các đại thương gia tổ chức đãi hai ông kinh tế và tài chánh.

Trong bài diễn văn vô tuyến truyền hình đọc hôm 16-9, Thủ tướng Trần thiện Khiêm cũng đã nói «để tăng cường các nguồn lợi ngân sách, chúng tôi sẽ cho thi hành một chánh sách khắc khổ công bằng và hợp lý...»

Phó Tổng Thống Kỳ cũng cứng rắn tuyên bố về vấn đề này khi đến khánh thành phòng triển lãm tranh của Họa sĩ Nguyễn Toàn tại Pháp Văn Đồng Minh Hội.

Phó Tổng Thống đã tiết lộ «... Nếu từ trên xuống dưới đều thắt lưng buộc bụng, tôi chắc dân chúng sẵn lòng ăn cháo để đánh nhau với Cộng sản.»

Trả lời một ký giả, phó TT Kỳ còn tuyên bố mạnh mẽ về biện pháp đối với những người vì quyền lợi cá nhân hay yếu hèn chủ trương việc làm bất lợi cho chính phủ sẽ là «tôi sẽ đem những người đó ra pháp trường cát để bắn bỏ. Nếu bắn một trăm thằng để cứu mấy triệu dân cũng nên bắn lắm».

Nói chung thì dân chúng đều nhìn nhận mình chỉ có một nền kinh tế nhờ vả, và muốn tự túc trước hết phải khắc khổ. Mà khắc khổ để độc lập thì ai cũng chịu hết, chỉ trừ những cha nội hiện đang kiếm ăn ở VN mà hồn thì vất vưởng đâu bên Tây bên Mỹ.

Nhưng khắc khổ bằng cách nào đây cho hợp lý và công bằng ?

Từ trước tới nay dân chúng chỉ nghe nói khắc khổ nhưng chưa thấy người trên khắc khổ làm gương chỉ có dân chúng BỊ KHẮC KHỔ. Còn các ông lớn, các ông nhà giàu mới nhờ chiến tranh, các ông tham nhũng vẫn phây phây, phè phởn và... phương phi phốp pháp.

Do đó, Vịt Luộc rất đồng ý với PTT Kỳ là «cần nhất phải áp dụng từ trên xuống dưới», và xin thêm «từ ông nhà giàu đến người nhà nghèo» vì thật ra dân nghèo chỉ còn trên răng dưới dái thì lấy gì để mà khắc khổ ? Nhưng dân nghèo vẫn sẵn lòng ăn cháo nếu người trên cũng ăn cháo, dĩ nhiên đừng ăn cháo bồ câu độn yến cho khoẻ ti !

Nếu không làm được vậy thì 100 cái pháp trường cát cũng như không, đừng nói đến một cái ở chợ Bến Thành chỉ được xử dụng có một lần !

V.L.

Lễ ra mắt P.T.Q.G.C.T. VŨNG TÀU

Phong Trào Quốc Gia Cấp Tiến, Thị Bộ Vũng Tàu sắp làm lễ Ra Mắt đồng bào Thị xã tại Hội Trường Thị xã, Công Trường Mê Linh, Khu Phố Vũng Tàu vào đúng 9 giờ 45 ngày 21-9-1969.

Nhân dịp nầy G.S. Nguyễn văn Bông sẽ thuyết trình về Hiện Tình Đất Nước và G.S. Nguyễn ngọc Huy sẽ giải đáp mọi thắc mắc của quan khách.

Ban Chấp Hành Lâm Thời Thị Bộ Vũng Tàu trân trọng kính mời quý liệt vị Thân Hào Nhân Sĩ và đồng bào trong Thị xã đến tham dự buổi lễ ra mắt để khích lệ những chiến sĩ Quốc gia Cấp Tiến thành thật muốn đóng góp vào công cuộc cứu nước và dựng nước.

BCH/LT THỊ BỘ PTQGCT VŨNG TÀU

VẠCH TRẦN THỦ ĐOẠN GIAN MANH CỦA BỌN: «Hạm gạo»

◐ ĐÂY, 1 CHI TIẾT RẤT NHỎ TRONG VIỆC CHO CHÀ GẠO LẠI MÀ «ÔNG LỚN NÀO ĐÓ» Ở TỔNG CUỘC TIẾP TẾ ĐÃ LÀM CHO CHÁNH PHỦ MẤT GẦN 16 TRIỆU.

— Điều tra của HỒNG THÁI SƠN

4).— Như chúng tôi đã đề cập trong một số báo trước đây, có thể khi gạo Thái Lan được mang xay lại tỷ lệ hao hụt sẽ nhiều hơn gạo Mỹ. Tuy nhiên con số nhiều hơn nhứt định không thể nào từ 9 ký tăng lên đến những 18 ký lô! Chúng ta có thể cho con số hao hụt của gạo Thái Lan cao nhứt là mỗi bao 100 ký lô hao hơn gạo Mỹ 1 hoặc 2 ký lô là quá nhiều rồi...

Một vấn đề khác làm Chánh phủ mất tiền..!

Điều đáng ghi nhận khác, khi cho xay lại hơn 100 ngàn tấn gạo Mỹ, Tổng cuộc tiếp tế có ấn định trả tiền công xay cho mỗi chủ nhà máy. Với 26.000 tấn gạo Thái Lan, Tổng cuộc Tiếp Tế lại ký khế ước với các ông thương gia Trần Chấn, Lý Sen là không phải trả tiền công xay gạo, với điều kiện là Tổng cuộc Tiếp Tế sẽ không lấy lại số tấm cám (trong khi xay gạo Mỹ, thương gia phải trả cho Tổng cuộc Tiếp Tế mỗi 100 ký lô gạo xay xong là 1 ký lô tấm và 5 ký lô cám, và tiền công xay dành cho mỗi trăm ký có là 60đ).

Mới nhìn vào quyết định ấy của «ông lớn nào đó» ở Tổng cuộc Tiếp tế, chúng ta cứ ngỡ là ông ta quá lành mạnh, biết lo cho công quỹ quốc gia bớt đi những chi tiêu lãng phí. Tuy nhiên nhìn kỹ lại thì chính sự quyết định ấy đã làm cho chánh phủ mất biết bao nhiêu là bạc!

Mất bạc bằng cách nào? Không cần phải lúc nầy (lúc nầy giá gạo tăng quá cao) với sự bình thường của thị trường, 1kg tấm và 5kg cám bán ra ít nhứt là 120đ. Như vậy có phải sự quyết định cho tấm cám không trả tiền xay gạo của Tổng cuộc Tiếp Tế đã làm mất của chánh phủ mỗi trăm ký lô gạo xay lại đến những 60 đ không?

«Ông lớn nào đó» ở Tổng cuộc Tiếp Tế đã vô tình hay cố ý để rồi có quyết định vừa kể, vô tình cho thương gia xay xong 26.000 tấn gạo Thái Lan sâu mọt, Chánh Phủ phải mất đến gần 16 triệu bạc?

Vì «ông lớn» ấy không biết trị giá của tấm lẫn cám chăng? Lập luận nầy không thể đứng vững, bởi lẽ khi đã nhận chức vụ quan trọng như vậy «ông lớn» — người lèo lái một trong những cơ quan đầu não của quốc gia bắt buộc phải biết thật nhiều về các khía cạnh liên hệ. Nếu thế thì tại sao «ông lớn» ở Tổng Cuộc Tiếp Tế lại có quyết định kỳ cục quá vậy?

Chúng tôi nghĩ rằng, ắt phải có những sự móc nối nào đó giữa thương gia và «ông lớn» ở Tổng cuộc Tiếp Tế, thế nên ông ta mới ký khế ước cho thương gia ngồi không rung đùi mà vẫn «dớp» được số bạc tấm cám lên gần 16 triệu bạc!

(CÒN TIẾP)

DIỄN ĐÀN BẠN ĐỌC

LẠI NÓI ĐẾN CHUYỆN THI TÚ TÀI I...

Đâu là biện pháp công bằng cứu vớt các thí sinh khá bị đánh rớt trong kỳ thi ngày 12-8-1969 vừa qua??

● của bà Hoàng thị Hải Lăng

LTS.— Chúng tôi vừa nhận được bài nầy, xin đăng tải để rộng đường dư luận.

Dư luận đã quá xôn xao sôi nổi, vì trong kỳ thi Tú Tài I vừa qua, có nơi đã có đến 81 phần trăm thí sinh bị đánh rớt, như tại Hội Đồng A-2, trường Phan đình Phùng Saigon chẳng hạn. Hàng vạn học sinh bị dang dở việc học. Hàng vạn gia đình khóc mếu, vì phải chạy gạo nuôi con, theo học «hai năm một lớp», nếu không muốn con lêu lổng...

Dư luận đã phản nàn, lên tiếng kêu ca và việc ra những lẽ sau đây:

1) Không có tiêu chuẩn nhứt định trong việc chấm thi, mà lại phó mặc sinh mạng, tương lai thí sinh trong tay mấy «ngài» giám khảo: Vui, hứng, thích, chấm dễ, cho điểm rộng, cho đậu nhiều (năm 1967-68, đậu có nơi đến 60o/o.)

Không vui, hết hứng, buồn chuyện vợ con, chấm thất, cho điểm bóp, đánh bằng thật nhiều (năm 68-69: đậu 9o/o).

2) Kỳ thi trường tư, trường công. Năm ngoái, công, tư, thi chung, ngồi chung. Năm nay, bày đặt cái chuyện học sinh trường công ngồi riêng, trường tư ngồi riêng, nên mới có chuyện trường công đậu 60o/o, trường tư 9o/o.

3) Bài Việt văn chấm quá «ác» Bài hay hạng nhứt cho 9 điểm, còn bao nhiêu dưới điểm trung bình, trách chi thí sinh không hụt điểm mà rớt?

✱

3). Môn toán có 2 phần: câu hỏi giáo khoa (questions de cours) và 1 bài toán chính. Lại không ra câu hỏi giáo khoa, mà ra luôn mấy bài toán bắt thí sinh làm. Làm xong 5 bài toán nầy, còn thời giờ đâu mà làm bài toán chính.

Thí sinh kém điểm dễ đậu, vì lẽ, ra bài thi không đúng với chương trình.

4) Môn Sử, Địa, Công Dân — Thời hạn 1 giờ 30 phút, mà ra những 120 câu hỏi trắc nghiệm, toàn là thứ không có trong sách vở, và giáo sư không có dạy ở nhà trường. Tính trung bình, thí sinh chỉ có 1 phút 3 sao để đọc câu hỏi, tìm hiểu và trả lời. Thánh cũng không làm kịp!! Trách gì thí sinh không hỏng cả đống, cả lũ...

5) Bài Pháp Văn: «Aviation» quá có khó đối với trình độ sinh ngữ của 1 thí sinh theo chương trình Việt, từ nhỏ đến lớn.

(CÒN TIẾP)

CHÂU ĐỐC

Nóc chùa Tây An

TRÚNG ĐẠN VC NHƯNG KIM THÂN ĐỨC PHẬT THÍCH CA KHÔNG BỊ TRẦY TRỤA GÌ CẢ!

CHÂU ĐỐC, 17-9 (VTX).— Cộng quân hồi 1 giờ sáng nay 15-9 đã bắn 13 quả đạn không rõ loại đạn vào chiếc xáng HoaKỳ đang được xử dụng làm công tác gần núi Sam cách ChâuĐốc 5cs về phía Tây, nhưng không gây thiệt hại đáng kể.

Trong số nói trên có một quả đạn rơi trên nóc thượng Kim điện chùa Tây An làm hư hại 50o/o nhưng Kim Thân Đức Phật Thích Ca, thì không có trầy một vết tích nào.

Được biết ngôi chùa Tây An đã được xây cất trên 100 năm nay là nơi an nghỉ của Đức Phật Thầy Tây An.

★

Cầu Thốt Nốt sập, lưu thông gián đoạn trên đường Long Xuyên Cần thơ

CẦN THƠ 16-9 (VTX).— Cây cầu Thốt Nốt trên đường liên tỉnh Cần Thơ — Long Xuyên đã bị sập một nhịp bên phía Long Xuyên nằm trong quận lỵ Thốt Nốt (An Giang) hồi trưa 15-9 vì sức nặng của một xe công chánh có chở theo một xe ủi đất

XEM TIẾP 1 TRANG 7

TIN TÒA ÁN

GIAN THƯƠNG CHẾ TẠO VÀ BÁN GIẤM GIẢ BỊ PHẠT TÙ

VỤ ĐẠI ÚY MẪN CHỒNG CÔ ĐÀO

Thanh Nga đình lại một ngày khác

SAIGON.— Sáng nay, tòa án quân sự sẽ nhóm xử vụ Đại úy Mẫn, Trung Tá Trí và 5 hạsĩ quan khác can tội tòng phạm trộm hàng hóa của hãng Philco Ford. Nhưng vào phút chót, chỉ có 3 bị can có mặt bên vành móng ngựa là: Trung Tá Trí, Đại úy Mẫn và Thượng sĩ Phiên. Vì 4 bị can vắng mặt nên phiên xử đã được định tới một ngày khác sẽ quyết định sau.

Cả 7 bị can trong vụ đều được tại ngoại.

Lấy «Acide-Acétique» pha với nước lã làm giấm, một gian thương bị 10 tháng treo và 15 ngàn vạ

SAIGON: 17-9-69.— Hồi đầu năm 1969, nhân viên nha kiểm soát kinh tế đã phát giác tại tiệm Phước Nam Chính ở đường Huỳnh mẫn Đạt Chợ Lớn do bà Hồng Ngọc (Hoa Kiều đã nhập Việt Tịch) đã chế tạo 2 loại giấm ăn không hợp qui và bắt chước cả nhãn hiệu ngoại quốc để bán ra thị trường cũng không có giấp phép hợp lệ. Theo sự phân chất của phòng thí nghiệm vệ sinh về thực phẩm của viện Pasteur,

XEM TIẾP 2 TRANG 7

Ngoại trưởng 7 quốc gia đồng minh..

TIẾP THEO H TRANG 1

Ngoại trưởng Hoa kỳ Rogers dự trù ở lại LHQ ít nhất hai tuần lễ, để thảo luận riêng với các Ngoại trưởng và các phái đoàn Anh, Pháp Nga.

Mặt khác, Ngoại trưởng Nga Gromyko đã tới Nữu ước từ đêm thứ hai để tham dự Đại hội đồng và có thể sẽ trình bày lập trường Nga về giải pháp hòa bình Trung đông

Ngoại trưởng 7 QG đồng minh nhóm họp vào thứ bảy

HOA THỊNH ĐỐN — 17-9 Bộ ngoại giao Hoa Kỳ xác nhận rằng các ngoại trưởng của 7 quốc gia đồng minh có quân tham chiến ở Việt Nam sẽ nhóm họp vào ngày thứ Bảy trong kỳ Đại hội đồng Liên hiệp quốc hiện đang diễn ra tại Nữu Ước.

Một phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ cho biết, không có vấn đề nào được thỏa thuận đem ra thảo luận vì đây là cuộc họp không chính thức. Những nguồn tin tại Bộ Ngoại giao này cho biết, vấn đề thay thế quân đội Hoa Kỳ tại VN và các vấn đề liên hệ sẽ là một trong các vấn đề chính.

Cáo lỗi

Vì cần đăng nhiều tin quan trọng, chúng tôi xin gác lại 1 kỳ loạt bài «Cấp Tiến có mặt khắp 11 quận đô thành».

Trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc.

PHÁI ĐOÀN HOA KỲ VẬN ĐỘNG ngưng bắn được ông Hồ hữu Tường mời ăn cơm chay Việt Nam

✱ của BÍCH-PHƯỢNG THÙY-LINH ✱

SAIGON 18-9.— 12 giờ trưa ngày 17-9, tại Hội Sở Trung Ương Hòa Đồng Tôn Giáo 570 Lục TỉnhPhúLâmChợLớn dưới lân ngôi Cửu trùng Đài, đáp lời mời của Dân Biểu Hồ hữu Tường, gần 150 Quan khách gồm có Cựu quốc Trưởng Phan khắc Sửu, 1 số Cựu TT 1 số DB. Nghị sĩ, nhân sĩ và đại diện các tôn giáo đã đến dự buổi tiệc chay nhân dịp khoản đãi «phái đoàn Hoa Kỳ vận động một giải pháp chánh trị cho vấn đề VN».

Gần 13g30 phái đoàn gồm có Bà Mary Stemple Trưởng Phái Đoàn và giáo sư Milton Sacks phát ngôn viên mới đến nơi dự tiệc. Cuối bữa tiệc Bà Mary, Stemple và cụ Phan khắc Sửu đã đàm đạo thân mật Cụ Phan khắc Sửu đề nghị Bà Mary Stemple «nếu vận động dư luận Hoa Kỳ thực hiện một cuộc ngưng bắn thì nên dung hòa đứng trên quan điểm quốc tế chớ đừng đứng về «phe mình» quá mà bên «phe địch» không chịu. Cụ Sửu cũng cho bà Mary Stemple biết là dân ViệtNam sau 25 năm đau khổ vì chiến tranh, bây giờ rất khao khát hòa bình.

Nhân dịp nầy đáp lời phỏng vấn của phái viên Cấp Tiến, bà Mary Stemple cho biết rằng Bà ở về giáo phái Quakers bên Mỹ và Phái đoàn nầy gồm 6 người sẽ lần lượt qua Việt Nam làm 2 đợt. Được hỏi Bà có dự định đi Hà Nội không Bà đáp muốn đi lắm nhưng họ không cho đi.

Bà cho biết tiếp là qua sáng ngày 19-9 sẽ đáp máy bay đi Ba Lê và sẽ gặp «4 phái đoàn» (nguyên văn) để trình bày đề nghị. Bà cho biết tiếp là nếu như phe bên kia mà không chấp nhận các đề nghị trên đây thì sẽ tiếp tục..., «kêu gọi».

Nhân dịp nầy cụ Hồ hửu Tường có nói với chúng tôi rằng:

«Dân bây giờ nó thích hòa bình sẵn có phái đoàn Hoa Kỳ vận động ngưng bắn đến Việt Nam, ông vận động tổ chức bữa tiệc chay hôm nay để bà con đến ăn chay thanh đạm một bữa và nghe phái đoàn nói chuyện ngưng bắn chơi, còn việc đó có thành hay bất thành họ hỏi phăngiái!

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN CẤP TIẾN

Một phát ngôn viên của

TIẾP THEO G TRANG 1

Ông Sachs nói tiếp là dù các nhà lãnh đạo Việt Nam có thể không chấp nhận cuộc «ngưng bắn tại chỗ» trong lúc nầy, «họ chắc chắn đã ý thức được sự kiện rằng nếu hòa bình trở lại, thế nào cũng phải có một cuộc ngưng bắn dưới hình thức nào đó trong tương lai».

Ông Sachs cho biết thêm là «chúng tôi không được một sự cam kết của ai. Chúng tôi không yêu cầu ai phải ủng hộ hay không ủng hộ chương trình của chúng tôi. Chúng tôi đến đây để trình bày chương trình đó ra, để mọi người biết về chương trình đó».

Theo ông Sachs, nhân viên của Ủy Ban trên ở Việt Nam trong vòng 3 tuần lễ để tìm hiểu các sự kiện, trao đổi quan điểm với một số lớn các đoàn thể, nhà lãnh đạo và cá nhân. Ông nói ông tin là một cuộc «ngưng bắn tại chỗ» là một bước cần thiết để thực hiện các đề nghị chấm dứt chiến tranh đã được đưa ra trước đây.

Ông nói rằng vấn đề ngưng bắn tại chỗ chưa được mang ra thảo luận tại hội đàm Ba Lê dù đây là vấn đề nên thảo luận trước tiên.

Ông Sachs cho biết Ủy Ban đã xin nhập cảnh vào BV nhưng chưa được trả lời. Ông cũng cho biết nhân viên trong Ủy Ban không có ý định tiếp xúc với đại diện của MTGPMN. Theo ông, vì trên đường trở về HK, Ủy Ban sẽ gửi tài liệu về những điều họ muốn trình bày cho phái đoàn MTGP tại BaLê.

Ông cho biết thêm là ngoài việc yêu cầu một cuộc ngưng bắn tại chỗ, Ủy ban còn:

— Kêu gọi tổ chức một lực lượng quốc tế bảo vệ hòa bình kiểm soát cuộc ngưng bắn, giải pháp chính trị và việc rút quân của các lực lượng bên ngoài và bảo vệ đồng bào thiểu số.

— Tổ chức các cuộc bầu cử dưới sự giám sát của một Ủy Ban Bầu Cử giữa hai phe và hai phe đồng ý chấp nhận kết quả cuộc bầu cử.

— Một chương trình cải cách điền địa để tá điền có ruộng cày.

— Phát triển công tác yểm trợ y tế cho đồng bào tỵ nạn và phát triển kinh tế qua hệ thống Liên hiệp Quốc.

Thủ tướng Trần thiện Khiêm NÓI CHUYỆN TRÊN ĐÀI TRUYỀN HÌNH VÀ TRUYỀN THANH

(TIẾP THEO)

4) Sự lớn mạnh của Quân đội VNCH hiện nay cho phép chúng ta khỏi sự thay thế dần dần cho quân lực Đồng Minh. An ninh tại nông thôn cũng được tăng cường. Hơn 80o/o Xã, ấp chúng ta nay đã có chính quyền dân cử, so với 45o/o cách đây 1 năm. Các chánh quyền địa phương nầy có nhiều quyền hạn quan trọng hơn trước để chu toàn trách nhiệm mới.

Đất đai trước đây bỏ phế nay đã được cày cấy và sản xuất trở lại. Trên xóm hoang vắng nay đã có đồng bào trở về cư ngụ và tái tạo đời sống bình thường trong cộng đồng quốc gia. Chúng ta đang tiến nhanh tới một chương trình cải cách điền địa nhằm để cấp ruộng cho nông dân đang canh tác. Mậu dịch giữa thành thị với thôn quê đang được phát triển trên chiều hướng thuận lợi ở khắp nơi.

Thanh niên nam nữ bị ép buộc theo Cộng Sản nay trở về theo hàng ngũ quốc gia ngày càng đông đảo hơn bao giờ hết. Hằng trăm ngàn đồng bào nạn nhân của Cộng Sản đã được chính phủ cứu trợ và giúp đỡ hồi cư về xóm làng cũ nay đã có an ninh.

Nỗ lực chính hoạt động của Tân Nội Các là khai thác trên đà tiến bộ sẵn có.

Về an ninh, chúng tôi sẽ phác họa thêm nhiều kế hoạch sâu rộng để tăng cường bảo vệ an ninh cho đồng bào

Về chính trị, chúng tôi sẽ phát triển và tiếp tục đặt một bộ máy chính quyền gần dân, do dân và vì dân ở mọi cấp, khả dĩ đáp ứng với nguyện vọng của đại đa số đồng bào. Hy vọng của chúng tôi là phát triển một sinh hoạt chánh trị từ cộng đồng xã đến cộng đồng Tỉnh, để tiến lần tới một nếp sinh hoạt chính trị mạnh mẽ trong cộng đồng quốc gia trong tương lai gần đây. Chúng tôi sẽ kiện toàn các tổ chức nhân dân để tham gia vào công việc phòng thủ và phát triển quốc gia.

(CÒN TIẾP)

CÔNG CHỨC PHẢI CÓ điều kiện nào để được nhập ngạch tham sự hành chánh?

SAIGON 16-9 (VTX).— Ông Nguyễn văn Vàng, Bộ Trưởng Phủ Thủ Tướng, đã ra thông tư ngày 15-9-69 ấn định việc nhập ngạch Tham Sự Hành Chánh miễn thi cho các thư ký công nhựt hạng B1. Trong thông tư đều, Phủ Thủ Tướng xác định, các Thư ký công nhựt hạng B1 xin nhập ngạch theo Nghị định số 1320 1321-NĐ/PThT/CV ngày 21-12-68 và Thông Tư áp dụng số 48-TT/PThT/CV ngày 17-3-68, nếu hội đủ điều kiện thâm niên, có thể được bổ:

— Vào ngạch Thơ ký Hành chánh ở trật tập sự nhưng được hưởng chỉ số lương ở trật liền trên, nếu chỉ có Tú Tài toàn phần;

— Vào ngạch Tham sự Hành chánh nếu có Tú tài toàn phần và một chứng chỉ Đại học.

Thông tư trên nhắc lại với biện pháp nâng đỡ các công chức ngạch Hành chánh đậu thêm văn bằng, Nghị định số 1575-NĐ/HP/QT ngày 31-8-66 chỉ dự cho Thư ký Hành chánh có Tú Tài toàn phần được xếp lên 1 trật và giữ nguyên thâm niên trong trật cũ.

Ngoài ra, các Thư ký Hành chánh thụ: thụ, muốn được thăng lên ngạch Tham sự Hành chánh, ngoài Tú Tài toàn phần phải có thêm một chứng chỉ Đại học.

Nguyên văn bản công bố của TT Nixon

TIẾP THEO A TRANG 1

Từ ngày Chính phủ tôi lên nhậm chức, chúng tôi đã làm mọi nỗ lực lớn lao để chấm dứt chiến tranh.

Chúng tôi đã từ bỏ một giải pháp quân sự, chúng tôi đã đề nghị mở các cuộc tuyển cử tự do dưới một sự quan sát quốc tế.

Chúng tôi đã đề nghị sẽ rút hết quân đội Mỹ và Đồng minh trong một hạn kỳ 12 tháng.

Chúng tôi đã tuyên bố chúng ta sẽ không giữ lại các căn cứ quân sự

Chúng tôi đã đề nghị thương thuyết về 1 cuộc ngưng bắn dưới sự kiểm soát quốc tế để tạo thuận tiện cho trình tự rút quân song phương của các quân đội đang có mặt.

Chúng tôi đã nói rõ rằng chúng ta có thể chấp nhận cho quân BV rút đi trên thực tế (nghĩa là không cần công nhận có quân BV và không cần tuyên bố công khai là rút) với điều kiện họ cam kết không tái nhập Nam VN.

Chính chúng tôi và Chính phủ Nam VN đã công bố rằng chúng tôi sẵn sàng chấp nhận một giải pháp chính trị do các cuộc bầu cử thiết lập nên.

Chúng tôi sẵn sàng thảo luận giải pháp 10 điểm của phe bên kia cũng như các giải pháp do các phe khác nêu lên.

Tóm tắt lại, chỉ có một điều không thể thương lượng được là quyền của dân tộc VN tự quyết định tương lai của họ không chịu một sự can thiệp chánh trị nào

Tôi nhắc lại tất cả những đề nghị đó trong ngày hôm nay. Một cuộc triệt thoái 60.000 binh sĩ là một biện pháp có ý nghĩa.

Vậy giờ thương thuyết đã điểm.

Tôi hiểu rằng thật khó mà thông cảm nhau được qua sự ngăn cách của 5 năm chiến tranh. Tuy vậy đến lúc chấm dứt chiến tranh nầy. Mong rằng lịch sử sẽ ghi nhận rằng lúc nầy 2 phe đang hướng về hòa bình hơn là chiến tranh».

Xem trang 5:

Cuồng Kiếm Ca

Đ.T Trần văn Hai chủ tọa lễ khai mạc ĐẠI HỘI CẢNH - SÁT

SAIGON 16-9 (VTX).— Đại Hội Cảnh sát toàn quốc lần đầu tiên đã được triệu tập tại võ đường cảnh sát Quốc gia, công trường Cộng Hòa ngày 15-9-69 hồi 8g30 dưới quyền Chủ tọa của Đại Tá Trần văn Hai Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia với sự hiện diện của hầu hết các cấp chỉ huy tại Tổng Nha cùng quan khách Việt Mỹ.

Sau phần nghi thức và diễn văn khai mạc Đại hội của ông Phụ Tá khối Cảnh Sát, Đại Tá Tổng Giám Đốc đã hiểu thị cho Đại Hội: Cảnh sát không phải chỉ trừng phạt các trường hợp phạm pháp mà còn có bổn phận hướng dẫn, chỉ bảo cho dân chúng hiểu được luật pháp để dân chúng tôn trọng và tránh khỏi vi phạm, sai lầm. Ngoài ra, Đại Tá Tổng Giám Đốc cũng nhắc nhở Đại Hội về vấn đề tác phong, tư cách của người Cảnh sát trong khi hành sự nhiệm vụ của mình trước dân chúng. Cấp chỉ huy phải đem bản thân mình ra để nêu gương cho nhân viên thuộc cấp.

Thể Thao

Ý kiến các Tổng cuộc về quyết định tạm ngưng hoạt động của TCTCVN:

Thật đáng tiếc! Túc cầu là một T.C. hoạt động mạnh từ trước đến nay!

của TIỀN ĐẠO

Ô. ĐINH VĂN NGỌC (Chủ tịch Tổng Cuộc Bóng Bàn VN): Tôi cho là quá khắt khe và tình trạng nầy không ích lợi gì cho nền thể thao nước nhà nói chung..

Ô. HUỲNH XUÂN CẢNH (Chủ tịch Tổng Cuộc Bơi Lội VN): Tôi thấy đó là một việc bất lợi lớn cho một môn thể thao đại chúng. Và rất tiếc vấn đề không được đem ra thảo luận trước với các Tổng Cuộc...

LTS.— Có lẽ giới mộ điệu Thể Thao chắc không ai lạ gì với hai ông Huỳnh xuân Cảnh và Đinh văn Ngọc. Người trước hiện là Chủ tịch Tổng Cuộc Bơi Lội V.N., là một nhà dìu dắt có tên và công lao đã góp cho ngành Bơi Lội nước nhà đã và đang phát triển mạnh xứng đáng là một môn thể thao giá trị và hữu ích.

Ông kế sau hiện là Chủ tịch TC Bóng bàn VN đồng thời là Tổng thư ký Quốc gia Thể vận Ủy Hội. Ông Ngọc cũng từng giữ chức Tổng thư ký Ủy Hội quốc gia...

Trong cuộc tiếp xúc với hai ông NGỌC và CẢNH, chúng tôi đã đặt ra nhiều vấn đề liên quan đến hiện trạng nền thể thao quốc gia và nhứt là vấn đề «quyết định tạm ngưng hoạt động của TCTCVN» tuy nhiên vì phạm vi có hạn của bài báo, chúng tôi xin phép (nhứt là với hai ông Ngọc và Cảnh) chỉ ghi lại một vài ý kiến liên hệ đến vấn đề TCTC tạm ngưng hoạt động mà thôi.

Ô.Đ.V.NGỌC: Về trường hợp TCTC, tôi nghĩ thực đáng tiếc. Một TC hoạt động mạnh nhứt trong nước, nay vì vấn đề tài chánh nhứt là không được yểm trợ mà phải ngưng hoạt động vì UHQGTT từ chối không giúp đỡ, tôi cho là quá khắt khe và tình trạng nầy không ích lợi gì cho nền thể thao nước nhà nói chung và làm nản lòng cho những người điều khiển có thiện tâm thiện chí nói riêng. Tôi đề nghị U.H nên xét lại vấn đề nầy..., mà theo tôi thì đó cũng là bổn phận chính của Ủy Hội...

Ô.H.X.CẢNH: Tôi thấy đó là một bất lợi lớn cho một môn thể thao đại chúng. Và rất tiếc, vấn đề không được đem ra thảo luận trước với các Tổng Cuộc trong một buổi họp với Ủy hội Thể thao Quốc gia.

Được hỏi về hoạt động của UHTTQG đối với hai ngành Bóng Bàn và Bơi lội, hai ông Ngọc và Cảnh cho biết:

Ô.NGỌC: Riêng Bóng bàn chúng tôi, 1 TC nghèo nàn, luôn luôn tròn, nhờ vào sự giúp đỡ của các vị cố vấn và mạnh thường quân cũng như của chánh quyền song nhiều khi cũng phải nhờ UỷHội giúp đỡ và thường cũng gặp trở ngại nếu không có lý do chánh đáng để vay mượn cho Tổng cuộc hoạt động.

Ô.CẢNH: Đối với môn Bơi lội chúng tôi lắm khi không đồng ý kiến với UHTTQG cũng như với UHTVQG nhưng UHTTQG đã luôn luôn giúp TC Bơi lội trong những gì chúng tôi cho là chánh đáng và riêng ông Ng chí Nhiều có một số lực sĩ bơi lội được ông giúp đỡ....

(Mai tiếp)

SỐ MAI: Hai ông Đinh văn Ngọc và Huỳnh xuân Cảnh nghĩ gì về sự hoạt động và vai trò của UHTTQG đối với nền thể thao VN hiện nay.

Phản ứng của CS

TIẾP THEO E TRANG 1

Phát ngôn viên nầy nói rằng «Chánh phủ Cáchmạng Lâm thời» đòi hỏi Hoa kỳ phải mau lẹ rút toàn thể quân đội Mỹ và Đồng minh của Mỹ ra khỏi miền Nam V.N. cùng với sự triệt hạ tất cả những căn cứ dựng lên khắp Nam VN nếu HoaKỳ thật tâm muốn sớm thực hiện một nền Hòa bình công bằng và danh dự.

Trong lần rút 25.000 quân trước đây, phe CS cũng cho đó là một mưu toan lừa dối dư luận trong khi số quân Mỹ tại Việt Nam đã tăng gia cao hơn lúc TT Nixon lên cầm quyền.

Phái đoàn BV mặt khác cũng ra một bản tuyên bố tương tự, đòi Mỹ phải rút không điều kiện các lực lượng Mỹ tại Miền Nam VN. để cho người Việt giải quyết các công việc nội bộ của họ theo chương trình 10 điểm của «Chánh phủ Cách mạng Lâm thời»!

Chánh phủ VNCH đồng ý

TIẾP THEO B TRANG 1

Theo AFP và UPI, Thông cáo của Chánh Phủ VNCH được phổ biến tối thứ ba, 16/9 trên truyền hình và truyền thanh, lúc 14 giờ quốc tế, nửa giờ sau bản công bố của Tòa Bạch Ốc.

Trước đó, chiều thứ 2, 15-9, PTT Nguyễn cao Kỳ đã tuyên bố Mỹ sẽ thay thế 40.500 quân từ đây đến hết tháng 11.

Các nhà bình luận cho rằng con số quân thay thế mà TT Nixon công bố đã được thay đổi và quyết định trong khoảng thời gian từ thứ hai đến sáng thứ ba. Việc rút 40,000 quân trong vòng 1 tháng rưỡi mà PTT nêu lên làm nhiều người ngạc nhiên vì tầm mức quan trọng của nó. Theo các giới Mỹ thì tướng Abrams đề nghị chỉ nên giảm 25.000 quân mà thôi, nhưng mọi người chờ đợi con số dung hòa là 35.000 quân.

Các quan sát viên cũng lưu ý rằng sau khi Phó TT Kỳ tuyên bố về việc rút quân, không có ngưng bắn, và dọa đảo chánh nếu có chính phủ liên hiệp, giới thân cận của ông đã đề cập đến những điều được gọi là «các áp lực của Mỹ nhằm cưỡng bách một giải pháp chính trị cho cuộc xung đột...»

Cho đến nay các giới bình luận vẫn băn khoăn về sự sai biệt giữa 2 con số của PTT Kỳ và của TT Nixon, người ta nghĩ rằng không thể tự dưng mà PTT Kỳ nêu lên con số 40.500 quân (có thêm số lẻ 500) và hạn kỳ 31/11. Mọi người đều nghĩ rằng PTT Kỳ đã được tham khảo, hoặc thông báo trước về con số và hạn kỳ rút quân của TT Nixon, trong 2 cuộc họp tại Dinh Độc Lập với tướng Abrams vừa từ Hoa thịnh Đốn trở lại Saigon.

Sự khác biệt nầy thật là khó mà giải thích ổn thỏa. Kẻ lạc quan thì giải thích rằng theo sự tính toán của các nhà lãnh đạo VNCH, khả năng tăng trưởng của quân lực VNCH tiến mau và mạnh làm cho họ nghĩ rằng Mỹ có thể giảm một số quân quan trọng. Nhưng người Mỹ thì không dám cả tin vào các nhận định chủ quan đó và đã hạ thấp số quân được thay thế xuống 35.000 người thay vì 40.500 người, để không gây khó khăn cho các cố lực chiến tranh của phe đồng minh.

Tại sao có 2 con số sai biệt

Một phát ngôn nhóm HoaKỳ Ông Ziegler tham vụ báo chí Bạch Cung giải thích điều nầy đã nói rằng con số khác biệt do TT Nixon chánh thức thông báo là 35.000 quân sánh với con số 40.500 do phó TT Kỳ nói ra trước đó, không có gì là quan trọng đáng lấy làm lạ cả!

Phát ngôn viên nầy cho biết rằng một số các đơn vị Hoa Kỳ hiện nay ở Nam V.N. trên thực tế đã không đủ quân số đã định theo cách thức tổ chức quân đội HoaKỳ, cho nên Phó T.T. Kỳ đã lấy theo sĩ số 100o/o của các đơn vị được đưa về!

Việc thành lập khối đa số Quốc Hội

TIẾP THEO D TRANG 1

Theo dự định thì Ban Chấp Hành sẽ có một Chủ Tịch, 4 đồng Phó chủ tịch của các khối, một Tổng thư ký và 5 đồng Phó TTK. Những người còn lại sẽ là Ủy Viên.

Gặp ngay TT Thiệu để đặt vấn đề tương quan HP, LP

Sau khi bầu xong Ban Chấp Hành Liên Khối có lẽ BCH sẽ gặp ngay Tổng Thống Thiệu để đặt vấn đề tương quan giữa Liên Khối và Hành Pháp. Theo dự liệu thì BCH Liên Khối sẽ gặp TT Thiệu vào cuối tuần nầy.

Nhiều người đã đặt vấn đề tại sao Liên Khối không gặp Tổng thống Thiệu trước để ấn định rõ ràng các tương quan giữa Lập pháp và Hành pháp mà lại bầu BCH tức là khối đã thành hình mới thảo luận với Tổng thống sau.

Nhưng các quan sát viên thẩm quyền nhận định rằng dù muốn dù không, «Liên Khối Dân Chủ» cũng sẽ thân chánh quyền cho nên cuộc gặp gỡ giữa LiênKhối và TT Thiệu chỉ đưa đến kết quả là hợp tác tương lai giữa đôi bên nhiều hay ít và chặt chẽ hay không mà thôi.

Do đó, không thể có vấn đề Tổng thống Thiệu và Liên Khối không hòa hiệp được với nhau và Liên Khối sẽ biến thành một Khối Đối lập trong Quốc Hội.

Cho tới nay thì các Khối đã thỏa thuận về số lượng đại diện như sau.

— Khối Độc lập: 2 đại diện
— Khối Đoàn kết: 2 —
— Khối Xã Hội Dân Chủ 2 đại diện.
— Khối Cộng Hòa: 2 đại diện
— Khối Dân Tiến. 6 đại diện vì đông khối viên hơn

Bác sĩ Sung: Chủ tịch Liên Khối?

Theo sự tiết lộ của một số dân biểu có chân trong các Khối nói trên thì trong cuộc bầu cử vào ngày Thứ sáu tới đây, có lẽ Bác sĩ Đặng văn Sung Chủ Tịch Khối Xã Hội Dân Chủ sẽ được bầu vào chức vụ Chủ Tịch Liên Khối Dân Chủ, tức là Khối Đa Số Quốc Hội ủng hộ chánh quyền.

Nhận xét về kỷ luật đầu phiếu trong Quốc Hội, các quan sát viên thẩm quyền đều cho rằng Liên Khối Dân Chủ khó đạt được một kỷ luật đầu phiếu trong Quốc Hội vì cho đến nay trong nội bộ mỗi khối vẫn còn những dị biệt ý kiến và không thống nhất trong các cuộc đầu phiếu tại Quốc Hội.

TIN TỨC KHẮP NƠI

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối Thứ Năm 18-9-1969 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng Thứ Sáu)
(Trưa Thứ Sáu 19-9-1969 từ 13 giờ đến 14g30)

BS. Nguyễn-Tuấn-Anh	78	Tản-Đà	CHOLON
— Đặng-Minh-Tâm	193	Trương-T-Bửu, P. Nhuận	GIAĐỊNH
— Lê-Phước-Thiện	39-C	Cao-Thắng	SAIGON
— Bà Dương-Quốc-Bảo	86	Lê văn Duyệt	SAIGON

(Tối Thứ Sáu 19-9-1969 từ 10 giờ đến 6 giờ sáng Thứ Bảy)
(Trưa Thứ Bảy 20-9-1969 từ 13 giờ đến 14g30)

BS. Tô-Đình-Phong	132	Tổng-Đốc-Phương	CHOLON
— Nguyễn-Thứ	20	Huỳnh-Q-Tiên, CôngQ. nối dài	SAIGON
— Nguyễn-Thị-Mai	9	Trần-Quốc-Toản	SAIGON
— Đặng-Vũ-Vương	6	Nguyễn-H-Cảnh, T. Định	SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

THỨ NĂM 18-9-69

Đài Việt Nam		Đài Mỹ	
19.00	Đài hiệu—Quốc kỳ	13g00	Test Pattern Music
19.03	Tin Văn	13g45	Sign On News
19g05	Thời sự Quốc tế	14g00	RB Burk's Law
19g15	Thiếu nhi (Học mà chơi, chơi mà học)	15g00	RB Dean Martin
		16g00	RB Mission Impossible
20g00	Tin tức—Thông cáo	16g50	Let's speak Vietnamese
20g25	Tiếng nói Động Viên	17g00	Untamed World
21g25	Thư tín của Đài THVN	17g30	Science Fiction
21g30	Điểm báo—Bình luận—Giới thiệu chương trình hôm sau	18g00	Perry Mason
		19g00	Evening News
21g45	Thoại kịch «Một cuộc hành quân» do Nhân dân kịch đoàn trình diễn	19g30	Rawhide
		20g30	Get Smart
		21g00	Hawaii Five-0
22g30	Tin giờ chót	22g00	Late News
22g35	Thoại kịch (tiếp theo) Đài hiệu—Quốc kỳ.	22g15	Boxing

(Xem tiếp trang 7)

Em bé đi lạc con của ai?

GIA ĐỊNH.— Ngày 15-9, cảnh sát Bà Chiểu có dẫn em bé trai tên Hải 4 tuổi về bót vì đi lạc và đưa em bé nầy vào Hội Dục Anh. Ai là thân nhân của em bé nầy hãy đến VDA lãnh về.

Quỷ sứ lộng hành gần bót công lộ đường Trần hưng Đạo Saigon!

SAIGON — Gần đây, một bọn tiểu yêu thường có hành động như bọn du côn, xuất hiện trên lề đường Trần Hưng Đạo, Saigon, gần bót công lộ Saigon, tranh giành giữ xe gắn máy, đánh lộn chửi lộn gây rối loạn trật tự công cộng. Xe gắn máy nào không giao cho bọn chúng giữ thì bọn chúng xì bánh xe hoặc kiếm vật bén nhọn đâm thủng bánh xe. Ngoài ra, bọn chúng còn phá phách nhà cửa ở gần chỗ bọn chúng chiếm đóng để lành giữ xe gắn máy như là phần đất đấu thầu được để giữ xe.

Rất mong ông Cò Công lộ giải quyết giúp dân lành vụ kể trên.

Giận chồng Mèo có vợ khác, uống thuốc phá thai bị công phạt gần chết

SAIGON.— Đêm 15-9 cô Nguyễn thị Kim Liên 21t ngụ tại số 173/1 đường Trương minh Giảng nằm bất tỉnh. Người ta chở cô Liên đến bịnh viện cứu cấp.

Theo dư luận cô Kim Liên lấy ông Mèo có bầu 3 tháng nhưng nay cô nghe ông Mèo có người yêu mới, vì thế cô Kim Liên ghen tức nên phá thai bị công phạt.

Một thương gia bị cướp xách tay

SAIGON — 10 giờ sáng 15-9, một vụ cướp táo bạo đã xảy ra tại góc đường Nguyễn Trãi và Phùng Hưng. Khổ chủ là bà thương gia Đào hoa Nam 58 tuổi (ngụ tại hẻm số 150 đường Võ Tánh) ôm xách tay đựng số bạc 300.000 đồng định vào Chợlớn mua hàng. Nhưng vừa đến góc đường nói trên, bà Nam bị hai tên cướp chặn đường giựt xách tay rồi tẩu thoát mất dạng.

Một thiếu phụ bị bắt dẫn ra khỏi nhà hạ sát

GIAĐỊNH.— Đêm 15-9, cô Nguyễn thị Hai tự Lan 28 tuổi ngụ số 36/177 ấp Dân Phú 1 xã An Phú Đông (Gò Vấp) đang ngủ trong nhà bị kẻ lạ mặt xông vào nhà dùng súng uy hiếp bắt cóc dẫn ra khỏi nhà độ 100 thước hạ sát.

Niêm yết kỳ 2 danh sách 12 ứng cử viên Dân Biểu bổ túc đơn vị Quảng Nam

HỘI AN 16-9 (VTV).— Trong khuôn khổ chương trình vận động bầu cử Dân biểu bổ túc đơn vị Quảng Nam ngày 28-9-69, chính quyền Tỉnh Quảng Nam trong tuần qua đã niêm yết danh sách ứng cử viên Dân biểu bổ túc kỳ 2 tại các cơ quan công quyền trong tỉnh.

Danh sách được niêm yết gồm 12 ứng cử viên là các ông Hồ Đài giáo sư Bửu-Ứng công chức. Kiều Kiềm đông y sĩ, Trương Đình Nam tức Vũ Thủy Chủ tịch Liên hiệp nghiệp đoàn lao công Quảng Nam, Nguyễn văn Danh giáo sư Trung học, Đinh văn Biền tư chức, Nguyễn Thông quân nhân, Bùi Âm cựu giáo viên Tiểu học, Đỗ Tiến Hóa Chủ tịch tỉnh đảng bộ Việt Nam Quốc Dân Đảng hợp nhất, Nguyễn Đình Hy Giáo sư tư thục, Nguyễn Công Kinh cán bộ XDNT và Hồ Ba giáo sư.

Một bà mẹ bị xe Honda chở mướn gạt chở 2 đứa con đi mất

SAIGON.— 3 giờ chiều 15-9, bà Đoàn thị Bảy 36 tuổi (ngụ tại xã Bình Long, Biên Hòa) đến bót cảnh sát trình vụ hai đứa con trai của bà bị chở đi mất tích.

Theo lời bà Bảy, thì vào chiều nói trên, bà và hai đứa con trai của bà là Đoàn văn Phú 13 tuổi và Đoàn văn Ca 12 tuổi đang đứng chờ xem lam ở đường Trần quốc Toản (Saigon). Bỗng nhiên, 1 người đàn ông lạ mặt cỡi xe Honda dừng lại mời bà Bảy cùng hai cậu con lên xe, để ông ta đưa đến tận nơi. Thấy có người chở thuê, bà Bảy không chần chờ liền cùng hai đứa con leo lên chiếc xe Honda, khi đến hồ tắm Đô thành ở đường Hồng Bàng, thình lình người đàn ông lạ mặt ngừng xe lại và bảo bà Bảy leo xuống, ông ta bảo để chở hai đứa con trai của bà Bảy đi trước rồi quay lại chở bà sau vì sợ gặp chuyện rắc rối với cảnh sát. Thấy không có gì đáng nghi ngờ, bà Bảy ưng thuận. Bà đứng trước hồ tắm Đô thành đợi hoài không thấy anh ta trở lại cũng không thấy bóng dáng hai đứa con trai đâu. Bà Bảy đi cớ bót cảnh sát.

Cảnh sát làm tiền bồ nhà bị bắt quả tang

GIAĐỊNH.— 1 vụ làm tiền táo bạo giữa cảnh sát với cảnh sát, đã bị ông Trưởng Ty gài bẫy bắt quả tang nội vụ như sau: anh Huỳnh văn Ngọc 48 tuổi cảnh sát tùng sự tại phòng C.S.Đ.B Ty cảnh sát Gia Định, cách đây 3 tháng đã bị kẻ vô danh gửi thơ tố cáo chứa chấp và che chở gái mãi dâm.

Ông Trưởng Ty cảnh sát liền cho cảnh sát viên Nguyễn chánh Tâm mở cuộc điều tra. Anh Tâm cho anh Ngọc biết nếu muốn yên chuyện thì đưa cho anh số bạc 50 ngàn, nếu không thì anh sẽ báo cáo và sẽ phải bị phạt hoặc có thể đổi đi Cần Giờ hay nơi khác. Anh Ngọc giả vờ năn nỉ và bảo sẽ đưa số bạc 50.000đ. Tên Tâm bảo nếu đưa tiền thì đưa đến 1 tiệm cà phê ở đường Trần kế Xương. Anh Ngọc trình sự việc lên ông Trưởng Ty. Ông nầy ghi số bạc trước và cho nhân viên theo dõi. Lúc 10 giờ sáng anh Ngọc đến nơi hẹn đưa tiền cho Tâm liền bị bắt quả tang.

Nhà nhập cảng và sản xuất sữa phải bán sửa thẳng cho nhà buôn lẻ

SAIGON 17-9 (VTX).— Bộ Kinh Tế vừa quyết định cấm các nhà nhập cảng và sản xuất bán sữa đặc có đường qua các nhà buôn trung gian nghĩa là phải bán thẳng cho nhà buôn lẻ để bán ra cho giới tiêu thụ.

Sở dĩ có biện pháp nầy vì Bộ Kinh Tế vừa phát giác ra việc nhiều nhà buôn trung gian đem thành phần sữa dành cho Đô Thành bán hết cho thương gia ở Tỉnh.

Ba nhà buôn là Đức Hưng Phát 38 đường Nguyễn an Khương Chợ Lớn, Tạp Phát 20 cùng đường và Du Nguyên 81 bến Lê quang Liêm Chợ Lớn, đã bán tất cả 410 thùng sữa cho thương gia ở Khánh Hòa, Gia Định, Vũng Tàu, Ba Xuyên, Bạc Liêu, Phan Rang, Rạch Giá và Phước Tuy.

Cấp tiến

● SỐ 136 ●

Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan-đình-Phùng SG Đ.T. 23.275

THÁNG TÁM (thiếu)	SEPTEMBRE (9)
Kiến : Quý Dậu Tiết : Bạch Lộ **7** Ngày Bính Thân	JEUDI **18** THỨ NĂM

KHẮC TUỔI : Canh Dần, Nhâm Dần
Hành Hỏa — Sao Khuê — Trực Bế
Thần tại — Kiết khánh — Thanh tâm
NÊN : Mai táng, giải trừ, vỡ đất, lấp hang
Tam nương — Bạch hổ — Thiên hỏa — Chuyền sát
CỬ : Giao thiệp, kết hôn, trị bệnh, châm chích, xuất hành, an sàng
Giờ : — Kiết : Tý, Sửu, Tỵ, Mùi — Trung : Thìn, Tuất

Chánh sách nào, nhơn sự nấy

Người Tây phương thường chú trọng đến chánh sách, chương trình hơn là nhơn sự. Khi được một vị Tổng thống hay Thủ Tướng mời tham chính, vấn đề được đặt ra là chương trình, chánh sách của vị Tổng Thống hay Thủ tướng ấy như thế nào ? Có phù hợp không ? Nếu chương trình, chánh sách của nội các phù hợp với mình thì họ sẵn sàng nhận lời hợp tác.

Thái độ trên rất sáng suốt và chính đáng đối với các quốc gia văn minh, tiến bộ ở Tây phương, nơi mà nền dân chủ pháp trị rất thịnh hành và đã thấm nhuần trong đầu óc mọi người.

Nhưng ở Á Đông, nhất là tại Việt Nam ngày nay, nếu chỉ dựa vào chương trình, chánh sách của một chính phủ hay một đoàn thể để đặt vấn đề nên cộng tác hay không, e rằng chưa đủ.

Đối với người Á đông, nhơn sự và chương trình chánh sách không thể tách rời, bởi vì ở đây, con người không chấp nhận tinh thần pháp trị thuần túy mà đòi hỏi dung hòa giữa pháp trị và nhơn trị và có lẽ còn nặng về tinh thần nhơn trị hơn. Đến nay vẫn chưa ai phủ nhận được tư cách, khả năng và uy tín của cá nhơn có ảnh hưởng rất lớn trong việc qui tụ hiền tài. Trải qua các chính phủ tại miền Nam VN, không phải là không có những chánh sách hay, chương trình đẹp về phương diện lý thuyết nhưng nhơn sự lãnh đạo và thực hiện chương trình, chánh sách không đủ khả năng hay không có thiện chí nên làm hư chương trình, chánh sách !!!

Chương trình lập khu trù mật và chánh sách dinh điền của Ngô đình Nhu đâu phải là dở ? Nhưng dưới chế độ nhà Ngô, tìm đâu ra được một vị «Doanh điền sứ» tài ba và nhiệt thành như Nguyễn Công Trứ nên đã không đạt được thành công mà hậu quả lại vô cùng tai hại !!!

Chánh sách «quân công thăng tiến» và nguyên tắc «thượng tôn pháp luật» của chính phủ Trần văn Hương thật hợp thời và hấp dẫn, nhưng đã thi hành được gì chưa ? hay cho tới giờ này, những người có thế lực vẫn «cởi trên pháp luật» cũng như các bạn quân nhân, công chức vẫn chịu cảnh túng thiếu với số lương «ba cọc, ba đồng», trong khi giá sinh hoạt vọt nhanh như con thiên lý mã !!

Những kinh nghiệm trên đây khiến cho ta có quyền không tin tưởng vào một chương trình hay, một chánh sách đúng một cách vội vàng, mà cần phải tìm hiểu người lãnh đạo và thực hiện chương trình chánh sách ấy là ai ? Có khả năng, uy tín gì không ? Họ có thực sự trung thành, tin tưởng vào chương trình, chánh sách ấy, quyết tâm thực hiện với tất cả nhiệt tình và thiện chí không ?

Ta được phép hoài nghi cái chương trình «xây dựng dân chủ» của một ông TT vốn là quan lại Nam Triều, hoặc cái chánh sách «Cách mạng ôn hòa» của một ông đốc phủ sứ, nguyên là công chức lâu đời dưới chế độ Nam Kỳ thuộc địa !

Thực hiện chương trình cách mạng, phải có nhơn sự cách mạng. Thực thi dân chủ, phải có nhơn sự thấm nhuần tinh thần dân chủ. Để tiến tới vãn hồi hòa bình, phải có những nhơn vật lãnh đạo yêu chuộng hòa bình và tin tưởng thực sự vào đường lối đấu tranh chính trị hòa bình có lợi cho miền Nam VN hơn là chiến đấu bằng quân sự.

Từ trước tới nay, những thất bại của các chính phủ không phải vì chương trình, chánh sách mà chính vì nhơn sự. Với hoàn cảnh đặc biệt tại miền Nam VN này, nhơn sự có lẽ còn quan trọng hơn chánh sách.

MINH NHẬT

VẤN ĐỀ

NHẬN-XÉT VỀ KHOA KINH-TẾ-HỌC HIỆN-ĐẠI

(TIẾP THEO)

A) Người ta không khi nào khả ý thức được những nguy hiểm đó. Cho nên tôi muốn chỉ rõ ràng ở đây ba mối quan tâm hướng dẫn trong việc nghiên cứu này :

1o) Trước hết tôi mong ước một mặt tránh sự lẫn lộn giữa những phán đoán về giá trị do ở các học thuyết tôn giáo, đạo đức hoặc chánh trị hay do ở một vũ trụ quan nào, và mặt khác tránh những kết luận sinh ra ở việc nghiên cứu khách quan về các sự kiện. Thường dễ mà nói điều gì phải là nhưng khó mà tìm kiếm cho được minh xác nhứt điều gì là và tại sao điều ấy là. Tuy nhiên chính nó là phương pháp duy nhất cho phép những người có ý kiến khác nhau nhưng đầy thiện chí tìm được một lãnh vực hòa thuận và đồng thời chấp nhận sự thử thách của phương pháp khoa học. Ở Việt Nam người ta có khuynh hướng đề cập các vấn đề kinh tế dưới khía cạnh chủ nghĩa ví dụ việc đối chiếu giữa kinh tế tự do và kinh tế chỉ huy cấu thành kế hoạch phối trí những cuộc tranh luận vô ích hay xoàng trong báo chí, đáng phải hành chánh ; các vấn đề đặt ra không rõ ràng và cũng không thu lãnh những giải pháp thích hợp. Tôi không có ý phủ nhận quyền của kinh tế gia viện một học thuyết nào, một đảng phái nào hoặc một ý thức hệ nào, nhưng trong trường hợp này họ nên minh thị rõ những quan niệm của họ, đối chiếu các quan niệm đó với thực trạng để loại ra những biện giải đã xếp đặt trước và tránh phô trương các ưa chuộng của mình hoặc ca tụng những định kiến riêng.

Chỉ sự phân tích lý thuyết mới dẫn tới những kết luận khách quan, mọi gì còn lại thì, như có người đã viết khôi hài, «người ta có thể yêu chuộng thế giới chủ nghĩa xã hội cận đại hơn thế giới Adam Smith hoặc ngược lại ; tuy nhiên sự ham chuộng như thế sa vào một phạm trù ước lượng chủ quan như sự ưa thích của một người đối với các cô gái tóc vàng hơn các cô gái tóc huyền». (J. Schumpeter).

2o) Mối quan tâm thứ hai của tôi là trình bày một toàn cảnh phối hợp lý thuyết kinh tế nghĩa là những giải thích cương yếu mà khoa học kinh tế học hiện nay đề xuất. Tôi sẽ không đi vào những cuộc tranh luận môn phái, không phải rằng các tranh luận này không có ích lợi hoặc không đóng góp vào sự tiến bộ của khoa kinh tế học. Nhưng phải nhìn nhận rằng một sự chuyên chú thái quá đặt vào vài tranh luận tế nhị có thể là ta không lưu ý đến lãnh vực to rộng trên đó một sự thỏa hiệp thành tựu được và đến nghiệp vận chung kết tạo bởi các đóng góp của những kinh tế gia hoặc những môn phái kế tiếp nhau từ nhiều thế kỷ. Có thể lý giải và rất sáng tạo khi kể lại lịch trình các nỗ lực đã từ thế kỷ 18 dẫn tới sự phát triển của khoa kinh tế học, khi chứng minh tại sao, theo lời của triết gia G. Bachelard, «những tư tưởng xưa bao phong bởi những tư tưởng mới» «enveloppement des anciennes pensées par les nouvelles», tại sao «những thế hệ kế tự có hành vi ăn khớp liên tục với nhau» («les générations successives procèdent par emboitements successifs») (1).

Nhưng vì tôi nhắm vào chủ yếu nên không theo viễn tượng lịch sử này và sẽ chuyên tâm trình bày triệt để kinh nghiệm của công trình sưu tầm kinh tế mà bao sự xét lại liên tục bởi cuộc khảo sét đó vẫn không khi nào làm nguy hại đến được. Như mọi kiến thức khoa học, quả thật, kiến thức kinh tế được hưởng điều mà người ta đã gọi «nguyên tắc bảo thủ hoặc gìn giữ kinh nghiệm».

Tuy nhiên phải coi chừng mà chớ tưởng rằng khoa học kinh tế học đã hoàn thành : một khoa học luôn luôn chưa thành tựu vì lẽ đời sống liên tục đặt vào tâm trí nghi vấn những vấn đề mới, mỗi giai đoạn hiểu biết mở rộng những chân trời mới. Cho nên 1 triết gia đã viết : «Sự vận động khoa học thực sự không phải là cuộc tiến hành từ sự đích xác này đến sự đích xác khác mà là một cuộc tiến hành từ sự hiển nhiên tạm thời và thô sơ đến sự hiển nhiên tạm thời và thô sơ khác, từ chân trời thực tại này đến chân trời thực tại khác». (2).

3o) Sau cùng tôi ước mong trừ được một ác thần ở mối tương phản lập đi lập lại một cách chán ngắt trong một vài giới, giữa lý thuyết và thực hành.

Các bạn sẽ thường nghe nói một mặt có những người nghiên cứu kinh tế, tỏ các động cơ của nền kinh tế bằng cách xử dụng một ngôn ngữ lạ đáng tiếc và trông vào sức trừu tượng không liên quan tới các sự kiện, và mặt khác có những người thạo nghề, rất rành trong mọi việc kinh doanh đặc biệt trong các đại doanh nghiệp, họ đã thấu rõ những bí ẩn của thị trường chứng khoán do vài đại xí nghiệp hoặc vài đại hành chánh, hay vài đại ngân hàng — nếu cần cả ngân hàng trung ương nữa — điều khiển và họ có thu rút được ở các thương vụ ấy một thứ «kinh nghiệm» miễn cần đến những lập luận quá tế nhị của các lý thuyết gia.

Một thái độ như thế làm đau lòng hơn là chọc tức. Nếu đối với một số người, lý thuyết tỏ ra nguy hiểm thì chính vì nó lột trần một thực trạng mà họ thích che đậy hơn, và cho thấy rõ nhiều tâm địa do những quyền lợi rất đặc biệt sinh ra. Đối với một số người khác thì việc kết án lý thuyết tự ở sự thất học hiển nhiên và ở sự không hiểu biết phương pháp của các khoa xã hội mà ra. Ở phần mở đầu của quyển Tư Bổn Luận, Karl Marx đã lưu ý rằng : «việc phân tích các hình thức kinh tế không thể nhờ ở kiến hiển vi và những phản ứng nguyên tố do hóa học cung cấp ; sức trừu tượng là mãnh lực duy nhứt khả dĩ dùng làm một công cụ cho công tác đó».

Gần chúng ta hơn, đại sử gia Pháp Marc Bloch có lời bình nghị rằng : «không một khoa học nào có thể miễn sự trừu tượng và lại cả sự tưởng tượng nữa. Nên nói qua điều dễ hiểu là những ai đòi loại bỏ sự trừu tượng thì thông thường biểu lộ một khí sắc cau nhau đối với sự tưởng tượng vậy». (3)

Tuy nhiên nếu lý thuyết trừu tượng tỏ ra cần thiết thì chúng ta hãy coi chừng kẻo rồ mất hẳn mọi tiếp xúc với thực tế, đặc biệt trong sự lựa chọn các giả thuyết riêng, và cũng có dụng đích nào khác hơn là để chứng minh kỳ tài trí thức của tác giả nó. Mặt khác, nếu nên để ý đến những bó buộc của đời sống và hoạt động thì cũng quan trọng mà biết lùi bước hoặc xa cách đối với các ràng buộc ấy hầu có thể không chế một kinh nghiệm và đặt nó vào một hệ thống liên hệ hỗ tương cấu thành nền kinh tế vậy.

Bản thước vàng của kinh tế gia, chính ở Bergson mà chúng ta tìm thấy khi nhà triết này khuyến cáo «hành động theo người có tư tưởng và nghĩ suy theo người hoạt động».

Chính trong tinh thần này tôi ước mong sẽ trình bày cùng các bạn rõ những nguyên tắc phân tích kinh tế. Do đó có thể vạch ra vài qui tắc về phương pháp như sau :

a) Cần phải chú ý nhiều đến các sự kiện, những sự kiện thuộc dĩ vãng cũng như những sự kiện của thời đại chúng ta, không phải để tích lũy mà để suy luận đến, và liên tục đối chiếu các lý thuyết được luyện thảo với một thực tại hay biến dời.

b) Chớ nên say đắm với những danh từ định nghĩa không được dùng và với một thuật ngữ không rõ ràng : một khoa học là phần lớn một ngôn ngữ phát đạt học. Khoa kinh tế học có khuynh hướng diễn tả trong một ngôn ngữ chuyên môn : phải biết dùng đến một cách ý thức. Thật là một tình trạng nghèo nàn trí thức nếu ta ngạo báng chuyên ngữ, ngoại trừ khi nó không phát hiện rõ ràng, khi tính độc sáng của dụng ngữ chỉ toan che đậy một tư tưởng trống rỗng hay không mới lạ chi.

c) Năng tiếp xúc những tác phẩm vĩ đại kế tự đóng góp vào việc luyện thảo khoa kinh tế học ; đọc các quyển sách đó lâm khi gian khổ lắm nhưng luôn luôn phong phú bởi cho ta thấy rõ thế nào những tác giả đã nắm lấy các vấn đề của thời đại họ và thế nào dưới áp lực của một kinh nghiệm mà họ đã đối chất, họ đã làm tiến bộ và có thể nói là thanh lọc kiến thức kinh tế vậy.

d) Cần phải thận trọng chớ rơi vào đế quốc chủ nghĩa đe dọa một cách âm hiểu khoa kinh tế học cũng như mọi khoa xã hội. Nhà xã hội học, sử gia, nhà địa lý, nhà tâm lý học, kinh tế gia, mỗi vị cắt lấy một mảnh phong cảnh con người, nhưng mỗi vị đều có khuynh hướng đưa ra một cách giải thích toàn diện về con người. Nên hiểu rõ rằng khoa kinh tế học chỉ mang đến một sự giải thích phân bộ về hoạt động con người, kêu gọi một cuộc đối thoại với các khoa học khác đồng luận giải những hành động quá khứ, hiện tại và tương lai của con người và bổ trợ kinh tế học hơn là cạnh tranh với khoa này.

e) Sau cùng, nên sưu cầu tính khách quan trong việc nghiên cứu các vấn đề ấy chỉ huy đời sống của chúng ta và buộc một phần vận số của chúng ta. Khách quan không có nghĩa là hoàn toàn trung lập hoặc vô tư hững hờ chỉ sẽ xâm hại chúng ta nếu chúng ta không có những qui chuộng, những ý kiến, những cảm tình nào. Mỗi người chúng ta là thuộc một thời gian, một hoàn cảnh, một giai cấp một quốc tịch ; mỗi người chúng ta có sở kiến riêng đối với vũ trụ. Tính khách quan biểu lộ ở mối lo làm sáng tỏ những phán đoán về giá trị, từ khước mọi biện hộ hoặc phỉ báng triệt để, đặt lý thuyết riêng của mình vào sự phê bình. Kinh tế gia cố gắng trở nên người khoa học không phải do ở tình trung lập mà là ở đức công chính.

Không «khoa học» thì kinh tế GIA chỉ còn DA kinh tế để lòe những kẻ dốt. Ước mong thay nền kinh tế VN không bị ngự trị bởi hạng người đó, nếu trái ngược lại thì dù có bao sự cải tổ hành chánh sâu rộng rồi cũng sẽ trở ra vô hiệu và những khẩu hiệu «tự do dân chủ» sẽ trở thành rỗng tuếch khi bao tử người dân đang đói khát.

★ **TRẦN-THIÊN-VỌNG** ★
GIÁO SƯ ĐẠI HỌC LUẬT KHOA

———

(1) Le Nouvel Esprit Sceintifique. tr.58

(2) F. Gonseth. Dialectica tháng 2 năm 1947. tr.32

(3) Apologie pour l' histoire ou Métier d' historien (tr. 74A. Colin).

GIÁO-DỤC THỪA HÀNH VÀ GIÁO-DỤC PHỤNG-SỰ

Từ 1954 đến nay, chúng ta không còn phải mang tiếng độc lập trong chế độ Liên hiệp Pháp nữa, mà là độc lập trong một tư thế mới, tin tưởng hơn là những điều đã nhận được trong tay người khác.

Phải nhận rằng xã hội chúng ta, ở những năm từ 1945 trở đi mang nhiều xáo trộn đặc biệt, một xáo trộn đi vào chiều hướng vươn mình, làm phồng cho những xáo trộn xã hội, luôn luôn là một cuộc chiến tranh mang nhiều đau thương cho dân tộc.

Từ một phần đất nằm trong tay ngoại bang, dân ta được người ngoại quốc (kẻ xâm lăng) nới rộng vòng tay đô hộ, rồi bằng những cuộc tranh đấu sống còn, dân tộc đã thật sự vùng lên bắt người Pháp ra khỏi đất nước này.

Trong cái quá trình tranh đấu buổi ấy, có thể coi như sự thành công được kết thúc nhanh chóng hơn ngày nay, nhờ vào đối tượng cuộc tranh đấu vừa nổi bật vừa thu hẹp trong một phạm vi hạn chế : người Pháp hiện diện trên đất nước này. Cái hướng tranh đấu bất cứ người dân nào cũng có thể nhận diện được, khi làm cuộc dấn thân là phải đánh đuổi người Pháp bằng mọi giá. Dĩ nhiên cuộc tranh đấu nào cũng vậy, có đối tượng tranh đấu, tất nhiên cuộc tranh đấu để đưa đến một kết thúc. Càng sớm kết thúc, nếu đối tượng càng rõ ràng.

Khi người Pháp rút đi, thì quốc gia này chánh thức hình thành và đặt nền móng trên thể chế dân chủ, đặt mục tiêu tranh đấu mới là chống cộng.

Lần này thì gay go hơn và khó khăn hơn bởi vì đối tượng tranh đấu của nhân dân đã trở nên mơ hồ, không rõ ràng : ý thức đấu tranh đã trở nên trừu tượng hơn trước.

Lồng trong những hình thái đặc thù của thời cuộc, những xáo trộn không đồng nhất, sinh hoạt giáo dục đã trở nên bất nhất và bị quay cuồng trong những thời kỳ liên miên chuyển tiếp.

Điều ai cũng rõ là, không phải chấm dứt được một cuộc chiến tranh bằng sức mạnh quân sự là đã ổn định tất cả mọi sinh hoạt. Súng đạn chỉ giải quyết tạm thời những tranh chấp trên chiến trường trong một giai đoạn nào đó thôi. Sau đó, muốn đưa dân tộc vươn mình dậy, phải cần tới sinh hoạt văn-hóa mà nói nôm na tổng quát hơn là công tác giáo dục. Thật ra, giáo dục luôn luôn cần thiết trong bất cứ bối cảnh nào. Nó là một sách lược trường kỳ của một dân tộc, chớ không phải chỉ có tính cách giai đoạn thôi. Trong khói lửa, nền móng giáo dục giúp nhân dân xây dựng một chánh nghĩa (và chủ nghĩa) tự đó làm nổi bật lên tinh thần tranh đấu. Lơ là hay coi thường công tác giáo dục tức là không nhắm được vào chiều hướng để kết thúc chiến tranh.

Sinh hoạt Giáo dục chúng ta thoát đi từ trong ảnh hưởng nặng nề của Trung Hoa và Pháp trước đây. Trung Hoa bành trướng văn hóa của họ trong chánh sách xâm lược, cho mãi đến khi Pháp đặt chân lên đất nước này, mọi xáo trộn bắt đầu.

Pháp có những xảo thuật trong việc muốn duy trì một chế độ thực dân ở đây cho nên bằng những chủ trương khắc nghiệt ngay trong đời sống của người dân, Pháp đã dùng những biện pháp nhồi sọ nặng nề.

Ưu đãi người bản xứ công tác với họ, ban nhiều đặc ân để làm áp lực những người còn đứng bên ngoài, dựng cảm tình lên trên chế độ, để củng cố chế độ, bằng sự mua chuộc người bản xứ.

Đối với lớp trẻ tuổi, Pháp dùng chánh sách giáo dục khắt khe, nhắm vào mục tiêu thống trị.

Nhận định tổng quát như vậy, để thấy ít ra cũng nhờ vào đó mà Pháp đã duy trì khá lâu sự hiện diện của họ trên đất nước này

— Chúng ta tiếp thu sự độc lập trong tay người Pháp, trong một hoàn cảnh không được khả quan cho lắm. Đất nước chia đôi, chuyên viên thiếu thốn, sự nghèo khổ dân tộc chưa có một giải pháp nào cứu vãn trong khi nạn cộng sản lăm le mở màn nối tiếp cuộc chiến tranh lâu dài.

Tức là trong khi chúng ta chưa có một chương trình giáo dục thật sự của một quốc gia độc lập, thì khói lửa nổ bùng. Giữa lúc đó, Hoa kỳ đến, bộ mặt hóa lại méo lệch hẳn đi...

Tới nay qua, bao nhiêu năm thay đổi hết Tổng Trưởng này đến Tổng Trưởng khác, chánh sách Giáo dục hỗn hợp của chúng ta vẫn còn trong vòng lúng túng. Hỏi vậy, liệu rằng phải đợi bao lâu nữa, nền giáo dục xứ này mới có lối thoát dứt khoát ?

1.-Giáo dục để thừa hành

Nền giáo dục ấy bắt nguồn từ một chánh sách cai trị của thực dân Pháp. Suốt những năm đi vào tiểu học rồi Trung học, người học sinh luôn luôn phải gặp nhiều cuộc thi cử nhiêu khê, rắc rối. Mỗi lần đến một mức nào đó, cầm được mảnh bằng trong tay óc tự tôn lại nổi lên trong lòng một học sinh. Thứ nữa Nhà nước Pháp đã tạo một tiền lệ không tốt nhằm vào việc trọng dụng những người có bằng cấp, gây cho lớp người trẻ tuổi có một ấn tượng lệch lạc về thực chất xã hội.

Phải có bằng cấp rồi muốn gì thì muốn. Óc quan trường do đó là một nguyên động lực thúc đẩy cho người học sinh trên bước đường khoa hoạn, cố công học tập để kiếm chút ít công danh với đời. Nhưng thâm thúy ở chỗ, dù với bất cứ bằng cấp nào, người học sinh mệnh danh trí thức ra đời vẫn là người phải chịu mệnh lệnh kẻ khác, chớ không phải đóng vai trò người chỉ huy được. Phải nhập cuộc một thời gian xong rồi mới có thể leo lên địa vị người điều khiển. Trong thời gian chờ đợi đó, người ta đã trôi luyện cho người học sinh một ý thức trách nhiệm của kẻ thừa hành rồi.

Do đó, quan trường như một hấp lực, mà kẻ sĩ thời đó chỉ là con thiêu thân. Cứ lao đầu vào ánh sáng hấp dẫn của một chế độ thực dân bày sẵn ra đó, để tìm chút công danh.

Chính cho tới giờ phút này, người học sinh sau thời gian tốt nghiệp ở trung học ra, chưa hề bao giờ có ý nghĩ trong đầu óc là sẽ quay trở về đồng áng, sống hòa mình với đám dân nghèo khổ, tìm hiểu nguyện vọng họ, để giúp đưa cuộc đời nông dân vượt cao lên trong những hoàn cảnh khó khăn.

Giữa người khoa bảng và người không văn bằng, dù muốn dù không vẫn có một mức ngăn cách hẳn hòi rồi.

Hướng đi lên của người khoa bảng chỉ là hướng phục vụ cho quyền lợi kẻ khác. Điều đó không đáng trách họ, mà chỉ đáng trách ở người đã tạo ra chánh sách đó. Tây cai trị chúng ta, Tây muốn đào tạo dân An Nam thành lớp người thừa hành. Không thể trách kẻ ở trên thế mạnh được. Nhưng mãi đến khi nền giáo dục chuyển hoàn về tay chúng ta chánh sách giáo dục độc lập vẫn không có gì tỏ ra độc lập cả.

Nhiều văn bằng, nhiều kỳ thi nhằm vào ngăn cản bước tiến của học sinh đã được chiết giảm bớt đi, nhưng không phải vì đó mà nếp trau dồi trí thức được rộng mở cho lớp người trẻ tuổi.

Bỏ nhiều kỳ thi trong suốt những niên khóa ở các cấp học, cơ quan giáo dục lại tạo ra sự mâu thuẫn khác trong sinh hoạt xã hội. Ngày trước, dưới chế độ của Tây, người có văn bằng, tùy vào trình độ, được các cơ quan công quyền tuyển dụng thẳng, với điều kiện ưu tiên cho họ vào các cơ sở chuyên nghiệp, để học một thời gian sau, ra trường, đóng vai trò thừa hành.

Ngày nay, ở học đường các kỳ thi đã chiết giảm tối đa, nhưng ra đời, lăn mình vào trong những nếp sống xô bồ xô bộn của xã hội, người học sinh lại phải dự những kỳ thi tuyển khó khăn khác. Thành thử ra, chưa chắc nắm được văn bằng trong tay là đã có việc làm ăn trong tay. Nhiều trường hợp đã chứng tỏ rằng, cái văn bằng không bảo đảm thực tài kẻ sĩ.

Chánh sách giáo dục ngày nay có [illegible] của Tây thời trước, nhưng chỉ khác trên hình thức, chưa có gì mới [illegible] trên nội dung.

Thử đối chiếu giữa ta và Pháp, để xác định lại sự khác biệt :

TÂY : thi nhiều ở trường nhưng ít thi ngoài xã hội.

TA : Hơi ít thi ở trường nhưng lại thi nhiều ngoài xã hội.

Còn nội dung sự giáo dục, phải nhận là chúng ta còn lúng túng ở ba lối đi.

1. — Nên theo phương pháp Giáo dục Pháp không, với một vài sửa đổi.

2. — Nếu muốn theo chương [illegible] dựng tinh thần một chánh sách giáo dục độc lập.

3) Nên theo phương pháp của Mỹ hay không ?

Chánh sách giáo dục mà ta hiện đang áp dụng, nếu nhìn cho kỹ, đối chiếu cẩn trọng, ta thấy nó pha lẫn giữa cả phương pháp của Tây và của Mỹ. Kể ra đó cũng là một dung hòa khéo léo, nhưng nhiều sơ xuất, không phải vì thế mà ém nhẹm được.

Tại sao chúng tôi dám cả quyết là chương trình hiện tại dung hòa theo phương pháp hỗn hợp Pháp Mỹ ?

Trước nhất chúng ta phải nhận ngày nay đa số dân Việt Nam đều có trình độ hiểu biết khá vững vàng về Pháp văn. Khi chúng ta thu hồi độc lập (1954) chúng ta tại quá khích phủi bỏ tất cả những gì có dính líu tới người Pháp, để cho rằng chúng ta xứng đáng mệnh danh độc lập. Pháp văn được hủy bỏ hoàn toàn và chỉ xét lại trên tinh thần một sinh ngữ như bất cứ sinh ngữ nào. Nhiều trường Pháp lần lượt bị đóng cửa (trong khi mà chính nhiều người nằm trong guồng máy giáo dục đều sẵn lòng cho con đi Tây hơn là đi một quốc gia khác). Bù lại, nhiều trường chuyên dạy sinh ngữ mới xuất hiện : các trường dạy Anh văn. Thành ra, chúng ta chỉ bỏ Pháp văn để chọn Anh văn chớ chúng ta chưa dứt khoát gì cả.

Đem sinh ngữ vào trong chương trình giáo dục là điều hay chớ không có gì đáng trách cả. Nhưng, các giới có trách nhiệm về tình trạng [illegible] dục xứ ta lại vừa dứt khoát [illegible] Pháp trên lãnh vực văn [illegible] số giờ dạy hạn chế tối đa trong chương trình, rồi nay lại đưa văn hóa mới vào, điều đó chứng tỏ, bên trong phải có một biến chuyển g[illegible]

Không giải quyết dứt khoát được ở cấp bậc đại học, thành ra bước đi từ tiểu học lên trung học không liên lạc được với cao cấp hơn để người trẻ tuổi khả dĩ đeo đuổi bền chí sự học vấn.

Một số môn học cũng được xét lại trong các kỳ thi. Đặc biệt phương pháp thi của Mỹ được áp dụng thí nghiệm qua vài kỳ thi vấn [illegible] (trắc nghiệm). Trong tương lai chưa biết rằng, chương trình dạy dỗ chúng ta sẽ ra sao, có tạo thế đứng riêng biệt được hay không hay lại nghiêng bên này, hoặc ngả bên nọ ?

Giáo dục thừa hành đi vào đời sống. Hoàn cảnh chúng ta không phải là hoàn cảnh các nước văn minh như Âu Mỹ. Sự giáo dục chúng ta còn ảnh hưởng nhiều của thâm ý ngoại bang cho nên, tác dụng của nó nhiều khi chứng tỏ không thực tế trong đời sống, xã hội.

— Một học sinh Trung học, học ban A hay B (ít có trường Trung học mở ban C hoặc D) phải ròng rã những môn Toán Lý Hóa nhiều hơn Sinh ngữ Phần đông dân VN ít người nuôi mộng cho con mình được tốt nghiệp Đại học, nghĩa là sau khi có bằng Tú Tài, hoặc tạo được trình độ học vấn tương đương rồi, người trẻ tuổi lăn thân ra đời tìm sống. Có va chạm với thực tế, mới thấy rằng những toán học lượng giác, lý hóa không giá trị thực tế bằng sinh ngữ.

Ngay trong thâm tâm người học sinh, sau khi tốt nghiệp ở trung học ra vẫn chưa có một ý niệm đứng đắn cho tương lai mình. Cái lối đi vừa thích hợp cho một sinh viên vừa thích hợp cho gia đình của họ, là nếu không thể tiếp tục đi hết quãng đường Đại Học cũng phải làm một việc gì đó, có địa vị tối thiểu trong xã hội này để xứng đáng với tài học.

★ **NGUYỄN-TẤN-BI** ★

(CÒN TIẾP)

TÌM HIỂU MỘT TÔN-GIÁO MỚI XUẤT-HIỆN

TỔ TIÊN CHÍNH GIÁO LÀ GÌ ?

● ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA
TRƯƠNG-CỬU-LANG

LTS.— Một số người Việt nào đó, tự hào tiến bộ thường chỉ trích rằng người VN hay tin dị đoan, nay Đạo này mai Đạo khác vào rồi bỏ, bỏ rồi vào, lung tung chẳng ra gì hết.

Hời hợt bên ngoài thì lời chỉ trích này có vẻ đúng lắm nhưng khó mà chúng tôi đồng ý với nó được vì quan điểm của chúng tôi hoàn toàn tương phản.

Người VN chúng ta vốn là một dân tộc DUY TÂM một cách mạnh mẽ (và vì hiểu chỗ đó nên hơn 20 năm nay CS luôn luôn sách động cái TÂM chớ không bao giờ nói chuyện duy vật với người VN).

Cái máu DUY TÂM cố hữu đó đã khiến người VN mình có xu hướng qui trọng tinh thần và Đạo Đức và rất dễ chấp nhận bất cứ Tôn Giáo nào. Mấy năm gần đây, sự phát triển của Đạo B'Hai Tôn Giáo Hoàn cầu và sự xuất hiện của đủ thứ ông Đạo này bà Đạo nọ có môn đệ khá đông đảo đủ chứng minh nhận xét của chúng tôi :

Có thể nói không lầm rằng người VN có một trái tim ĐỐI ĐẠO mà đã đói thì «ăn mày không đòi xôi gấc». Gặp được Đạo là theo, lắm khi không nhận định, cân nhắc kỹ lưỡng tường tận. Rồi, lắm khi vì chỗ đang «đói Đạo» mà chọn lựa hời hợt đó mà sau một thời gian người ta lại đổi Đạo vì thấy cái mới nó thích hợp hơn cái cũ. Đổi không có nghĩa là phản mà chính là tìm cái hay hơn.

Do đó, mới nhìn vào thấy lung tung hời hợt nhưng kỳ thật bên trong là một cái gì đúng mức là cao quí vì một dân tộc trọng Đạo, thích Đạo là một dân tộc có lòng Nhân, một dân tộc... văn minh theo nghĩa cao đẹp nhứt của danh từ này. Văn minh không có nghĩa là kỹ nghệ nặng hay một đời sống vật chất cao như nhiều người lầm tưởng. Văn minh tức là có đời sống «xa thú vật», có thể đói nhưng vẫn giữ được tất cả những gì cao quí của con người theo hình ảnh của «Đức Chúa Trời».

Trong tinh thần và quan điểm đó, chúng tôi giới thiệu bạn đọc thiên phóng sự sau đây, tìm hiểu về một Tôn Giáo mới xuất hiện đang bành trướng khá mạnh mẽ ở VN.

P.T

ĐẦU tháng tư 1968, trong một dịp nghỉ cuối tuần ở Đalạt, ngẫu nhiên được nghe nói đến một tôn giáo mới xuất hiện và hoạt động ở thành phố du lịch này trong vòng vài ba năm nay. Cũng được biết thêm rằng, nhơn ngày giỗ tổ Hùng Vương, tôn giáo nói trên đã cử hành một cuộc lễ gọi là Lễ Tuyên Giáo và trong dịp này sẽ phát hành một bản tài liệu mà người ta xầm xì rằng «quan trọng» lắm.

Thoạt tiên, vì nặng thành kiến rằng đất Đalạt là một trong những địa phương đồng bóng, dị đoan thạnh hành nhứt nhì VN, chúng tôi không chú ý gì đến.

Sau đó, cũng do ngẫu nhiên, gặp một ông bạn thanh niên trí thức, câu chuyện hàn huyên đưa đến vấn đề tôn giáo mới nói trên. Ông bạn thanh niên kia quả quyết rằng cái đạo kia xem chừng có nhiều chỗ hay hay đáng tìm hiểu, dù chỉ kiếu đề có đầu đề viết một thiên phóng sự kiếm tí ti «vi-ta-min T» cà phê hủ tiếu.

Ừ thì tìm hiểu. Đalạt giới nghiêm 7giờ tối, đêm đến thành khố vắng như chùa bà Đanh, buồn như nhà có tang, một cuộc viếng thăm tìm hiểu chẳng mất thì giờ là bao, may ra xin được một ít tài liệu mang về đêm nằm đọc bậy chơi đỡ buồn.

Thế là ngẫu nhiên mình lại vớ được một đầu đề đáng bỏ công viết thiên phóng sự này. Tôn giáo mới kia, chưa rõ đáng theo hay không nhưng đã có lợi cho hạng ký giả túng đầu đề.

●

Trưa thứ bảy 6-4, sau cơm trưa, hai chúng tôi lò dò tới số 2 đường Cường Để, nơi Tổ Tiên chính giáo có nơi thừa tự với một cái tên khá kêu là TIẾP PHÁP ĐƯỜNG.

Chúng tôi đến chơn một cái đồi nhỏ — nói đúng hơn là một khoảng đất cao — dưới có dựng một bảng vàng chữ đỏ bằng gỗ sơ sài, kẻ mấy giòng chữ :

TỔ TIÊN CHÍNH GIÁO
Văn phòng Giáo hội Trung ương

Mấy bực thang mới xây bằng đá xanh đưa đến một con đường trải đá và gạch ngói vụn lồm chồm.

Đường đi lên khá dốc. Cảm nghĩ đầu tiên của tôi là : nghèo nàn... chưa phải là thứ giáo hội tiền rừng bạc biển. Còn tín nhiệm được.

(CÒN NỮA)

---

5 CUỘC ĐẢO-CHÁNH — Những bí ẩn chưa hề tiết lộ... ● ● ● VĨNH-LỢI

CUỘC ĐẢO CHÁNH 11-11-60 CỦA NHÓM SĨ QUAN DÙ

★ Phân công các đơn vị đi tấn công

(TIẾP THEO)

Đó là Đại úy phi công P.P.T., em vợ của Thiếu tá P.Q.C. một trong hai cố vấn thân cận của Vương Văn Đông.

Tất cả những phi công khác đều lánh mặt bỏ trốn khỏi căn cứ T.S.N và Đại úy G. đã thi hành theo chỉ thị của phe đảo chánh, liền đêm hôm đó điều động Tiểu Đoàn của mình về Saigon bằng xe cơ hữu và đến Biên Hòa thì bị chận lại.

● Thiếu Tá K. lãnh mạng lịnh đi bắt các tướng lãnh

Thiếu Tá K. trước là Chỉ huy trưởng Quân Cảnh được Vương văn Đông giao cho khoảng 2 Trung Đội Dù đề đi bắt các tướng lãnh có nhà cửa trong vùng Saigon Chợlớn.

Khi nghĩ đến việc đi bắt các tướng lãnh là phe quân sự nghĩ đến việc không để cho các ông này có phản ứng thuận lợi cho ông Diệm. Nhưng lịnh ra thì như thế, nhưng phương tiện giao phó chẳng được bao nhiêu, nên Thiếu Tá K. không làm trọn vẹn được vai trò giao phó, và ông ta chỉ bắt được Trung tướng Thái Quang Hoàng, Tư lịnh Biệt khu thủ đô mà thôi.

Các tướng lãnh khác vẫn ở tại nhà mình hoặc lánh mặt mà không bị ai quấy rầy. Và lại, các tướng lãnh bấy giờ cũng không ai lên tiếng ủng hộ ông Diệm.

Nói đến việc này, một sĩ quan cốt cán của phe quân sự đã nói lịnh tuy có ban ra là vì kế hoạch đã định như vậy, nhưng phương tiện giao cho Thiếu tá K. chỉ có chừng mực mà thôi nên đương nhiên khó mà chu toàn cho được. Hai trung đội để đi bắt các tướng lãnh tại Saigon thì đâu phải là chuyện dễ làm ! Do đó, Thiếu tá K. chỉ nhắm vào chuyện quan trọng nhất là bắt cho được Trung tướng Thái Quang Hoàng người tín cẩn nhứt của Tổng Thống Diệm lúc bấy giờ.

Đúng như thế, các tướng lãnh khác không ai bị phe đảo chánh làm khó dễ cả.

Đánh chiếm Tổng Nha Cảnh Sát thì do Đại úy N.V.T lãnh trách nhiệm, Đại úy N.V.T được giao cho khoảng 2 Đại đội để đem đi đánh chiếm Tổng Nha Cảnh Sát.

Ngoài ra lực lượng của Đại úy N.V.T còn có nhiệm vụ bố trí án ngữ những con đường từ Chợlớn ra Saigon tức là một lực lượng án ngữ thứ nhì ngoài một lực lượng Dù khác làm nút chặn tại Phú Lâm,

Phe đảo chánh cũng đưa một lực lượng khoảng 2 Đại Đội Dù ra làm một nút chặn tại Phú Lâm, tức là khóa con đường từ Miền Tây về Saigon.

Tuy Mac Cover, nhân viên CIA (qua lời Vương Văn Đông) lãnh nhiệm vụ liên lạc và thuyết phục lực lượng các Quân khu theo phe đảo chánh nhưng phe cách mạng vẫn phải đề phòng việc các cánh quân từ Miền Tây về cứu ứng cho Tổng Thống Diệm.

Lực lượng án ngữ đường ra vào Phú Lâm được giao cho Trung úy L. Trung úy này trước ở Tiểu Đoàn 3 Dù và cũng nhiệt thành theo phe cách mạng.

Công tác chiếm giữ Biệt Khu Thủ Đô được giao cho Trung úy T. hoàn thành. Trung úy T. lúc đó chỉ huy Trung Đội tiếp tế thả Dù thuộc binh chủng Quân cụ chớ không thuộc Liên đoàn Nhảy Dù. Những Trung úy T. lại là một sĩ quan thuộc nhóm tâm huyết của các sĩ quan Dù nên lem Trung đội [illegible] mình tham dự đảo chánh.

(CÒN TIẾP)

CHUYỆN KINH DỊ CỦA TRẦN-V-DINH

Giấc ngủ hàng thế kỷ

(TIẾP THEO)

Như điên loạn, ông la hoảng :

— Không thể như thế được... Con gái tôi mạnh khỏe, trong trắng như vậy... Françoise ! Tỉnh lại con ! Con sợ, phải không ? Chắc con chỉ ngất xỉu qua loa thôi. Chúa ơi ! Làm sao bây giờ ? Một mũi thuốc khỏe. Cứu tôi với ! Cứu tôi với !

Dược sĩ Jolivet chạy nhanh lên gác mở cửa sổ, gọi ra ngoài. Ông còn hy vọng gì trong một thành phố hoang vu, không còn một người dân ở ? Không thể kéo dài sự chờ đợi, ông liền trở xuống mang theo thuốc và ống chích.

Sau đó ông tiêm thuốc và thoa dầu cho Francoise ; nhưng nàng vẫn không cử động. Ông nghĩ thầm :

— Không thể được ! Con tôi không thể nào chết được !

Rồi ông ngồi bất động một ít lâu, không nói một lời. Ánh sáng mập mờ của đèn cầy chiếu vào Françoise. Dược sĩ Jolivet cố đến gần lấy mền đắp trên thi hài lạnh ngắt của nàng. Không còn cách nào khác, ông tưởng chừng như sắp chết và nhắm mắt lại.

Dược sĩ hoàn toàn thất vọng. Ông đau đớn nhìn thể xác của đứa con thân yêu mình. Trong hầm rượu, đèn cầy đã tắt ; ông liền đốt cây khác. Bên ngoài, mưa sập đổ trên thành phố. Không có dấu hiệu nào cho thấy hiện tượng kỳ quái ấy chấm dứt. Bỏ Françoise ở đây và chạy trốn ? Ông không nỡ. Đào huyệt chôn nàng ? Ông không đủ sức làm. Nhưng sống bên cạnh 1 xác chết giờ nầy sang giờ khác, ông cảm thấy kinh hãi vô cùng.

Bỗng nhiên, một ý nghĩ nảy ra trong tâm trí ông : lấy một cây bông gòn quấn chặt thi hài con gái ông, rồi ông đổ nhiều chất dầu thơm lên trên làm cho bông gòn dính khắn vào thi thể của Françoise. Hình dáng của nàng từ từ nổi bật lên như một pho tượng đúc.

Sau đó Jolivet mang đến 1 thau nước và những băng có chất Silicate vào ; rồi một cách cẩn thận ông đặt những cuộng băng ướt ấy trên bông gòn và thoa khắp trên mặt để trám tất cả những lỗ không khí. Công việc này đòi hỏi nhiều thì giờ. Chất Silicate khô lại trở nên cứng rắn như đá. Như vậy, Françoise 1 thiếu nữ 18 tuổi, trở thành 1 pho tượng đá.

Dược sĩ Jolivet nhận thấy thùng nhồi bột to rộng và làm bằng một loại cây thật cứng. Người ta có thể nằm ngủ trong đó. Người cha đau khổ buộc lòng để thi hài con mình trong thùng và đóng chặt nắp lại bằng đinh. Mỗi tiếng búa đập tạo nên tiếng vang kinh khủng hơn tiếng súng ở chiến trường.

Công việc hoàn tất, dược sĩ rời khỏi hầm. Lúc ấy một tiếng sét nổ long trời.

Trong phòng khách của chiếc tàu đò «Sagihaire» tiếng chuông vang lên và hành khách đang ngủ liền thức dậy lắng tai nghe. Một tiếng bí mật đang nói:

— Đây đài tiếng nói vũ trụ. Thính giả thân mến, chúng tôi xin loan báo tin thế giới. Sinh ngữ loan đi trong đài bá âm là một tiếng nói được dùng cách đây nhiều thế kỷ. Tin tức được phổ biến khắp địa cầu, dưới những hầm mỏ sâu, giữa biển cả, trên thượng tầng khí quyển. Đài bá âm nói tiếp :

— Sau những cuộc tìm kiếm, người ta khám phá dưới chiều sâu của mặt đất những di tích của một đô thị cổ với nhiều đồng sắt và than có lẽ đô thị ấy bị phá hủy hồi thượng cổ giữa lúc con người sống thành bộ lạc.

(CÒN TIẾP)

LUẬN NHÂN VẬT TAM QUỐC

— 65 —

XIV

TƯ MÃ Ý

MƯU SĨ

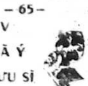

BẠCH DIỆN

(TIẾP THEO)

— Đây đến Liêu Đông phải bốn ngàn dặm, nên đi phải trăm ngày, công phạt phải trăm ngày và ban sư về trào phải trăm ngày, như vậy chuyến đi và về này phải mất thời gian một năm.

Tào Duệ đã thỏa mãn sở thích của vị quan họ Tư Mã, ra lệnh cấp cho bốn muôn binh mã, xuống chiếu chỉ cho xuất chinh. Kết quả Ý đã được thành công khải hoàn trong thời gian dự liệu. Đây là nguyên nhân khiến Tào thêm phần tín nhiệm Ý.

Kỳ thật, ba chiến công này, không phải bản tính năng cán của Ý mà hoàn toàn do nơi cơ vận, gặp dịp may vận tốt mà Ý được thành tựu.

Xét ra : Trong trận chiến diệt trừ Mạnh Đạt thuần túy là nhờ Ý thác thập được một phong thơ của Mạnh Đạt gởi cho Gia cát Lượng, mà biết được Đạt có ý phản Ngụy về với Ba Thục. Tư mã Ý đột nhiên dùng binh mạnh tấn công khiến cho đối phương trở tay không kịp. Tư mã Ý được thắng.

Sự kiện trên vốn không liên quan gì đến tài năng, ta chỉ có thể nói nhờ cơ vận nên Ý được may mắn hơn người khác.

Hơn nữa, khi Ý dặn dò cùng Gia Cát Lượng nơi Tà Cốc, Ý cố tránh không xuất trận, nguyên nhân Ý đã chấp hành mạng lịnh này, của Ngụy chúa. Ngụy chúa đã căn cứ theo lời kiến nghị của Tôn Tư.

Tôn Tư đã nói :

— Xưa kia Võ hoàng đế (Tào Tháo) chinh Nam Trịnh trong trận lấy đất Trương Lỗ, Dương Bình, thế đã nguy mới cứu, tự mình giải vây cho quân Hạ hầu Uyên, chỉ ... Nam Trịnh làm thiên ngục, nhâm Tà Cốc đạo làm thạch huyệt năm trăm dặm, nay nếu tấn quân

● KIẾN HOA

thì dùng Nam Trịnh tấn công Gia cát Lượng, đường mặc dù rất hiểm trở, nhưng kế dụng binh binh, điều này thật là vấn đề quan trọng đám xin bệ hạ nên lo nghĩ và nghiên cứu.

Đây là chiến lược, cứ hiểm bất chiến mà Tôn Tư đã cống hiến. Mệnh lệnh của Tào Duệ ban hành cho Tư mã Ý và bảo Ý phải kiên thủ chớ không nên chiến cũng do nơi lời kiến nghị của Tôn Tư mà ra. Chớ không phải chủ kiến của Tư mã Ý. Những việc Ý đã thi hành chỉ là phụng mệnh vâng theo, không dám có chút gì vi kháng.

Căn cứ trên sử ghi chép trong sách «Ngụy thị xuân Thu».

Gia cát Lượng có nhiều lần sai sứ gieo thơ với yếm của đàn bà để khích Tuyên Vương (Tư mã Ý). Tuyên Vương vừa xuất chiến thì được Tân Tỵ mang chiếu lịnh đến bảo Ý và quân thuộc hạ phải dừng.

Như vậy, Tư mã Ý chẳng những không có chủ trương kiên thủ bất chiến, lại cơ hồ chịu không nổi sự phản kích của Gia cát Lượng, nên không muốn ra đương đầu cao thấp với vị quân sư Gia Cát. Cũng may Tân Tỵ đến đúng lúc, lại cản ngăn thêm, nên Ý không hành động cuồng loạn được.

Sự thật là những chiến công được gọi là «sự Trục» của Ý đâu có gì đáng kể.

Nói thêm trong chiến dịch Bình Liêu, đấy cũng là điều may mắn hơn là bản lãnh của Ý. Chỉ vì đối thủ trong chiến trận ấy Ý ngẫu nhiên gặp phải Công tôn Uyên, một người không giỏi việc dụng binh. Khi Ý xuất lãnh đại quân tới vùng Nhương Bình, Liêu Đông, ngay khi mùa thu mưa dầm, nước ngập khắp đường quân lính bị ngập khó bề hoạt động thêm vào đó lương thực đã khánh tận dần, sức binh rất yếu.

Với tình thế ấy, nếu Công Tôn Uyên là người giỏi việc binh thì rất có thể Ý đã bị tiêu diệt.

Nhưng tiếc vì Uyên không nhận định được ưu thế, mà bỏ mất cơ hội không biết lợi dụng những điều kiện ưu việc về thiên thời, địa lợi thừa cơ đả kích Tư mã Ý, để cho Tào Duệ kịp thời tiếp tế cho Ý qua cơn nguy hiểm, và đảo ngược được tình thế.

Sự kiện trên đã giải thích cái «may» của Tư mã Ý vậy.

(CÒN NỮA)

THƠ

KHÔNG TRANG phụ trách

KÍNH YÊU

● một : đọc cho tình yêu mới đến

Thưa vâng tình đã chín muồi
Xanh con mắt biếc gọi trời gió mưa
Tay buồn đan ngón xuân thưa
Đêm anh nằm ngủ giao thừa gọi tên

Ôi : hoa cỏ đẹp một miền
Tuyết ơi ! tình đã chín mềm tuổi yêu

● hai : đọc cho tình yêu lớn khôn

Thưa vâng tình đọng tiếng chiều
Mù con mắt cận ngả xiêu tình buồn
Tình đam mê giữa môi hôn
Tình chim soải cánh trên đường phương bay
Mưa tuôn nước mắt vơi đầy
Buồn dài trên những ngón tay học trò

● ba : đọc cho tình yêu bỏ đi

Lạy tình yêu ngủ giấc xưa
Lạy tình yêu ngủ dưới mồ huyệt sâu

Tay khô vẫy gọi tình đầu
Dài cơn mê đã nghe sầu tình hoang

Lạy tình yêu mới chín vàng
Sầu xưa rơi rụng trên ngàn nỗi vui

BẠCH CHI UYÊN CHI
(Khuôn mặt học trò)

Tranh đấu CHO DÂN

1 SỐ GIÁO CHỨC T. H. TẠI NGŨ XIN ĐƯỢC

Dự thi khả năng S. P. Trung Cấp

Saigon, ngày 15 tháng 9 năm 1969

Kính gởi :

Phó Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng Giáo Dục
SAIGON

Kính thưa Phó Thủ Tướng,

Chúng tôi, đại diện một số giáo chức tiểu học hiện là quân nhân tại ngũ, mạn phép đạo đạt lên Phó T.T. kiêm Tổng Trưởng nguyện vọng của chúng tôi như sau :

Nguyên các kỳ thi khả năng Sư phạm Trung cấp trước, những giáo chức Tiểu học chánh ngạch và có bằng Tú Tài 2 đều được dự thi. Đây là những điều kiện đã được đặt ra từ trước, nhưng chúng tôi lấy làm buồn tủi khi hay tin không được dự thi năm nay !

Chúng tôi là những giáo chức gần thấp nhất lại chịu nhiều thiệt thòi nhất. Đời lính, chúng tôi phải sống chết ngoài chiến trường, đời công chức lại bị người ta chèn ép, cản trở không cho tiến thân. Chúng tôi là các thành phần quân nhân ở đơn vị tác chiến xa xôi hẻo lánh hay đóng tiền đồn, vì thế nên chẳng hay biết việc tổ chức các kỳ thi trước.

Theo thiển ý của chúng tôi, đề nghị không cho chúng tôi dự thi này tuy mới mẻ thật, nhưng rất là chậm tiến nó giết chết bao nhiêu tinh thần cầu tiến, làm suy giảm hiệu năng phục vụ của chúng tôi nói riêng và toàn thể giáo chức cùng chung số phận như chúng tôi nói chung.

Chúng tôi là những giáo chức xuất thân từ trường Sư phạm chưa chắc gì thua kém những Giáo sư dạy giờ chỉ có vẻn vẹn văn bằng tú tài II.

Vậy để tránh những bất công, để giúp đỡ những giáo chức ở xa hay tại ngũ không thể tiếp tục lấy bằng cử nhân được, để khuyến khích những giáo chức có tinh thần cầu tiến, để tiết kiệm ngân sách trong việc huấn luyện cấp tốc Giáo sư đệ nhất cấp. Trân trọng thỉnh cầu Phó T.T. kiêm Tổng Trưởng chấp thuận cho những giáo chức tiểu học có bằng Tú Tài 2 được dự thi khả năng sư phạm Trung cấp tổ chức năm nay cũng như các kỳ thi trước.

Thành kính tri ân Phó Thủ tướng kiêm Tổng Trưởng Giáo dục.

Kính thư,

Trung Úy PHẠM ĐĂNG NGỌC
KBC 4204

ĐỌC TRANG 3
Trang Chánh Trị
và sưu k...

Thăm dân Đô thị...

KÝ SỰ CỦA LƯƠNG KHÊ

◐ BỪNG CON MẮT DẬY, THẤY MÌNH ...ĐÃ MẤT MÁT QUÁ NHIỀU !

(TIẾP THEO)

Tôi nghe vậy «khoái» quá, la ầm lên :

— Phải vậy ! Phải vậy... đứa nào mà đạo đức giả không nhận đồ tặng của chủ là đứa ấy ngu hơn...

— Nhưng mà sau cái màn tặng quà thì thằng chả cũng lại quyết mời mình đi ăn cho bằng được.

Như vậy mới chết cho con nhỏ này chớ ! !

Anh nghĩ coi, chị em đồng nghiệp lại không thương, thấy chủ chiều đãi mình như vậy thì tránh tròn, ghen ghét còn các anh em làm chung cũng lại tìm cách xa lánh mình. Họ cứ làm như tui sẽ là bà chủ tương lai không bằng.

Rồi tới cái lớp con mẹ chủ ra vào dòm ngó thiếu điều muốn tạt ác xít vào mặt mình.

Đứng giữa cái cảnh dầu sôi lửa bỏng đó, tui còn lòng dạ nào nữa mà ham đi chơi. Tối ngày cứ mang cái phập phồng lo sợ hoài nhưng thằng cha chủ nào biết cái tâm trạng ấy cực của tui.

Cứ mai đi ăn mốt đi nghe nhạc và cái sự đi đứng này chỉ kéo dài đâu được chừng nửa tháng thì gặp con mẹ chủ bắt gặp. Tui phải lanh tay lẹ chân mà chuồn gấp rồi cũng không dám đến sở mần nữa. Anh nghe như vậy coi có đủ làm chứng tích cho tai nạn nghề nghiệp chưa ?

Tôi cứ phải mần tuồng ngây thơ dè thăm dò :

— Nghĩ ngang xương như vậy rồi cơm đâu mà ăn áo đâu mà mặc ?

Cô nường cứ nhìn tôi ra vẻ thương hại :

— Anh ngu thấy mẹ ! Tại thằng chủ mà tui mới nghỉ việc bất tử thì tui phải bắt thằng chủ bồi thường chớ sao ? Tôi lại cứ phải giả vờ đóng kịch, đóng kiệt mần tuồng biết tình biết nghĩa để rồi sau đó chả chịu chìa ra ít trăm ngàn là tui cao chạy xa bay...

Tôi gắt lên :

— Cha chả...! Vậy là cô chơi cái trò tiểu lòn đấy hử ? Nhưng ít ra người chị em cũng phải cho thằng cha chủ một cái gì đó, nó mới chịu «xùy» ra tiền. Chớ đâu phải khơi khơi mà «cởm» được của người ta.

Cô ta trề môi dài xọc :

— Sức mấy mà thằng chả rờ được sợi lông chân con nhỏ này. Tui nói cho ông anh biết, cái mê hồn trận nào cũng phải u...u...minh... minh chớ sáng sủa quá đâu có được. Con ong mà biết đường đi lối về... thì còn mần ăn cái giống gì nữa...

Ở đời mà anh, kẻ nửa lạng thì người cũng tám cân hè ! Nếu mình biết sống thì cái gì cũng trời lợi em xui, chớ khôn lanh quá cũng ngỏm mà ngu dại quá... thì cũng hui nhị tỳ sớm hè...

Nghe xong cái màn trình diễn của cô bí thư này mà tui muốn bí... lù luôn về cái sự đời lắc léo.

Cái màn kể lể tâm tình tưởng đâu là đã «phẹt-mê-bu-tít» nhưng bỗng dưng lại có sự xuất hiện đột ngột của một nàng kiều nữ khác rất chi là thơm tho.

Thành ra, cái cô nữ bí thơ..., thất thời kia, bàn di một dường giới thiệu ác ôn :

— Cái con này cũng là nữ đồng nghiệp của tui em đó. Tội nghiệp nó cũng bị đóng cái vai nữ bí thơ.., nên nói đã bị ông Giám Đốc cho... bí lối luôn. Bây giờ coi như nó đã nghiễm nhiên trở thành bà Giám đốc hờ rồi đó...

Bà «Giám Đốc hờ» nghe xong cái sự giới thiệu kỳ lưỡng như vậy, đã hối hả đính chính loạn xị :

— Cái con quỉ này nè ! Mày mắc cái chứng gì mà giờ giọng đó với tao, coi chừng nghen. Rồi nàng quay sang tôi. Anh đừng có thèm nghe cái thứ giới thiệu đâm bị thóc, thọc bị gạo này. Tại vì tui bị kẹt quá mới chịu vậy, chớ trong thâm tâm tui mà muốn, cho tàu bay dụng đi.

Đó, anh coi dẫn xác đi tới đâu... thì bị người ta kêu ngạo tới đó. Rầu ghê đi... anh ơi !

Nghe nàng kể khổ cuộc đời, tôi liền ra tay hành hiệp :

— Có cái gì đâu mà rầu ! Mần được bà Giám Đốc là nhứt rồi, ... mà che trách là đứa ấy ngu !

Bởi vì trong cái xã hội vàng son này người ta chỉ lấy bạc tiền mà cân lường cái con người, đứa nào nặng ký hơn... thì làm cha thiên hạ hè. Chớ hơi sức đâu mà so đo từng tiếng nói, từng giọng cười... cho nó bỏ người ra cơ chứ ?

Hơn nữa nếu bà chị cứ khăn khăn giữ vững lập trường không thèm mần bà Giám Đốc thì đố cha thằng nào dám níu dám kéo ..

(CÒN NỮA)

ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA CHÍ-LINH

MIỀN TRUNG «ĐÁNH» VÀ «ĐÀM»

LXIXX.— NỀN VĂN CHƯƠNG QUỐC ÂM THẬT LÀ VÔ CÙNG PHONG PHÚ, CHỈ MỘT KHÍA CẠNH CỦA VIỆC THANH TRA MÀ LOÀI NGƯỜI ĐÃ DIỄN ĐẠT BẰNG NHIỀU CÁCH NÓI.

Thủ tục Thanh Tra của Quan Thanh Tra Trung Ương rất nên là một cái sự chu đáo và tận tụy. Hết lấy lời khai của Viên Trưởng Ty Tài Chánh địa phương rồi tới yêu cầu Quan Phó Tỉnh làm explication ti mỉ từng chi tiết một, theo quan điểm chủ quan của đương sự để biện minh về những điểm bị tố cáo.

Quan lại tới Ty Tài Chánh trong Tòa Tỉnh, buộc viên Trưởng Ty xuất trình tất cả các hồ sơ liên quan đến nội vụ, từ các cáo thị đấu thầu, thủ tục ký quỹ tạm, các chứng phiếu hóa đơn, các phiếu đặt hàng v.v... nhứt nhứt đều được Quan lật qua lật lại từng tờ khám xét rất tỉ mỉ, nghiên cứu rất kỹ càng và chu đáo.

Kể ra, ngôn ngữ nước Nam ta phong phú vô cùng. Và vì ngôn ngữ mình phong phú, cho nên ngày xưa cụ Phạm Quỳnh mới diễn thuyết bằng tiếng Tây ở Câu lạc bộ văn hóa Pháp tại cái nước... Đông Dương bảo rằng ngôn ngữ nước Nam rất giàu có và do đó mới có Truyện Kiều. Mà Truyện Kiều còn thì tiếng ta còn. Tiếng ta còn thì nước ta còn.

Vì nước ta còn, cho nên sau 25 năm bầm dập cù cưa cú cứa trong lửa đạn, chỉ có dân mình ngồm củ tỉ, hoặc là trầy vi tróc vẩy vì tham nhũng nó nựng yêu, chớ còn non sông ngàn dặm thì muôn thuở không bao giờ chịu rơi vào vòng tay ôm của Phương Tây hoặc Phương Bắc.

Và để chứng minh cho sự phong phú của ngôn ngữ khiến cho dân ta không mất nước nghĩa là hiện nay quê hương mình đang có 1 nền hành chánh vô cùng hữu hiệu thể hiện qua những phi vụ Thanh Tra tận tụy và gương mẫu, nếu Tây nó kêu là « Pour la Forme » thì tiếng nước ta lại diễn nôm ra bằng vô số là thành ngữ, mà thành ngữ nào cũng đều có những âm thanh bằng trắc hấp dẫn độc đáo của nó.

Đứa chân chỉ hạt bột hiền lành thật thà như thằng rể mới trình diện ông bố vợ lần đầu tiên trong đời, thì nó dịch ra là «làm cho có hình thức».

Đứa khác làm biếng làm nhác hơn thì nó lại chỉ phát âm gọn lỏn có 3 tiếng : «làm hình thức». Hoặc là những đứa ít chữ ít nghĩa, tuy dịch không sát, nhưng diễn nôm thoát ý mà nghe cũng làm tạm được, thì nó lại kêu là «Làm chiếu lệ», hoặc «làm lấy lệ», hay là «Làm cho có lệ». Hoặc đứa khác tánh tình chất phác, quê mùa không thích văn hoa bay bướm thì nó bèn tạm dịch là «làm lấy có» hay là «làm cho có làm».

Nhưng mất dạy từ ngày lớn khôn nhứt, đều cáo nhứt, ba que xỏ lá nhứt, và khốn khổ khốn lịn nhứt, là cái đứa nào đó nó đã cả gan diễn nôm cái thành ngữ bác học «Pour la Forme» bằng mấy tiếng bình dân dịch vật : «Làm chơi cho vui».

Quan Thanh Tra của chúng ta, vì đã thi hành nhiệm vụ mà thượng cấp giao phó theo cái lề lối được diễn nôm trên đây, do vì được đãi đằng phủ phê suốt thời gian kinh lý và lại được Quan Phó Tỉnh Trưởng chịu khó chi tiền tất ký để nghiên cứu tỉ mỉ về những khám phá mới lạ ở Nàng con gái mới lớn lên gốc người xứ Huế.

Đến hôm từ giã chốn biên thùy để trở lại với ánh sáng kinh thành, Quan Thanh Tra đã linh kinh tay xách nách mang vô số là quà cáp do địa phương biếu xén.

Phần thì do Quan Phó Tỉnh biếu riêng Quan Thanh Tra, phần thì Bà Phó Tỉnh gởi mỹ phẩm thượng hạng biếu riêng Bà Thanh Tra.

Quan Thanh Tra đã nhiều lần từ chối dữ dội (Pour la Forme) (1), nhưng vì Quan Phó Tỉnh và phu nhân nài nỉ áp bức dữ quá, cho nên buộc lòng Quan Thanh Tra phải tạm nhận, «nhưng một lần này thôi đó, lần sau tui không chịu đâu nghe».

Ngoài ra Quan Phó Tỉnh còn gởi riêng cho Quan Thanh Tra số bạc 30 ngàn đồng và ghé vô tai Quan Thanh Tra rù rì rù rì trong khi cái đầu của Quan Thanh Tra gật gù gật xuống, gật xuống rồi lại gật lên.

Về tới Saigon, Quan Thanh Tra bèn phúc trình một cái nghe..., trợt lớt.

(MAI TIẾP)

CÓ BÁN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Làm cho da mặt được mịn màng
Hết mụn trứng cá, tàn nhang.
HÃY DÙNG
MỸ DIỆN CAO
THUỐC XỨC MỤN
QUẢNG AN HÒA
Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết nám, nhăn nhởn, sần, tàn nhang trên da mặt, ra nắng không nám đen, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có cầu chứng tại Tòa Thương Mại, cấm bắt chước và giả mạo).
K.N. số 1250 ngày 28-9-58.
NHÀ THUỐC
QUẢNG AN HÒA
169, Lê văn Duyệt, SAIGON

BIẾNG ĂN MẤT NGỦ
Uống Sirop
RÉACTIN (BETA)
— ăn ngon, mau đói
— lên cân nhanh chóng
— dễ ngủ yên (59M/QCDP)
— trị phong ngứa
Bán tại nhà thuốc tây

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM
Đau tim, lớn tim, hồi hộp, tim đập mạnh, xây xẩm choáng váng mệt ngất : mất ngủ, đổ mồ hôi, hay giật mình hoảng hốt, thần kinh bất an, dùng...
Thuốc bổ Tim
TÂM CHI BỬU
LA VẠN LINH
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
K.N. số 610 ngày 11

CÁC CHỨNG BỊNH : Tê thấp đau xương, nhức gân, tê bại hoại gân đi đứng khó khăn, ngoài da tê lạnh, tê đầu ngón chân, đau nửa thân mình, đau lưng nhức mỏi. Già cả ban đêm đau mình khó ngủ, các chứng phong thấp nên dùng :
Hoàn kiện đơn
LA VẠN LINH
1 LOẠI Hoàn mật ngâm rượu
Có để bán ở các tiệm thuốc Bắc
Tổng phát hành 532 Đồng Khánh Cholon K.N. số 606-608, ngày 11-8-66.

CÁC CHỨNG HO, HO KHAN, HO CÓ ĐÀM
Ho ran tức ngực, ho lâu ngày ăn ngủ không được, gầy yếu mệt mỏi hoặc ho đêm ho suyễn, sản phụ, ho dây dưa không dứt, cần trị với
PHẾ TẠNG BỬU
LA VẠN LINH
Có bán ở các tiệm thuốc Bắc và 552 Đồng Khánh — Cholon.
K.N. số 607 ngày 18-12-63

Sang Độc Mới phát hay kinh niên dùng SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN «ÔNG TIÊN».
Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

Cần đến kinh kỳ, bần thần đã dượi hay là đang hành kinh mà đau bụng, uống LỢI CÔNG HOÀN «ÔNG TIÊN» bởi các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIÊN, Phú Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20-11-63.

PHONG NGỨA
Ghẻ chốc lở lói, gãi tới đâu ăn lan tới đó, không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết, uống GIẢI PHONG Sát Độc Hoàn Ông TIÊN. Trên 30 năm danh tiếng, có bán lẻ tại các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIÊN PL Chợlớn

VIỆT HƯƠNG
155, Lý thái Tổ Saigon
Giò — Chả — Nem — bánh giầy bánh chưng. Hương vị Bắc Việt. Bán sỉ và lẻ.
Có nhận đặt làm bánh đám cưới — hỏi biếu hỷ.

Cơ thể bải hoải
THẬN YẾU
Hay đái đêm, nhức đầu, mệt mỏi đau lưng, Di mộng hượt tinh. Sinh lực suy kém, dùng thuốc BỔ THẬN
Thận Trung Bửu
LA VẠN LINH

Mỹ phẩm mới !
— ANNA Trị tàn nhang vết nám, chấm đen.
— LOLITA làm tiêu mỡ. Thân hình thon nhỏ, có eo.
— MẮT XANH «BEL» Mắt xanh ướt, long lanh hấp dẫn.
— DETILUX Tẩy trắng răng.
— ACNOBEL Trị mụn trứng cá.
— BARBARA Mọc lông nheo.
Có bán tại các nhà thuốc tây

Phụ Nữ cần biết !
Có bịnh bạch đái xin dùng :
NỮ ĐỚI BỬU
PHƯỚC LINH
TRỊ : đau tử cung, huyết trắng ra nhiều con người mất máu, xanh xao buồn bực, đau thắt ngang lưng, mới hay lâu ngày đều dùng được, Tổng phát hành nhà thuốc Phước-Linh 110 bis Khổng Tử Cholon.

PHỤ KHOA BẠCH ĐÁI HOÀN
TRỊ : *Chứng đau tử cung và Bạch đái (huyết trắng) rất hiệu nghiệm.*
— Phụ nữ thường bị đau tử cung, bạch đái, do kinh nguyệt không đều, làm cho gương mặt xanh xao, đau lưng, nhức mỏi, bần thần, dã dượi.
— Quí bà, quí cô, nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên BÁCH - ĐÁI - HOÀN QUẢNG - AN - HÒA do Dược sĩ LÝ-TRÁC bào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung, bạch đái lâu năm, muộn con.
TỔNG PHÁT HÀNH
Nhà thuốc
QUẢNG AN HÒA
169, Lê-văn-Duyệt SAIGON, và các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
K.N. số 2144 ngày 31-8-67

THUỐC RƯỢU 39
NGUYỄN ẤN CƯ
Chuyên trị nhức mỏi, phong thấp, bổ huyết, tiêu phong. Trong mỗi hộp có quế tốt, uống trong năm ngày thấy công hiệu.
Các tiệm thuốc Bắc đều có bán
KN. số 26 — BYT ngày 9-5-69

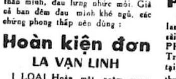

Rừng guốc tân thời
Guốc Dakao
2A—2B Nguyễn trung Trực Saigon
Quý bà, quý cô lịch sự đều đi guốc Dakao.

VÔ TUYẾN TRUYỀN HÌNH
TÉLÉVISION
Tân Tiến
311 Nguyễn thiện Thuật Saigon
Đ.T : 93794. Trung tâm sửa chữa có bảo đảm :
— Các loại TV Mỹ, Đức, Hòa Lan, Nhựt Bổn v.v...
— Radio điện, Pile, radio xe hơi
— Magnétophone, Phono, Cassette.
Có chuyên viên đến tận nhà sửa máy cả chủ nhật và ngày lễ.

Mua Bán Đổi Sửa
AMPLI Hifi, Stéréo đủ loại
TAPE RECOBDER Sony, Rkai, Teac, National, Ampex.
RADIO Transistos Prile, Điện
TÉLÉVISION Mỹ, Nhật, Pháp, Đức. Đủ cỡ không hình, không ánh sáng, không âm thanh, xin đem ngay đến DU-DU-DU có chuyên viên đến tận nhà sửa các loại máy trên. DU TÉLÉVISION 48 Lê Văn Duyệt (gần Chợ Đũi) Saigon.

Trường máy chữ
«Nguyễn-Võ»
Thành công nhất, 40 máy Việt Pháp Anh, hoạt động suốt ngày, 3 năm đều được chiếm giải kỳ tranh Quán Quân (1962—63—66) có lớp Hàm Thụ.
IN RONÉO
ĐÁNH MÁY ĐƠN TỪ
Trên 10 năm phục vụ khách hàng với tiêu chuẩn ĐẸP — ĐÚNG HẸN — KHÔNG SAI bản cứ ngoại ngữ nào
Xin đến NGUYỄN VÕ
221 Phạm ngũ Lão Saigon

ĐÔNG Y SĨ
Huỳnh-Gia-Minh
Chuyên ...
TIM, GAN, THẬN
ĐÀN BÀ kinh nguyệt ..., huyết trắng, băng huyết, ...
Đặc biệt dùng khoa CHÂM CỨU trị các chứng nan y. Địa chỉ 147 Nguyễn thiện Thuật Bàn Cờ.

Nhân Hòa Đường
chuyên chữa bệnh đau mắt
ĐẶC BIỆT CHỮA
Mắt mờ sáng ngay.
Mắt hột, mắt cườm non trông thật mờ mờ như sương phủ không rõ.
Mộng thịt rỏ thuốc và uống khỏi cần cắt màng mộng.
ĐỊA CHỈ : 60/8 Ấp Hàng Dầu đi vào hẻm độ 100 thước — Cạnh số nhà 90, đường Lê văn Duyệt Ông Tạ. Có bảng ông già nhỏ thuốc.

Gia Đình vui vẻ
Thuốc bổ BÁ LINH CƠ HOÀN
(nhãn hiệu 555) VẠN HÒA ĐƯỜNG
Uống «BÁ LINH CƠ HOÀN» thấy hạp chứng bịnh
K.N No 1253-BYT 28-9-65
Nhà thuốc VẠN HÒA ĐƯỜNG
555
Đàn ông tránh bịnh đau lưng đái đêm, nằm chiêm bao mộng mị, di tinh, thức đêm đau tim, hồi hộp choáng váng mặt mày. Đàn bà cô gái có kinh nguyệt trồi sụt, đau bụng ngấm ngầm, bạch đái, ông già bà lão thanh niên thiếu sức bồ dưỡng, ăn ngủ không yên v.v...

Số 203 đường Lương nhữ Học (Cholon) — Đông Dược Sĩ QUÁCH PHÁT

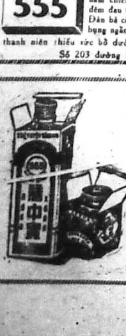
THUỐC HO HOÀN VÀ THUỐC NƯỚC
Phế-Trung-Bửu
(NHÃN HIỆU 555) VẠN HÒA ĐƯỜNG
555 BỔ PHỔI VÀ TRỪ ĐÀM HO GIÓ
nhà thuốc VẠN HÒA ĐƯỜNG
Số 203, đường Lương Nhữ Học — Cholon
Có bán khắp tiệm thuốc Hoa Việt—Đông Dược sĩ QUÁCH PHÁT
K. N. số : 619-BYT ngày 19.12-63

THUỐC GIA TRUYỀN
chuyên môn trị bảo đảm
Bịnh Hoa Liễu
(PHONG TÌNH)
LẬU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÓI, GIANG MAI, MÒNG GÀ, MẠCH LƯƠN, TRĨ
Biến sanh đau mình, uể oải, nhột đau trong đường tiểu, nóng nảy trong mình. Dương vật có mủ đục, nổi mụt ngứa lở, nước tiểu lợn cợn, nổi bọt xoài.
Ai đã bị bịnh kinh niên nói trên đã trị đủ nơi mà không hết, ăn đồ phong hoặc uống rượu là trúng lại không tuyệt nọc.
Nơi đây trị bằng thuốc gia truyền không cữ ăn đồ phong, uống rượu mà vẫn tuyệt nọc, chắc chắn bảo đảm trăm phần trăm. Địa chỉ 160 Lê Lai Saigòn.

Đông Y Sỹ
HUỲNH TRÁC VÂN
Xem mạch, cho đơn và bổ thuốc.
THUỐC NGÂM RƯỢU
Phong thấp số 38
(NHÃN HIỆU CON BÒ — HIỆU TÒN TÂM TẾ)
Trị bịnh nhứt gân đau lưng, nhứt vai chả vai, phong thấp, người máu xấu uống thuốc ngâm rượu này thì gân cốt được mạnh, ăn mạnh ăn ngon, ngủ được và trị bệnh tê bại, phù thủng.
(Có bán khắp các tiệm thuốc Bắc Hoa Việt)
K.N. No : 622 BYT ngày 13-1-63

GIA LONG. THU BĂNG
132 Trương Minh Giảng Saigon 132
(Ngã ba Trương Minh Giảng và Kỳ Đồng).
— Nhận thu băng giao gấp.
— Bán băng thu sẵn tất cả các loại nhạc cho tất cả các loại máy lớn, nhỏ, CASSETTE MONO, Stéréo.
— Xử dụng toàn máy tối tân.
— Kỹ thuật thật tinh vi.
— Một rừng băng thu sẵn : Êm dịu, kích động, thu tại các phòng trà danh tiếng và các băng học ANH, MỸ, PHÁP, ĐỨC, Ý, NHẬT bộ nào cũng có học.
— Việc làm thật cẩn thận.
— Nơi có thể tin cậy được.
Kính mời đến thưởng thức và chọn lựa.
— Mở cửa từ 07 giờ sáng tới giới nghiêm, cả ngày Lễ và Chủ Nhật.
GIALONG'S RECORDS
Kính mời

Tác giả : TRẦN-THANH-VÂN ★ Định giả : HÀN-GIANG-NHẠN

(136) HỒI 46

BƯỚC ĐƯỜNG TRỐN TRÁNH GẶP NGƯỜI QUEN

Trong khoảng thời gian chừng uống cạn nửa chén trà, nhà đại đường không một tiếng động..

Bỗng Hỏa Thần Đinh Diệm la lên một tiếng quái gở, vung tay áo về phía trước. Đầu tay áo chụp xuống cuốn lấy tấm lệnh bài.

Y phục của Đinh Diệm thêu toàn hoa đỏ. Lúc lão chụp tay áo xuống tựa hồ như một mớ lửa cuốn lấy hộ pháp lệnh bài.

Ai cũng trông thấy tấm lệnh bài bị quét vào trong tay áo Đinh Diệm và dĩ nhiên sẽ đến tay hắn.

Giữa lúc chớp nhoáng này, bỗng lão Bán Biên thượng nhân cười lạt nói :

— Đáng tiếc...

Ngón tay lão đột nhiên trỏ về phía trước. Chỉ phong chưa rít lên Đinh Diệm đã toát mồ hôi.

Đột nhiên một tiếng «kịch» phát ra dường như một vật gì đâm mạnh vào mặt Đinh Diệm.

Sau tiếng «kịch», người Đinh Diệm đột nhiên đứng ngay lên. Giữa huyệt mi tâm có một vết lõm xuống. Tiếp theo đó cái đầu lão bị bẹp dúm lại. Máu đỏ do thất khiếu ứa ra.

Đinh Diệm lảo đảo. Tay hắn dĩ nhiên chưa cuốn được hộ pháp lệnh bài lên mà người lão đã té xuống. Thế là hắn bị thảm tử không kịp rú lên một tiếng, khác nào trái banh xì hơi.

Biến diễn phát sinh trong nháy mắt, song mọi người đều nhìn rõ, lập tức gan bàn tay ai nấy đều toát mồ hôi lạnh ngắt.

Bây giờ Bán Biên thượng nhân mới lên tiếng nói tiếp câu vừa rồi :

— Bỏ chức đường chủ không làm đi mơ tưởng hão huyền ngôi hộ pháp. Việc đời như vậy há chẳng quá dễ dàng ư ? Thật là đáng tiếc !

Bán Biên thượng nhân nói mấy câu hời hợt như không, nhưng cái chết của Đinh Diệm rất thê thảm khiến mọi người không khỏi kinh hãi. Nhưng ai cũng ý kiến với Đinh Diệm không tự chủ được, bất giác rời xa tấm lệnh bài. Chỉ có một mình Mạn Thiên Kim Tiền Ngô Triệu không lùi lại mà còn tiến gần thêm một bước cúi xuống. Hắn vừa cúi vừa nói :

— Thượng nhân ! Tấm kim bài này ngoài thượng nhân không còn ai có đủ tư cách giữ lấy. Vậy tại hạ lượm lên cho thượng nhân.

Miệng hắn nói ung dung. Đồng thời hắn vươn tay lượm lệnh bài Trong lòng hắn đã tính sẵn :

— Theo lời lão nói vừa rồi ta cứ lấy được lệnh bày vào tay là có thể dùng lời bức bách lão phải bỏ đi. Lão không động thủ với mình là mình có thể yên ổn ngồi lên ngôi hộ pháp.

Đinh Diệm đã bị thảm tử dưới trường, đáng lý Ngô Triệu phải đem lòng úy kỵ mới đúng, nhưng quyền lợi khiến cho lòng người tối tăm, chuyện đời là như vậy. Ngô Triệu không biết tự cảnh giác thật là ngu xuẩn, Hắn đi vào vết xe đổ thì còn toàn thân thế nào được ?

Nghe người nói cùng coi cử động của Ngô Triệu ai cũng cho là hắn lượm lệnh bài trả lại cho Bán Biên thượng nhân. Ngờ đâu trong lòng hắn lại có ý định khác.

Giữa lúc Ngô Triệu thò ngón tay lượm lệnh bài, bỗng nghe Bán Biên thượng nhân cười nhạt một tiếng rồi nghe đánh «véo» một cái. Một thứ ám khí cực mỏng như đồng tiền bay ra.

Ngô Triệu tự xưng là Mạn Thiên Kim Tiền thì nghề phóng ám khí này không phải tầm thường, nhất là hắn phóng ám khí để đả thương người lại càng tuyệt diệu ! Hắn vừa nghe ám khí rít lên biết là nguy rồi ! Những điều trù tính trong lòng không thể giấu được Bán Biên thượng nhân.

Ngô Triệu toan rụt tay về thì đã chậm mất rồi.

Bán Biên thượng nhân phóng ám khí này cũng mau lẹ không thể tưởng tượng được.

Bỗng nghe Ngô Triệu rú lên một tiếng thê thảm rụt tay về thì đồng thời một dây máu ở tay hắn đã vọt lên. Nguyên lưỡi ám khí kia đã cắt đứt ngón tay trỏ và ngón tay cái mất một đốt.

Ám khí còn bay đi mấy thước mới rớt xuống đất đánh «keng» một tiếng. Mọi người trông thấy đều bở vía.

Nguyên ám khí mà Bán Biên thượng nhân liệng ra đó là một miếng đồng dát trên ghế ngồi để làm trang sức. Thượng nhân bóc lấy một miếng rồi liệng ra.

Miếng đồng này dùng làm ám khí để đả thương kẻ khác chưa lấy gì làm lạ, nhưng lại đả thương một tay phóng ám khí nổi tiếng là Mạn Thiên Kim Tiền Ngô Triệu khiến mọi người khiếp sợ không biết đến thế nào mà nói.

Ngô Triệu tay run bần bật không thốt nên lời.

Bán Biên thượng nhân cười lạt hỏi :

— Ngô đường chủ ! Bản nhân đả thương hai ngón tay Ngô đường chủ. Đường chủ có chịu phục không ?

Ngô Triệu tuy trong lòng muốn lấm hộ pháp nhưng hắn cho rằng người ngoài không thể khẳng định được ý tưởng của mình. Có điều hắn thấy ngón trỏ và ngón cái bị hớt mất một đốt thành ra táng đởm kinh hồn, nếu còn tranh biện lại càng hỏng bét. Hắn liền đáp ngay :

— Tại hạ phục lắm ! Phục lắm ! Đa tạ hộ pháp đã không sát hại.

Ngô Triệu đã xoay chiều, bây giờ không kêu đổi phương bằng thượng nhân mà lại kêu bằng hộ pháp.

Bán Biên thượng nhân cười khạch khạch hỏi :

— Kể ra đường chủ cũng khéo tùy cơ đấy ! Còn ai muốn lượm lệnh bài nữa không ?

Đinh Diệm uổng mạng, Ngô Triệu bị thương. Người nào muốn lượm lệnh bài cũng không dám động thủ. Trong nhà đại đường yên ắng như tờ.

Bán Biên thượng nhân lại hỏi :

— Đồng đường chủ ! Đường chủ còn nói gì nữa không ?

Đồng Đại Lực trợn mắt há miệng nhìn Ngô Triệu. Ngô Triệu chỉ nhăn mặt không biết nói sao ?

Đồng Đại Lực hắng dặng một tiếng rồi đáp :

— Thuộc hạ không còn điều gì dị nghị nữa.

Hắn tự xưng là thuộc hạ cũng như Ngô Triệu đã công nhận Bán Biên thượng nhân là hộ pháp Ma Giáo Nam Tông rồi.

Bán Biên thượng nhân nổi lên tràng cười rồi giơ tay ra trỏ vào tấm lệnh bài. Tấm lệnh bài liền bật lên cao ba thước. Bán Biên thượng nhân lại vung ngón tay đánh «véo» một tiếng. Kình phong cuốn tấm lệnh bài về trong tay lão.

★ ★ CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI

(136) ● của THANH NAM

Trong khi đó chú Sáu lại nghĩ khác. Chú cho rằng sự giàu sang của Thiệt đã khiến Trâm bị lóa mắt. Hồi chiều nằm trong phòng hát; chú đã nghe được phần nào câu chuyện giữa Trâm và Thiệt và từ đó chú để tâm theo dõi Trâm. Chú nghĩ rằng Trâm cố ý làm ra vẻ khó chịu Thiệt để cho chú nản lòng rồi Trâm sẽ tự tìm cách đi thẳng với Thiệt, không cần đến sự trung gian của chú nữa. «Con nhỏ định qua mặt mình đây. Mày đừng [illegible] nhưng làm sao qua nổi mắt tao ?» Chú Sáu tự nhủ như vậy nên càng quyết liệt bám sát lấy Trâm hơn. Thấy Trâm vẫn đứng cạnh xe không chịu vào nhà cùng với mình, chú Sáu lại càng tin chắc sự nghi ngờ của mình là đúng. Riêng Thiệt thì lại cho là Trâm có ý đợi mình giải quyết xong chuyện gia đình nên càng nôn nóng hơn. Ông đã có vẻ bực tức từ lúc cô em vợ của mình cố ý gây gổ với Trâm tới khi bị cô này hất tay ra thì cơn giận dữ trong lòng ông bùng nổ.

— Dì định làm tôi bị mất mặt với khách bữa nay phải không ?

Thiếu phụ khinh khỉnh :

— Tôi đâu dám..., Khách của anh toàn là khách quý cả, tôi là cái thứ gì mà dám động tới !

Vừa nói thiếu phụ vừa liếc nhìn Trâm, ánh mắt lộ vẻ khinh khi, rõ rừng.

Trâm cố nhìn để theo dõi coi Thiệt giải quyết câu chuyện ra sao. Và càng thấy mình có cớ để đứng lại đây làm cái đinh đâm vào mắt thiếu phụ cho đã giận.

Thiệt cũng liếc nhìn sang Trâm dò phản ứng rồi quay lại bảo cô em vợ :

— Dì về trước đi. Tôi đã lỡ mời khách đi ăn cơm tối nay rồi, dì đã nhìn thấy rõ đó tôi không thể nào hủy bỏ bữa ăn tối nay được. Tôi sẽ tới nhà thương sau để thăm má ... Dì cứ cho tôi rõ tên bịnh viện và số phòng đi, tôi sẽ tới liền !

Thiếu phụ cười gằn :

— Thôi, chẳng cần anh phải mất công vào thăm cho phí thời giờ quý báu của anh nữa. Anh đợi chừng nào má tôi chết rồi tới viếng luôn một thể cho tiện !

Thiệt sẵn giọng :

— Dì Lan ! Dì nên giữ gìn lời nói một chút !

Lan, cô em vợ Thiệt, nhấn mạnh giọng :

— Thế nào là giữ gìn lời nói ? Đó không phải là sự thật hay sao ?

Thiệt trừng mắt nhìn cô em vợ, coi bộ không còn giữ nổi bình tĩnh được nữa.

Lan nhún vai :

— Anh đâu có lưu tâm đến sự sống chết của mẹ tôi ? Ngay cả gia đình tôi lúc này, anh cũng đâu có thèm ngó ngàng tới nữa ? Cả tháng anh mới ghé về một lần vội vàng vàng rồi lại đi ngay, không thèm hỏi thăm ai một tiếng nào hết, khác hẳn hồi xưa. Tôi biết vì sao anh đột nhiên thay đổi như vậy rồi !

Cặp mắt sắc bén của Lan lại liếc về phía Trâm. Trâm nhếch mép cười, thách đố. Nàng quyết tâm chọc giận cô em vợ có tính ghen bậy này một phen cho bỏ ghét.

Thiệt tím mặt trước thái độ ngang ngạnh cố ý kiếm chuyện của cô em vợ :

— Dì Lan... Dì nghe tôi, về trước đi...

Lan lại ném sang Trâm một cái nhìn hằn học :

— Phải mà, anh muốn xua đuổi tôi mau mau đi khỏi nơi đây để cho anh được tự do đi với người đẹp của anh mà

Rồi cô cúi xuống dắt hai đứa nhỏ :

— Đi về với ngoại, các cháu. Ba các cháu đuổi dì cháu mình đi rồi đó, các cháu có nghe thấy không ?

Thiệt quát :

— Dì Lan ! Tôi cấm dì không được nói với con tôi như vậy !

Lan cũng không vừa :

— Thì anh chẳng vừa nói như vậy đó sao ?

Thiệt gật đầu :

— Tôi nói là nói dì về trước đi. Dì đừng có xuyên tạc lời nói tôi mà dạy con tôi những ý nghĩ sâu xa...

Lan cười mát :

— Anh nói câu đó bây giờ hơi chậm rồi. Phải chi mà hồi chị tôi mới chết, anh sợ như vậy thì mẹ con tôi đỡ phải vất vả nuôi dạy chúng nó ba bốn năm trời nay !

Thiệt đỏ quạu :

— Các người nuôi con tôi thì tôi cũng phải thẳng tháng gởi tiền về đầy đủ chớ bộ nuôi không hay sao mà phải kể lể ăn huệ...

Lan tái mặt :

— Anh nỡ mở miệng nói vậy hả Thiệt ? Má tôi với tôi đâu có phải là vú nuôi của con anh ? Chị tôi chết rồi, bây giờ anh đối xử với gia đình tàn tệ như vậy thì tôi thấy không còn gì để nói với anh nữa. Tôi về đây. Hai con anh đó, tôi gởi trả anh ngay từ bây giờ. Giữa anh và gia đình tôi từ nay không còn liên lạc gì với nhau nữa. Anh cũng chẳng cần vô bịnh viện thăm má tôi làm gì...

Thiệt biết mình nóng, nói một câu hơi quá lố nên cố gắng giải thích để cho câu nói vừa rồi nhẹ bớt đi :

— Không phải là tôi dám coi má với dì là những người nấu cơm tháng cho con tôi, dì đừng cố ý xuyên tạc câu nói đó ra nghĩa nặng như vậy. Tôi chỉ muốn nhấn mạnh rằng hai đứa con tôi không phải là những đứa ăn nhờ ở đậu...

Lan lắc đầu, giọng cằm hờn :

— Tôi không muốn nghe anh giải thích thêm. Tôi sẽ nhớ mãi cái nhục hôm nay.

Rồi không cho Thiệt nói thêm, Lan quay ngoắt người rảo bước ra cửa.

★ ★ CÒN NỮA

MÙA RỤNG LÁ XANH

TRẦN THANH

(31) CHƯƠNG III

— Mày còn chạy tại hả ? Mày lại còn dám bữa bãi lại cả với bố mày hả ? Bộ bây giờ tao hết dạy nổi rồi sao ?

Cây chổi lông gà trong tay ông lại liên tiếp quất vào mình Thủy. Lúc này, sự oán hận làm Thủy chai lì, nàng cắn răng chịu đựng không một tiếng kêu van và không một giọt nước mắt.

Bé Ái rùn mình, nó thương chị nhưng sợ cha nên không biết phải làm sao, nó lên ra cửa ôm mặt khóc nức nở.

— Sao khóc vậy Ái ? Ba có ở nhà không ?

Nghe hỏi, bé Ái giựt mình ngẩng lên chợt nó reo lên mừng rỡ ra :

— A, cậu Tâm, cậu Tâm, ba con đang đánh chị Thủy đó.

Đại úy Tâm trợn tròn mắt :

— Đánh chị Thủy cháu, sao vậy ?

Lúc này ông đã nghe tiếng quất thẳn của ông Tuấn cùng tiếng roi đen dét trong nhà, ông vội gạt Ái ra bước nhanh vào.

Ông Tuấn đang tới tấp quất roi lên người Thủy trong khi nàng ngồi thu mình chịu đựng. Ông Tâm vội bước tới dằn cây chổi lông gà tới tà trên tay ông Tuấn và kêu lên :

— Dượng Tuấn, dượng làm dữ vậy, bộ định đánh nó tới chết sao ? Bố con gì mà làm như quân thù quân hằn vậy ?

Ông quay lại thấy người anh bà con xa với người vợ kế, ông vừa thở vừa chỉ mặt Thủy :

— Anh Tư... anh coi. Nó học hành bỏ phế, thi rớt chỉ vì đi chơi với trai, nó làm xấu tôi. Tôi giết nó cũng là vừa. Mẹ nó trông thấy rành rành mà nó còn chối và còn cãi tôi nữa...

Nhìn Thủy ngồi rũ rượi cạnh giường và nghe ông Tuấn nói vậy, đại úy Tâm như đã hiểu được một phần nào vấn đề. Ông không tin là Thủy hư hỏng như ông Tuấn nói, và ông cũng quá biết tư cách của người em họ, vợ kế của ông Tuấn, là dì ghẻ của Thủy và Ái. Ông nắm tay ông Tuấn kéo lại phía ghế :

— Đừng nóng, chuyện đâu còn có đó. Dượng nghe tôi, con có hư thì thủng thẳng tìm xem coi đầu cuối ra sao khuyên nó dần dần chớ đánh nó quá vậy coi đâu có được.

Ông quay lại phía Thủy :

— Thôi cháu Thủy đi xuống nhà dưới đi. Ba giận ba đánh một chút không sao.

Ông hướng ra cửa kêu lớn, làm bộ như thật tự nhiên :

— Ái đâu, rót miếng nước uống coi. Chà, khát quá.

Ông Tuấn chừng như đã nguôi cơn giận, ông thở dài chán nản

— Con cái, gia đình chán quá anh Tư à. Nhiều lúc tôi muốn chết luôn cho rảnh nợ.

Đại úy Tâm vỗ vai ông Tuấn :

— Bậy nè, dượng chỉ hay nói càn, trẻ con mà làm sao chẳng có lúc lầm lỗi làm mình giận.

Ái bưng hai ly nước từ dưới nhà lên. Đại úy Tâm kéo Ái vào lòng xoa đầu nó và nói :

— Chỉ cháu Ái của tôi là ngoan thôi. Sao, tháng này đứng thứ mấy trong lớp đó con ?

Ái ngước nhìn Đại úy Tâm bằng cặp mắt trìu mến và biết ơn, nó thỏ thẻ :

— Cháu mới lên lớp ba à, vừa học tháng đầu nên chưa có thứ hạng.

Đại úy Tâm cười :

— Lên lớp ba là giỏi rồi. Để hôm nào bác Tư thưởng cho con nhé. Thôi đi xuống chơi với chị Thủy.

Bà Tuấn hai từ nhà dưới lên trên, bà làm bộ chưa biết đại úy Tâm tới từ nãy tới giờ, bà cất tiếng hỏi :

— Anh Tư, anh Tư mới lại chơi.

Ông Tâm hơi cau mày, ông cũng chẳng ưa gì người em gái họ này nhất là từ ngày bà lấy chồng và đối xử cay nghiệt với hai đứa con riêng của chồng.

Đã nhiều lần ông khuyên bảo nhưng bà Tuấn cũng chẳng nghe. Cũng vì thế mà ông hay lui tới, vì sự có mặt của ông làm bà Tuấn hai bớt đi được phần nào khiến Thủy và Ái cũng đỡ khổ.

Ông thương cho hoàn cảnh của Thủy và Ái, do đó ông càng giận người em gái ác độc của mình. Ông gật đầu chào lại bà Tuấn rồi nói trổng như để trách khéo :

— Thế mà tôi tưởng mấy người đi vắng hết chớ, đâu dè May mà tôi vô tình ghé ngang...

Nghe người anh họ mắng khéo, bà Tuấn sượng sùng nói lảng :

— Hôm nay anh Tư rảnh sao ?

Đại Úy Tâm nhún vai :

— Bận mãi cũng phải rảnh chớ, bộ tôi bận suốt đời sao.

Ông quay sang ông Tuấn hỏi :

— Ăn cơm chiều chưa dượng.

Ông Tuấn lắc đầu trả lời :

— Cơm nước gì đâu, từ chiều tới giờ...

Sợ ông Tuấn lại kể lể những nỗi bực mình, ông Tâm vội nói :

— Vậy thì đi với tôi, mình lai rai một chút.

— Thôi, cám ơn anh Tư.

— Cám ơn gì, mai tôi đi công chuyện xa mất mấy ngày mà, hôm nay buồn buồn sang kiếm dượng để đi nhậu chơi. Dượng không đi tôi giận à.

Muốn lấy lòng người anh họ mà bà vẫn ngán, hơn nữa cũng muốn tống khứ ông anh quý ấy ra khỏi nhà vì sợ ông nổi nóng dám trách thẳng vào mặt mình là thấy chồng đánh Thủy vậy mà không một lời can gián, bà Tuấn hai và lả :

— Anh Tư đã bảo vậy thì ông cũng nên đi với ảnh một lát đi.

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

(136) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG VII

TÌNH YÊU NHIỀU TRẬN TUYẾN

— Cô Kim Hoa muốn giúp đỡ cho gia đình cô ta chút đỉnh để đền bù vào những thiệt hại mà cậu Hai đã gây ra cho gia đình Hiền. Anh có biểu cô Kim Hoa ráng gỡ tội dùm cho cha và anh của Hiền nữa.

— Ờ, anh làm vậy có phước đức lắm, nghen

Trọng Đức có dịp phân trần với Lành :

— Vậy chớ em tính coi anh còn có việc gì khác để hẹn với cô Kim Hoa ? Anh cũng muốn lợi dụng lúc người ta kính nể mình mà giúp đỡ lại cho người đang ở trong cảnh khổ.

Nghe chàng nói có lý, Lành tin lời ngay. Vẫn có những người đàn bà tin yêu người bạn trai của họ cho đến tất cả các việc phi lý tới đâu mà người này nói một cách ngọt ngào, đường mật thì họ cũng nghe lọt tai như thường. Việc của Trọng Đức nói với Lành không hoàn toàn vô lý nên nàng phải tin như thế cũng không có gì quá đáng.

Nàng bảo với Trọng Đức :

— Ừ, mà mợ Hai muốn gặp anh gấp lắm...

— Gấp là chừng nào ?

— Ngay bây giờ.

— Ngay bây giờ à ? Hẹn ở đâu ?

— Ở tại đây !

Trọng Đức ngạc nhiên, lặp lại lời nói của nàng :

— Ở tại đây ?

— Chớ sao ? Đâu còn chỗ nào kín đáo hơn nữa ?

Chàng gãi tai, nói :

— Kỳ quá !

— Ủa, tại sao lại kỳ ?

— Mới gặp cô Tư ở đây rồi lại làm như vậy nữa với mợ Hai, hổng kỳ sao được. Phải được dời cái không khí nào khác...

Lành nói :

— Mợ Hai biểu tôi lựa chỗ, tôi thấy chỗ này kín đáo hơn bất kỳ ở đâu. Anh đã hẹn với cô Tư rồi thì thêm cái hẹn nữa với mợ Hai cũng có sao đâu. Nhưng nhớ là nói gì thì nói cho lẹ lẹ nha. Hồi nãy anh ở trong này với cô Tư mà tôi cứ lên ruột từng cơn.

— Em sợ cái gì chớ ?

— Mèn ơi, không sợ sao được ? Tôi có bổn phận canh gát cho hai người, tôi thấy bóng ai đi từ xa tới tôi cũng sợ hết thảy. Hai người được nói chuyện vui vẻ, sung sướng với nhau, có nghĩ gì đến người phải bồi hồi, khắc khoải đâu.

Nghe nàng trách, Trọng Đức đưa tay nựng má nàng và an ủi :

— Có anh biết đến công lao của em.

— Chỉ công lao thôi à ? Anh có biết là... em tốt với anh lắm không. Anh biểu gì em cũng nghe lời làm theo ý muốn của anh hết, mặc dầu điều ấy có không vừa lòng em...

Nàng nói với giọng thiết tha và nghẹn ngào. Trọng Đức cũng thở dài và bảo :

— Anh cũng vậy em à. Em tưởng rằng anh làm như vậy là vui sướng lắm đó sao ? Thiệt ra trong lòng của anh có mầm phản đối công việc anh đang làm song anh lại không thể bỏ dở hành động dương thời đây... Nhưng thôi chúng ta hãy dẹp chuyện đó qua một bên. Bây giờ, anh là người đi lỡ trớn rồi, có muốn dừng chân cũng không được. Cô Kim Hoa muốn gặp anh mà chừng nào thì cô ấy tới đây ?

— Em đã nói với người chèo đò tín cẩn của cô là có anh chờ đợi ở đây rồi. Như vậy có lẽ cô cũng gần đến...

— Em phải ra ngoài chờ cô à ?

Nàng khẽ gật đầu :

— Em cũng cố gắng giúp anh lần này nữa thôi.

MAI TIẾP

TRUYỆN DÀI PHIÊU LƯU DÃ SỬ

★ TRỌNG NGUYÊN

(136)

CHƯƠNG XI

— Tôi thiết tưởng đã là khưu dẫn thì loại nào lại chẳng được. Việc gì ông lại phải mất công lên trên bờ kiếm trong khi ông đang bịnh nặng như thế này ?

Cát văn Phi vẫn lắc đầu nói :

— Không được, chỉ sợ họ tìm nhầm thứ không hợp dụng thì chữa bịnh không có kết quả.

Diệp Anh vẫn chưa chịu thôi :

— Nếu vậy thì để tôi bảo chúng nó đào bắt tất cả các loại khưu dẫn mà đem về đây cho ông lựa chọn. Trong lúc ông đang bịnh nặng như thế này, tôi không muốn để cho ông đi một mình mà lỡ ra có chuyện gì không hay cho ông thì sao ? Vả lại chắc ông cũng thừa biết rằng muốn tìm khưu dẫn cũng không phải dễ dàng gì lắm đâu.

Cát văn Phi vẫn muốn thoát khỏi chiếc thuyền của Diệp Anh càng sớm càng tốt Diệp Anh không muốn để cho hắn đi, hắn rất khổ tâm, không biết phải làm sao bây giờ.

Hắn muốn tặng ngay cho nàng vài quả đấm để nàng hôn mê bất tỉnh đi, rồi hắn sẽ mặc tình mà lên bờ trốn đi. Nhưng ngặt một nỗi đối xử là nàng đối xử với hắn quá tử tế, nên hắn không nỡ lòng nào ra tay đánh nàng như thế.

Vì vậy, hắn suy nghĩ một lúc, rồi mới nói :

— Thật ra hiện giờ cơn đau bụng của tôi đã tạm ngưng rồi, nên tôi đã có thể đi đứng được, cô nương chớ có ngại.

Nhưng hắn vừa dứt lời, Diệp Anh liền nói :

— Ông đã hết đau bụng rồi thì càn lên bờ mà làm chi nữa ?

Cát văn Phi xét thấy không nên giấu giếm nữa, nên hắn đành nói thật :

— Chẳng giấu gì cô nương, tôi chính là Thủy sư đề đốc Cát văn Phi đây. Vừa rồi, tôi đã thoát khỏi sào huyệt của bọn hải tặc, và định quá giang thuyền của cô nương đến Hạ Xuyên đảo để nhờ quân sĩ hộ tống đưa tôi về tổng doanh trại. Nếu cô nương không tin thì tôi cho cô nương xem chứng cớ này.

Dứt lời, Cát văn Phi liền cho tay vào túi áo lấy chiếc ấn tín ra trao cho Diệp Anh xem.

Nhìn qua chiếc ấn tín của Cát văn Phi, Diệp Anh càng thêm kinh ngạc tột độ. Nàng mở tròn mắt nhìn hắn đăm đăm và hỏi :

— Ông là Thủy sư đề đốc Cát văn Phi, thế sao lúc tôi cứu ông lên thuyền, ông không chịu nói sự thực cho tôi biết ?

Cát văn Phi cười nói :

—Sở dĩ lúc bấy giờ tôi không nói thật cho cô nương biết vì tôi chưa hiểu rõ cô nương là người như thế nào. Vả lại, nếu tôi là người bất lương thì lúc thuyền vừa cập bến, tôi cứ nhảy đại lên bờ mà chạy trốn ngay, hà tất ở đây mà nói chuyện với cô nương như thế này ?

Diệp Anh tỏ vẻ tức giận nói :

— Nếu như tôi không bằng lòng cho ông lên bờ thì sao ?

Cát văn Phi khôn ngoan đáp :

— Cô nương không thể nào không cho tôi lên bờ được. Vả lại, nếu như cô nương có lòng quí mến tôi thật tình không lẽ cô nương nỡ làm trở ngại con đường tiến thủ của tôi sao ?

Nghe Cát văn Phi nói đến mấy tiếng «trở ngại con đường tiến thủ», Diệp Anh bất giác để mặc dòi giòng lệ tuôn trào ra khóe mắt nàng.

Mà thật vậy, lúc bấy giờ, nàng không ngần ngại để lộ mối cảm tình chân thành của nàng đối với Cát văn Phi, người đàn ông mà nàng đã cứu vớt và coi như định mạng đã dung rủi cho nàng được gặp hắn.

Và cũng vì thành thật cảm mến Cát văn Phi mà nàng không hề nghĩ rằng Cát văn Phi đã nói câu vừa rồi là có ý muốn ám chỉ rằng chúng bịn rịn của nàng sẽ làm cản trở bước đường tiến thủ của hắn đi, mà nàng chỉ nghĩ rằng con người tầm thường của nàng sẽ làm ngăn trở tiền đồ của hắn, nên nàng mới cảm thấy tủi thân và khóc như thế.

MAI TIẾP

CUỒNG KIẾM CA

— Tiểu thuyết KIM DUNG
— Bản dịch HUYỀN PHONG

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG 16

Hung hiểm giang hồ

— Từ đại ca, bây giờ đại ca định đi đâu thì hãy đi trước dẫn đường đi, bọn tiểu muội sẽ theo sau và canh chừng cho đại ca.

Từ nguyên Minh vác Oanh Oanh ra khỏi miếu, chàng nghĩ thầm :

— Bây giờ chỉ còn cách đi kiếm một nơi hoang vắng nào mà ẩn mình tạm vài bữa rồi sẽ tính. Chứ bây giờ còn biết đi đâu ?

Nghĩ rồi, chàng hướng về phía bìa rừng lớn bước mà đi. Giao Giao và Minh Minh vội vã chạy theo.

Từ nguyên Minh vì công lực thâm hậu nên chàng đi rất nhanh Giao Giao và Minh Minh phải vận hết khinh công tuyệt kỹ chạy theo mà vẫn bị chàng bỏ hắn một quãng xa.

Vào đến giữa khu rừng rồi, Từ nguyên Minh lại nghĩ :

— Giữa chốn rừng xanh núi thẳm như thế này, dầu cho mẹ A Bình và Đại Tỷ Tỷ muốn kiếm cho ra cũng không phải là một chuyện dễ, tuy nhiên, biết đâu họ chẳng vào rừng này để kiếm ta ? Nhất là sau khi họ tỉnh dậy thấy mất cả ta lẫn Oanh Oanh ?

Nghĩ rồi chàng lại nhắm khu rừng bên cạnh tiếp tục đi.

Cho đến khi trời đã rạng sáng, Từ nguyên Minh chợt nghe thấy tiếng Giao Giao hổn hển kêu lên :

— Từ Đại Ca, hãy dừng chân nghỉ ngơi một lát đã, bọn tiểu muội mệt quá rồi !

Từ nguyên Minh nhìn quanh, thấy trước mặt có một lùm cây khá rậm rạp liền nói :

— Thôi được, vậy chúng ta hãy nghỉ chân ở đây một lát.

Chàng vừa nói, vừa gạch lùm cây chui vào.

Chỗ đó là một khu rừng trúc, Từ nguyên Minh vẹt hai khóm trúc chui vào bên trong có một khoảng đất khá sạch sẽ và rộng rãi, bốn bề trúc mọc um tùm, che kín như bưng thì mừng rỡ nói :

— Chỗ này tốt lắm, nhị vị muội muội hãy vào đây.

Giao Giao và Minh Minh cũng vội vã vẹt cây chui tọt vào bên trong bụi trúc.

Minh Minh và Giao Giao cũng vừa thở vừa nói :

— Nếu đại ca không cho nghỉ thì bọn tôi cũng đứt hơi mà chết !

Mãi tới lúc đó, mọi người cũng cảm thấy khát nước đến khô cổ họng. Từ nguyên Minh chợt nhớ có lần Tạ Kim Đăng đã chỉ chàng cách chặt ngang các lóng trúc non để lấy nước uống. Chàng vội hỏi Minh Minh con dao truy thủ và chặt thử vài lóng trúc non, quả nhiên lóng nào cũng đầy ắm ắp nước, chàng liền chia cho mọi người cùng uống.

Nước ở trong các lóng trúc non này là do nước mưa và sương trời lâu ngày đọng lại nên ngọt không thua gì nước dừa. Sau khi uống nước xong, Mọi người đã tỉnh táo đôi phần. Từ nguyên Minh liền nói :

— Không biết chừng nào Mạnh... Mạnh Tiểu, à quên ! Mạnh Công Tử đây mới tỉnh lại đây ? Minh muội có cách gì làm cho thuốc mê tan đi để cho mau tỉnh lại được không ?

Minh Minh gật đầu nói :

— Có chứ, chuyện đó cũng không khó khăn gì. Chỉ việc lấy nước đắp vào mặt là sẽ tỉnh lại ngay.

Nói xong, nàng liền móc ở trong bọc ra một cái khăn chặt lấy nước ở trong những lóng trúc thấm ướt chiếc khăn rồi đưa cho Từ nguyên Minh đắp lên mặt Oanh Oanh.

Quả nhiên, chỉ một lát Oanh Oanh đã cựa mình rồi vội mở choàng mắt ra; lồm cồm ngồi bật dậy.

Thấy chàng ta có vẻ bối hoảng sợ sệt, Từ nguyên Minh vội nói :

— Công Tử chớ quá lo lắng, xin hãy yên lòng chúng ta đều là bạn với nhau cả.

Oanh Oanh quay lại thấy Từ Nguyên Minh ngồi bên cạnh mình thì lúng túng sượng sùng ấp úng nói :

— Tôi... Tôi...

Chàng ta muốn nói mà nói không ra lời.

Từ nguyên Minh vội nói :

— Bọn tôi đã hiểu cho hoàn cảnh nan giải của công tử nên công tử mới phải cải trang làm nữ nhi như vậy ! Chắc ngoài cái tên Oanh Oanh ra, lệnh tôn còn có đặt riêng cho Công tử một cái tên nam tử khác ?

Chàng thiếu niên gật đầu :

— Chưa đúng như vậy, tôi tên thật là Mạnh ngọc Cương.

Giao Giao và Minh Minh lúc bấy giờ mới khúc khích cười nói :

— Xin kính chào Mạnh công tử !

Mạnh ngọc Cương quay lại thấy hai cô thì vội vòng tay thi lễ rồi cung kính nói :

— Xin kính chào nhị vị cô nương !

Cử chỉ và cung cách của Mạnh ngọc Cương lúc này đã khác hẳn không còn lơ là như khi chàng hóa trang làm con gái.

Từ nguyên Minh nói :

— Công tử chớ quá đa lễ, chúng ta tuy vậy cũng đã gặp nhau khá nhiều lần, không phải là lúc sơ kiến mà phải giữ gìn quá đáng.

Mạnh Ngọc Cương cúi đầu nói :

— Ơn của quí vị hết lòng cứu giúp không biết bao phen, Mạnh ngọc Cương này dẫu có chết năm bảy lần cũng khó mà báo đáp, chỉ có điều bây giờ kẻ thù đang rình rập, gia phụ và mẫu thân, không biết bây giờ tình cảnh ra sao? Lòng của tôi lúc này thật là vô cùng tan nát.

Chàng nói xong, không ngăn được giòng nước mắt rơi lã chã.

Mạnh ngọc Cương tuy là một trang nam tử, nhưng vì hoàn cảnh đặc biệt phải che dấu kẻ thù nên chàng phải cải trang thành nữ nhi từ thuở nhỏ nên dù sao cũng không khỏi bị ảnh hưởng một chút nữ tính.

Chợt Giao Giao cất tiếng nói :

—Công tử hãy yên lòng, Mạnh lão bá được Hắc Bạch Lão Nhân đem đi, chắc cũng không đến nỗi nào đâu !

Mạnh Ngọc Cương kêu lên :

— Tại sao cha tôi lại bị Hắc Bạch Lão nhân đem đi đâu ? Cô nương có thể làm ơn cho tôi biết được chuyện này chăng ?

Giao Giao nói :

—Chuyện này... chuyện này tôi cũng không được tường tận cho lắm, chỉ biết lão bá đã được Hắc Bạch Lão nhân đem đi mà thôi, còn đem đi đâu thì thật tình tôi cũng không được biết.

Từ nguyên Minh nghe Giao Giao nói vậy thì không khỏi ngạc nhiên, chàng nhịn không được liền hỏi :

— Giao Giao muội, thì ra hôm xảy ra việc loạn đả ở trong nhà của ông nội Minh Minh muội Giao muội cũng có mặt phải không ?

Giao Giao gật đầu, nàng nói :

— Tiểu muội đã được chứng kiến cảnh Từ Đại ca một mình tay không đả thương một lúc mấy đại cao thủ ! Từ Đại ca ! Đại ca học võ Công của Tạ sư Thúc có chưa đầy ba tháng mà sao võ công của đại ca tăng tiến một cách kinh hồn như vậy ?

Rồi nàng không để cho Từ nguyên Minh kịp trả lời, đã hỏi tiếp luôn :

— Mà sau Đại ca đang học võ với Tạ sư thúc lại tự nhiên bỏ đi không một lời từ biệt như vậy ? Đại ca có biết không ? Sau khi đại ca đi rồi, ông ta tức điên lên, ngày đêm đấm ngực than khóc cho là đại ca bất nhân bất nghĩa, lừa thầy phản bạn !

Còn... còn Tạ lão tiền bối sư bá của đại ca thì lại cho là Tạ sư thúc dạy đại ca không ra hồn, nên sợ sau ba tháng đại ca thắng không nổi tiểu muội nên đã lén giết đại ca đi để cho phi tang và để khỏi phải giữ lời hứa với ông ta !

★ ★ CÒN NỮA

KỊCH TRƯỜNG

HUY TRƯỜNG PHỤ TRÁCH

MỘT TRONG NHỮNG NGUYÊN NHÂN PHƯƠNG HẠI CHO ĐOÀN HÁT

CÁC NGƯỜI GÁC CỬA làm mất khán giả cải-lương

Họ chỉ biết có tiền để bỏ túi riêng, nên đã làm khó dễ khiến khán giả phải bỏ ra về không xem hát...

Qua những số báo rồi, trên trang kịch trường này ký giả Huy Trường đã trình bày nguyên nhân làm cho cải lương tuột dốc, mất dần khán giả. Hôm nay ở đây, cũng trong ý hướng xây dựng sân khấu cải lương lành mạnh cũng như vì quyền lợi thiết thực của anh chị em nghệ sĩ, chúng tôi xin nêu lên những hành động vô trách nhiệm, vì tư lợi của những người sống nhờ vào cải lương lại tiếp tay với thời cuộc giết chết cải lương.

Dù biết rằng : «thằng mực tàu sẽ làm đau lòng gỗ» chúng tôi không thể im lặng trước những tệ trạng cố hữu của cải lương đã từ lâu làm mất cảm tình của khán giả.

Tệ trạng đó là Giàn cửa tham lam và những anh soát vé «ăn ghế» !

Những người gác cửa là ai ?

Trong đoàn hát, người được bầu bì giao cho trách nhiệm trông coi giàn cửa thường là những người trong gia đình thân thuộc như : vợ con, anh em chẳng hạn Và người thân thuộc của bầu được tin cậy này sẽ chọn thêm vài ba người nữa trong đoàn hát để tiếp tay. Theo cách tổ chức nhân viên của một đoàn hát, những người này được gọi chung là « giàn cửa » : cũng như giàn « lát xưa », giàn đèn, giàn nhạc ...v.v... Nhưng giàn gác cửa không có số lương trong đoàn, vì những người này ăn lương mỗi đêm trực tiếp ngay người trưởng giàn cửa. Tiền lương của những người gác cửa này không nhiều lắm chỉ từ vài mươi đồng cho tới một trăm đồng cho mỗi đêm có hát.

Tuy đồng lương ít ỏi như vậy nhưng có rất nhiều người trongđoàn hát muốn được đứng gác cửa. Bởi ngoài số lương cố định ra những người cầy còn kiếm thêm được vài ba trăm đồng trong một đêm hát.

Số tiền này là tiền bất chánh, tiền ăn gian của «giàn cửa».

Những người gác cửa phụ, thừa lúc người trưởng giàn cửa lơ láng không để ý lén bỏ tiền lấy được của khán giả vào túi mình thay vì bỏ vào thùng tiền cửa hay đưa cho người trưởng giàn cửa ;

Nhiệm vụ của người gác cửa

Những người gác cửa thường làm việc trước khi đoàn hát kéo màn trình diễn lối một giờ. Ví dụ đúng tám giờ rưỡi hát thì khoảng bảy giờ rưỡi những bà gác cửa bắt đầu cho khán giả vào rạp, và đứng làm việc cho tới khi tuồng hát gần vãn thì các bà này mới thả giàn, nghỉ việc.

Nhiệm vụ của những người gác cửa là kiểm soát vé của khán giả vào xem hát. Ngoài ra những bà gác cửa còn lấy tiền của những khán giả vào coi hát mà không mua vé. Số tiền này gọi là tiền vô cửa và sẽ được bỏ vào túi riêng của bầu bì chớ không tính vào số thâu của đêm hát để chia tiền bản quyền theo phần trăm cho soạn giả.

Giàn cửa ham tiền làm mất cảm tình khán giả

Giàn gác cửa rất ảnh hưởng đối với việc quảng cáo đoàn hát. Những người này, nếu lịch thiệp, vui vẻ thì gieo được nhiều cảm tình với khán giả. — Ngược lại, những người gác cửa cọc cằn thô lỗ có những lời lẽ của kẻ kém học thức thì sẽ làm mất lòng khán giả và, tự nhiên người xem có ác cảm với đoàn hát, rồi lần lần đoàn hát mất khách.

Có một vài đại ban ở đây, trong lúc cải lương cực thịnh được nhiều người mến mộ, thường chen lấn mua vé, hoặc xô đẩy nhau trong lúc vào cửa, tạo một bộ mặt nhộn nhịp đầy lạc quan cho các đoàn hát. Các bà gác cửa lại nghĩ rằng người ta say mê cải lương như những tín đồ ngoan đạo, cần phải xem cho được đoàn hát này hay đoàn hát nọ, như cần

TRẦN ĐÔNG PHONG

ăn để sống, nên thường phách lối tỏ ra bất cần khán giả !

Lại nữa, các bà gác cửa thường bị tiền tài ám nhãn, họ chỉ biết có tiền, mong có tiền cửa nhiều để được lén bỏ vào túi riêng chút ít, nên lấy giá cắt cổ những khán giả nghèo vô cửa không đủ tiền mua vé, hoặc các em nhỏ theo cha mẹ vào rạp. Và có những lời lẽ, hành động hách dịch kém lịch sự khi bọn tiền không thỏa.

Đến bây giờ, cải lương đang suy sụp, những người gác cửa các đoàn hát giàu vẫn còn giữ nguyên ý tưởng sai lầm ấy mà không nghĩ rằng sập đổi đến nơi, và những khán giả còn đến với cải lương lúc này là những khán giả ân nhân, những khán giả bình dân ở những phường khóm lao động, họ đã nghèo sẵn rồi không sợ nghèo thêm nữa khi phải tiện tặng nhịn ăn nhịn mặc để thỉnh thoảng đưa vợ con đi coi hát cho khuây khỏa bớt những nỗi nhọc nhằn trong cuộc sống.

(CÒN TIẾP)

Qui-Sắc với tuồng ma quái Nhật-Bản

NGƯỜI CHẾT HIỆN VỀ

DO ĐOÀN TMTN DIỄN TẠI RẠP QUỐC THANH

Soạn giả Quy Sắc, người viết tuồng «Hồn Mê» trước đây cho biết rằng vào đêm thứ Tư 17-9-69 vở tuồng «ma» loại Nhật Bản của anh sẽ được đoàn Thanh Minh Thanh Nga trình diễn tại rạp Quốc Thanh.

Theo soạn giả Quy Sắc thì vở tuồng này là tuồng anh để rất nhiều tâm huyết trong đó và hy vọng nó sẽ thành công như ý muốn.

Sân khấu Thanh Minh Thanh Nga đã chọn các diễn viên sau đây để thủ diễn vở tuồng này : Thanh Nga, Hữu Phước, Thanh Thanh Hoa, Minh Đức, Chí Hiếu, Bảo Quốc, Thanh Ngân, Hề Quý và 3 người mới về đoàn này là Thanh Tú, Việt Hùng, Ngọc Nuôi.

Vở tuồng được điểm tô bằng vũ khúc «Pháp trường hoa» kéo dài 10 phút với 5 vũ Nam, 4 vũ nữ.

Về kỹ thuật xảo thuật sân khấu, soạn giả nói rằng sẽ có những cảnh thoát xác, hồn lơ lửng trên không, quỷ nhập tràng. Tiếng nói một cô gái trong thể xác gã đàn ông xấu xí, v.v...

Họa sĩ Lê Đăng vẽ tranh cảnh cho tuồng này.

NGHỆ-THUẬT SÂN-KHẤU NGÀY NAY CÓ NÊN BẮT CHƯỚC SÂN-KHẤU NGÀY XƯA?

CHỌC CƯỜI ĐỂ HẠ MÀN

Những hồi cảnh của một soạn-phẩm nghệ-thuật được gắn vào khúc đuôi phản nghệ-thuật có đáng ca ngợi không?

HẬU GIANG

Tuồng hát bây giờ nó đã bị biến chất vì một số người có phương tiện sân khấu chủ xướng để gọi là thích hợp hóa cho nhu cầu thưởng thức của khán giả ngày nay.

Sự biến chất này từng được một vài tờ báo cổ xúy và một số soạn giả không phương tiện sân khấu hoạt động hưởng ứng.

Sự biến chất tuồng tích nhằm chọc cười khán giả một cách hạ cấp mà không tôn trọng các qui luật «bi hài» của soạn phẩm có đáng được nói theo hay không thiết tưởng khán giả sáng suốt và đứng đắn của sân khấu cải lương cũng thấy được và những người được mệnh danh là «tiến bộ» của sân khấu cải lương có thực là «tiến bộ» hay không dần dần khán giả cũng thấy được.

Từ sự biến thể của tuồng tích, ngày nay sự buông màn của các vở tuồng trên sân khấu thấy cũng cóbiến đổi khiến nhiều người am hiểu về sân khấu rất ngạc nhiên và cảm thấy khó chịu khi bắt buộc phải thưởng thức các vở tuồng có sự buông màn thiếu nghệ thuật.

Ngày xưa tuồng hạ màn như thế nào ?

Từ năm 1954 trở về trước, tuồng cải lương ngoài một số được soạn ra theo kỹ thuật kịch Tây phương, nghĩa là theo một hai trường phái nào đó, còn lại các đoàn diễn tuồng phỏng theo các tích chuyện có sẵn và các kỹ thuật dựng tuồng không được tôn trọng chặt chẽ cho lắm. Vì thế mà sự buông màn của các vở tuồng trình diễn trên sân khấu không được nghiêm chỉnh. Sân khấu thường áp dụng cách làm cho khán giả xúc động hay cười xòa lên rồi hạ màn.

Các soạn giả này cũng hiểu về sự buông màn theo các nguyên tắc của Kịch, nhưng họ đã áp dụng một cách sai lạc cho nên sự buông màn đã tỏ ra vụng về. Sự buông màn theo kiểu cách xưa mãi cho đến mấy lúc gần đây có sân khấu nọ vẫn noi theo một cách máy móc khiến cho người ta xem thường cải lương.

Đại khái những xen cuối cùng để hạ màn mà các đoàn hát, soạn giả ngày xưa áp dụng như sau :

— Hai anh hề ra diễn, dọn lưng, hất chân té nhào rồi hạ màn. Hoặc là có cảnh đánh kiếm toàn sânkhấu, rốt lại còn một cặp hề đấu dao găm đâm nhau lòi phèo, méo miệng, co xương sống trông phát tức cười rồi hạ màn.

— Mộtcảnh chạy loạn xạ trên sân khấu rồi cuối cùng anh hề chạy vọt ra phía ngoài sân khấu trong lúc màn nhung khép lại để cho khán giả cười lên.

Cảnh đấu dao găm ngoạn mục để rồi sau cùng hai người đều phóng bay ngang cửa sổ vào hậu trường rồi hạ màn. Hoặc là cảnh bay lên không trung rồi hạ màn.

— Tạo ra các hoàn cảnh quá đáng xa rời thực tế để rồi nạn nhân thét lên như la Trời rồi hạ màn, hoặc kêu vang một cách thảm thiết rồi hạ màn.

— Hoặc là một nhân vật cười lên vang dội rồi hạ màn.

Các soạn giả ngày xưa đã noi theo sự buông màn của kịch một cách quá lố. Thường thường sự buông màn trong kịch là màn được khép lại khi các sự việc đã được giải quyết một cách tạm gọn gàng. Và soạn giả phải ghi lại trong óckhán giả một ấn tượng gì, hoặc một hình ảnh gì sau cùng mà họ không thể quên được khi nói tới vở tuồng mà họ đã xem.

Nhữngấntượng vàhìnhảnh nàynhiều khi êm đềm, đau đớn, phẫn uất, hân hoan tùy theo nội dung và sắc thái của tuồng mà áp dụng. Chớ không thể mang lên sân khấu ấn tượng, hình ảnh lạ lùng, khích động mạnh xa rời thực tế hay chọc cười một cách quá lố rồi hạ màn. Như thế không tránh được sự vụng về, ấu trĩ.

Ngày nay tuồng hạ màn như thế nào ?

Sự buông màn của sân khấu ngày xưa đã làm cho người ta quên đi dần dần khi kể từ sau năm 1954 khi luồng sinh khí mới đã thổi vào sân khấu cải lương miền Nam. Bộ mặt cải lương đã thay đổi hẳn chỉ trừ một vài sân khấu còn duy trì theo lối cũ đãkhông bao giờ vươn lên nổi ngang hàng với các đoàn mang bộ mặt mới vì tính chất nghệ thuật của sự buông màn được tôn trọng và những yếu tố khác nữa.

Mãi cho đến lúc gần đây nghĩa là vào năm 1969 lại có vài ba sân khấu lên chừng như bị ảnh hưởng bởi sự cần thiết ảo tượng «tuồng phải bài hước hóa mới ăn khách» nên đã áp dụng sự buông màn phi nghệ thuật bằng cách chọc cười khán giả cách hạ cấp đại loại như sau :

— Hề đứng ra làm mai không xong bị ăn đòn rồi kêu thét lên hạ màn (Màn nhứt tuồng Mây Đầu Núi của Loan Thảo).

— Nhân vật chạy vấp té lăn cù chọc cười rồi hạ màn (vai ông Lũy ở màn nhứt tuồng Phận gái 12 bến nước của Quang Hà) Cũng trong tuồng này màn 2 hề lại chạy vọt lố ra ngoài sân khấu và màn 3 chạy xuống khán giả.

— Hề ôm một chồng đồ hộp ra dụng té chọc cười rồi hạ mạn (màn nhứt tuồng Phản bội của Thiếu hoa Ngự Hương).

— Kép bồi xuống khán giả đồ cho cô nói trả lời rồi hạ màn (màn nhứt tuồng «Kẻ thù thứ 13» của Hoàng Quân).

Ngoài ra sân khấu Hoa Anh Đào và các đoàn nhỏ ở đây thường cho các nhân vật la thét gây xúc động mạnh rồi hạ màn chỉ là sự mô phỏng theo lối buông màn ngày xưa.

Chúng tôi không đề cập đến sự buông màn để chấm dứt một hồi trong soạn phẩm, hay buông màn để thay đổi cảnh trí qua thời gian, không gian mà màn chỉ có giá trị sự ngăn cách, đổi thay cho một sự kiện chánh được qui định trong tuồng vì các soạn giả đã thừa hiểu việc này Chúng tôi chỉ muốn nói rằng sự buông màn của các tuồng cho là hợp thời hôm nay chỉ là sự bắt chước nghệ thuật buông màn cũ kỹ và quá lố của ngày xưa.

Và mong rằng soạn giả ý thức được sự quan trọng của nghệ thuật buông màn để lưu lại những hình ảnh đẹp cuối cùng trong lòng khán giả khi màn nhung được khép lại

ĐI THĂM NƠI ĐÀO LUYỆN NGHỆ SĨ : LÒ VĂN-VĨ, NGỌC-THẠCH

CHỒNG DẠY ĐỜN, VỢ DẠY CA ĐỂ ĐÀO TẠO MẦM NON SÂN KHẤU

Học viên nào có thể nối chí Văn-Vĩ?

PHỤNG-SAN

Từ trái sang phải là các em HỒNG CẦM VÂN, TRANG HUYỀN NGA, TRANG KIM PHƯƠNG, LỆ QUYÊN. Những em này đã học xong khóa cổ nhạc «Văn Vĩ—Ngọc Thạch» và đã từng ca trên Đài phát thanh.

Sau khi tìm hiểu về cuộc đời của nhạc sĩ Văn Vĩ, chúng tôi liền hỏi nhạc sĩ :

— Anh mở lò từ 1960, vậy phỏng định từ năm ấy đến nay anh đào tạo được bao nhiêu học viên.

Anh Văn Vĩ đáp.

— Tuy có chín năm trường chớ lò của tôi đã huấn luyện gần tám trăm học viên rồi. Số học viên này còn hành nghề độ chừng một phần tư. Bây giờ tình trạng cải lươngnhư hiện tại tôi không thể đoán được.

— Anh có dạy đờn không ?

— Có chớ, số học viên vừa kể đó là vừa đờn vừa ca nữa đó. Như chú thấy đó, tôi dạy đờn, còn Ngọc Thạch vợ tôi dạy ca có tôi phụ giúp. Và phần đông học viên của tôi nữ nhiều hơn nam.

— Xin anh cho biết học viên nào của anh đã hành nghề ?

— Nhiều lắm, nhưng tôi xin kể đại khái như Út Bạch Lan, Thanh Hương, Thanh-kim Lệ, VănHường Vũ Phương Tân, Hữu Tài, Kim Lương (đã chết rồi, trước đi đoàn Phước Chung) Lệ Quyên, Văn Quốc, Trang Huyền Nga (ca dài) văn vân... Còn nhạc sĩ thì có Văn Bền (Cầu Dừa) Sáu Oai (Cần Thơ), Minh Thảo (Tây Ninh), Minh Sơn, Yên Sơn v.v...

— Theo anh thấy, thì về đờn học viên nào có thể nối chí anh để thành danh ?

— Trong đám học trò nhạc sĩ của tôi, tôi kỳ vọng nhất ở em Văn Hải, có thể nó sẽ nối chí cho tôi được.

Lớp học của lò anh bao nhiêu ? Bây giờ mười học viên.

— Nhiều quá vậy ?

— Vì tôi kể cả các em học khóa và học tháng.

— Tôi lấy làm lạ bèn hỏi.

— Có hai loại học viên hay sao ?

— Phải một loại ghi tên học nguyên khóa 6 tháng. Tôi bảo đảm luyện sao cho thành tài. Đó là học ca, còn học đờn phải mất một năm. Còn loại khác là học từng tháng một. Loại này không chắc chắn lắm vì có khi học nửa chừng rồi nghỉ, có khi học ở lò khác bỏ chạy sang đây.

— Anh có dạy miễn phí ?

— Có, như vừa rồi tôi có nhận dạy cho em Thanh Đào là cháu của ông Nhân ở Bộ Thông Tin...

(CÒN TIẾP)

VẮNG BÓNG TRONG 2 TUỒNG CỦA ĐOÀN TMTN

Thanh-Thanh-Hoa có mặt trong «Người chết hiện về»

Nữ nghệ sĩ Thanh Thanh Hoa của đoàn Thanh Minh Thanh Nga chưa ra mắt khán giả Thủ đô kể từ ngày đoàn hát này về Saigon cho đến bây giờ.

Trước đây Thanh Thanh Hoa theo phái đoàn văn nghệ đầu tiên sang Pháp có mặt trong tuồng «Trọng Thủy Mỵ Châu».

Ở đoàn TMTN, người ta thấy Thanh Thanh Hoa có vai trong những tuồng như : Vai Tô ánh Tuyết trong tuồng Mạnh Lệ Quân ; Hàn Tố Mai trong tuồng Trâm Trịnh Ân, Thúy Mai trong tuồng Chiều nay trời lặng gió, Phượng Liên trong tuồng Những đứa con Lai, Dã phương Hồng trong tuồng Mười Năm không nói, Thiên Hương trong Mỹ nhân và Loạn tướng.

Bây giờ với vở tuồng mới loại Nhật Bản của Quy Sắc «Người chết hiện về» Thanh Thanh Hoa đóng vai Ngạch Điền Phương Tử là một vai mà Thanh Thanh Hoa nói rằng rất khó đóng nhưng cô rất thích vai trò này.

THƠ MỜI ĐẠI-HỘI NGHỆ-SĨ NHÂN NGÀY GIỖ-TỔ

Hội Trưởng Hội Nghệ sĩ Ái Hữu Tương tế

Kính gởi : Quý vị trong Ban Chấp Hành lưu nhiệm. Toàn thể Nghệ sĩ thuộc các phân bộ và các Đoàn trên toàn quốc.

Ban Chấp Hành Hội Nghệ Sĩ hiện hữu, vì hoàn cảnh sinh hoạt chung của Hội viên, suốt ba năm liền không thể triệu tập được một Đại Hội Nghệ sĩ, nên đã phải lưu nhiệm. Tình trạng đó, làm cho việc của Hội gặp nhiều khó khăn và đình trệ.

Nay, sau khi cứu xét đề nghị của Ủy Ban lâm thời Chấn Hưng sân khấu, Ban Chấp Hành quyết định :

Nhân Giỗ Tổ năm nay tại Nhà Hội Nghệ Sĩ, ngày mười một, tháng tám, năm Kỷ Dậu (nhằm ngày 22 tháng 9 năm 1969) Sẽ Họp Đại Hội Nghệ Sĩ bầu lại Ban Chấp Hành để chung lo việc Hội niên khóa 1969 — 1970.

Đại Hội Sẽ Khai Mạc Đúng 9 Giờ Sáng.

Yêu cầu quý vị trong Ban Chấp Hành lưu nhiệm và toàn thể Nghệ Sĩ thuộc các Phân Bộ, Nghệ sĩ các Đoàn hát có mặt tại Saigon và phụ cận, Đại diện các Đoàn hát đang lưu diễn có mặt đông đủ.

Saigon, ngày 15 tháng 9 năm 1969
Ban Chấp Hành Hội Nghệ Sĩ Ái Hữu T.T.
Hội Trưởng
TRẦN VIẾT LONG

Chương Trình Nghị Sự

PHẦN THỨ NHỨT

- 9 giờ 30 sáng, khai mạc đại hội
- 9 giờ 35 kiểm điểm sự hiện diện của Ban Chấp Hành các phân bộ, đại diện các đoàn hát và nghệ sĩ.
- 9 giờ 45 Ban Chấp Hành lưu nhiệm báo cáo tình hình sinh hoạt của Hội.
- 10 giờ 15, Bầu ban Chấp Hành mới (nhiệm kỳ 69-70)
- 10 giờ 45, Hội thảo về tình hình chung của sân khấu hiện tại, thông qua và ký tên Bản Kiến Nghị xin Chánh Phủ cấp đất cất rạp hát.
- 11 giờ 30 Bế mạc đại hội.

PHẦN THỨ HAI

- 11 giờ 35 Cúng Tổ (do nghệ sĩ lão thành Nguyễn Thành Châu chủ lễ)
- 12 giờ 30 Hưởng lộc Tổ.

SỔ VÀNG GIÚP GIỖ TỔ

Tiền thâu vào kỳ trước : 12.550đ.

- Ký giả Trần tấn Quốc 5000đ
- Chủ băng dĩa VietNam 2000đ.
- Bạch Tuyết 1000đ.
- Tam Lang 4000đ.
- Hùng Cường 1.000đ.
- Phượng Liên 500đ.
- Thành Được 1.000đ.
- Ba Vân 500đ.
- Bích Thủy 300đ
- Bế Đén 100đ.
- Ngọc Loan Anh 100đ.
- Thanh Việt 500đ.
- Kim Ngọc Hoàng Long [illegible]đ.
- Phước (Chi [illegible] xa lộ) 500đ.
- Dũng thanh Lam 1000đ.
- Huỳnh Kỳ 500đ.
- Văn Sa 200đ.
- Trần Hà 100đ.
- Thủy Nga Phước Trọng 300đ.
- Hồng Nga 200đ.
- BGĐ Rạp Quốc Thanh 1000đ
- Kim Cương 500đ.
- Tùng Lâm 500đ
- Bầu Xuân 5000đ.
- Thanh Tú 500đ.
- Thanh Cao 500đ.
- Yên Hà 500đ.
- Soạn giả Viễn Châu 1000đ.
- Hãng dĩa Hồng Hoa 2000đ.
- Hãng dĩa Tứ Hải 2000đ.
- Hãng dĩa Sóng Mới 2000đ.
- Anh Tư Hiếu (DLH) 500đ.

Cọng chung tất cả là bốn mươi bảy ngàn năm trăm năm mươi đồng (47.550đ.).

Chúng tôi sẽ loan báo tiếp kỳ sau danh sách quý vị giúp tiền tổ chức ngày giỗ tổ chưa ghi kịp.

THEO ĐOÀN LƯU DIỄN ĐỂ TÌM HIỂU TÂM TÌNH ĐÀO KÉP

MÊ ĐÀO MẤT RADIO

Anh vệ sĩ ngỡ rằng phen này cô đào chánh sẽ vào tay mình

(TIẾP THEO)

Hồi ký vui của ĐAN-CHÂU

Ông ta bèn nịnh cô đào chánh một câu !

— Trời ơi ! Đêm rồi B. hát hay quá ! Thanh Nga, Bạch Tuyết chắc gì bằng !

Cô Đào chánh, liếc nhanh hình dáng ông nói thầm :

— Đúng ông ta rồi !

Cô này đâm ra luống cuống ! Trong lúc đó ông tự động kéo cái ghế trống của một nghệ sĩ gần bên, ngồi xuống cạnh B ông ta không khỏi ngạc nhiên khi thấy trên tủ làm tuồng, cái radio có cột mảnh giấy nhỏ với hàng chữ viết tặng của ông ta vẫn còn y nguyên. Cô Đào chánh cố lấy can đảm hỏi :

— Xin lỗi ! Có phải cái radio này của ông ?

Ông ta đáp nhanh :

— Không phải của tôi !

Cô Đào chánh ngạc nhiên, toan nói thì ông ta tiếp.

— Của B chớ, vì tôi đã tặng em rồi.

— Cám ơn ông, nhưng xin phép cho tôi được từ chối.

— Sao vậy ? có gì mà B. ngại ?

Cô Đào chánh không biết phải nói gì nữa nên ngồi im. Thấy vậy ông ta tiếp bằng giọng văn hoa, bay bướm

— B. cứ nghĩ rằng, tôi là một khán giả ái mộ B. Thay vì tặng một bó hoa danh dự, tôi lại tặng B. cái Radio đâng nào cũng là món quà biểu lộ ! một cảm tình sâu đậm !

Chẳng những thế, mà đêm nay, sau khi vãn hát, tôi xin phép được mời B. đi ăn... một bữa tiệc thân mật.

Cô đào chánh hết hồn :

— Không được đâu. Em không dám hứa ! Vì má em khó lắm. Bả không cho em đi đâu một mình hết,

Ông ta cười ;

— Vậy thì anh mời... má cùng đi ăn luôn thể.

Cô đào không ngờ ông lại bạo tới nước đó.

Ông lại kéo ghế lại ngồi gần B hơn, khiến nàng lo sợ quá :

— Không được đâu. Má em ăn chay mà !

— Nếu má không ăn gì thì uống nước ngọt. Anh quyết định rồi, nếu em không đi ăn với anh thì anh ở đây đợi hoài cho tới sáng.

Cô đào chánh hết hồn, không ngờ ông ta lại liều lĩnh quá như vậy ? Nàng đang tính kế giải vây.

Thời may, lúc [illegible] cậu vệ sĩ, em nuôi đi ngang qua, nàng lôi tay lại:

— Anh ! Anh ngồi xuống đây với em đi !

Cậu vệ sĩ hết hồn ! Không ngờ sao bữa nay chị quái mình lại xưng hô như vậy ? Hay là nàng đã hiểu được lòng dạ của mình rồi ?

Anh ta lính quýnh ngồi xuống bên người đẹp.

Như một ngự lâm quân khép nép trước nữ hoàng.

Cô đào chánh lại tiếp theo :

— A [illegible] lên cho em đi !

Cậu vệ sĩ lật đật đứng lên cái tóc cho nàng trong lúc nàng liếc tình và hỏi tiếp :

— Hồi nãy má biểu anh mua nửa con gà luộc, anh mua chưa ? Hay là chút nữa, anh với em đi ăn cháo trắng.

Nàng nói chuyện với cậuvệsĩ như vợ chồng, và kể như không có mặt ông thương gia ở đây.

Lão K thấy mòi không xong, bèn đứng dậy bỏ đi một nước. Vì ông mang mặc cảm đã tán lầm gái có chồng !

Riêng cậu chài thì lòng mừng khấp khởi, đi khoe với bạn bè rằng người đẹp đào chánh mới vừa rồi «âu yếm» với mình trước mặt mọi người. Cậu ta thấp thỏm chờ đợi giờ vãn hát để cùng người đẹp đi ăn cháo trắng rồi còn «có đường tương chau» nữa.

Nhưng khi vãn hát, thì cô đào chánh lại sai anh ta bưng nước rửa mặt, và cho anh ta 30đ bảo :

— Em đi ăn gì ăn đi ! Rồi mua cái dùi gà đem vô đây cho chị !

Cậu vệ sĩ ngạc nhiên như từ trên trời rớt xuống. Bây giờ cậu ta mới biết nàng lợi dụng mình để đuổi khéo khách trồng cây si, chớ chẳng thấy được lòng dạ của mình.

KỲ SAU : Xé quần áo người đẹp.

CẢI LƯƠNG muôn mặt

Ba Của mở lại lò cổ nhạc

Nhạc sĩ Ba Của nhà ở số 419/29 đường Lê văn Duyệt Saigon có mở «lò cổ nhạc Ba Của» tại địa chỉ này từ năm 1966 và cũng là Trưởng Ban nhạc «Tuổi Hồng» trước đây.

Mấy tháng trước đây Ba Của vì phải đi phục vụ xa (anh là một Công chức, nên lò cổ nhạc của anh phải tạm ngưng hoạt động một thời gian

Nay gặp nhạc sĩ Ba Của anh cho biết rằng anh đã mở lò cổ nhạc và hoạt động trở lại rồi và đã thêm vào lò một số học viên.

Ba Của trước đây từng đi cho các đoàn Tân Hí (1940) Văn Võ Hí Ban (1941) Hề Lập (1943) và đoàn ở các đài Pháp Á và Quân Đội.

Ai muốn học cổ nhạc thì tìm Ba Của.

Ban Tân Cổ Nhạc «Hoa Trinh Nữ»

Một Ban Tân Cổ Nhạc của Phường Chí Hòa thuộc Quận Ba đã thành lập và hoạt động với đầy đủ nhạc cụ Tân Cổ nhạc. Thành phần ban này được biết như sau :

— NHẠC SĨ CỔ : Minh Triệu (Guitare), Văn Tài (vĩ cầm) Ba Của (Nguyệt cầm), Văn Chanh (Hạ uy Cầm).

— TÂN NHẠC : Hoàng Thơ (guitare) Hoàng Sơn (Mandoline) Văn Trung (Contre basse), Văn Tuyến (Trống).

— CA SĨ TÂN CỔ : Thanh Cúc, Thanh Hiệp, Thanh Diễm Lệ, Thanh Lan, Thanh Hoa, Trang Kim Phương, Trang Bích Dung, Thanh Loan, Thanh Nguyệt.

Ban này dưới sự hướng dẫn các nhạc sĩ Ba Của và Hữu Nghĩa sẽ ra mắt tại rạp Thanh Vân ngày gần đây.

Nhờ Ngọc Diệp lẹ tay đóng tiền

Trong số Kịch trường kỳ rồi, chúng tôi có loan tin mấy điện thoại của nhà Hội Nghệ Sĩ Ái Hữu Tương Tế bị gở đi. Lúc ấy chúng tôi có cho soạn giả Ngọc Điệp và Ký giả Phong Vân hay theo lời của anh Út báo cáo lại cho nghệ sĩ Duy Lân, Tổng Thư Ký của Hội.

Soạn giả Ngọc Điệp liền tức tốc chạy đi tìm bầu Long lấy tiền đóng một phần đầu độ non ba ngàn đồng (vì không đủ tiền) nên đã thâu hồi máy lại được.

Tuy nhiên tình trạng «bị cúp điện thoại» vẫn còn vì chưa đóng cho nhà Bưu Điện đủ tiền. Vậy nhà Hội hiện giờ có điện thoại như không có.

Hiện cô Kim Cương đang lo vềvụ điện thoại này !

Tuồng dã sử của Thanh Cao

Soạn giả Thanh Cao theo đoàn Hoa Anh Đào Kim Chưởng đi lưu diễn miền Trung. Bất ngờ được tin từ Saigon nhắn ra ngoài ấy cho hay con anh bị tai nạn xe cộ.

Anh liền tức tốc trở về Saigon lo săn sóc cho con anh và đi lãnh chiếc xe Honda về. Gặp anh em, soạn giả này cho biết rằng anh đã soạn xong một vở tuồng dã sử Việt Nam nhan đề «Chuyện tình một đêm mưa».

Soạn giả Thanh Cao nói rằng anh rất đắc ý vở tuồng này. Được biết soạn giả này đã thành công nhiều vở tuồng trên sân khấu Kim Chưởng trước đây.

Chắc chắn tuồng của Thanh Cao sẽ được tập hát trên sân khấu Hoa Anh Đào Kim Chưởng rồi.

CA-DAO CẢI-LƯƠNG

Bần cư náu thị vô nhơn vấn
Phú tại lâm sơn hữu viễn thân
Hội nghèo nghệ sĩ rã tan
Cải lương trong giới xa gần quên sao ?

Bớ bà múc nước dưới mương
Cho tôi chút nước xối tuồng khỏi dơ

Ví dầu tình bậu muốn thôi
Bậu gieo tiếng dữ bậu rời cải lương
Bậu đi bán phấn buôn hương
Nhí nha, nhí nhảnh học đường . . S.A.L.E.M.

Nhắn Tin

Bạn T.V. Chi Thông Tin Phú Quốc— không thể thỏa mãn lời yêu cầu của bạn. Bạn [illegible] viết thể tài khác nêu sự kiện rõ ràng để dăng ngoài trang kịch trường.

Ông [illegible] CHÁNH Ty Tiểu Học Kiến phong. Sẽ liên lạc với soạn giả Hoàng Khâm rồi có tin cho ông sau.

CẤP TIẾN
KỊCH TRƯỜNG
mỗi tuần vào ngày
THỨ HAI và THỨ NĂM

Nguyên tác : KIM DUNG

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG 30

Thiên Thu Vạn Tải

Bỗng nghe có tiếng người cười rộ rồi dõng dạc nói :

— Đại tiểu thư ! Lệnh Hồ huynh đệ ! Giáo chủ chờ các vị từ lâu rồi !

Tiếp theo một lão già gầy nhom mình mặc áo bào tía, nét mặt đầy vẻ hân hoan chạy lại nắm tay Lệnh Hồ Xung. Lão chính là Hướng Vấn Thiên.

Lệnh Hồ Xung rất đỗi hân hoan reo lên :

— Hướng đại ca ! Đại ca vẫn bình yên chứ ? Tiểu đệ hằng nhớ tới đại ca luôn.

Hướng Vấn Thiên cười đáp :

— Tiểu huynh ở trên Hắc Mộc Nhai cũng thường được nghe tin tức về hiền đệ : Oai vang lừng bốn bề, danh dậy khắp tám phương. Hôm nay uống bữa rượu chúc họ ít ra là phải mười vò lớn. Hiền đệ mau mau vào tham kiến giáo chủ.

Rồi hắn dắt tay Lệnh Hồ Xung đi lên Thạch lâu.

Tòa Thạch Lâu này ở trên ngọn Đông phong. Nó là một phiến đá cực lớn và cao ngất, coi chẳng khác một tòa cao lâu thiên tạo.

Mé sông tòa Thạch Lâu là tiên nhân chưởng bàn tay tiên của ngọn Triêu Dương cao chót vót.

Tiên nhân chưởng là năm cây cột đá lớn ngất trời. Cả bàn tay lẫn ngón tay cao đến ba chục trượng. Ngón tay giữa cao nhất. Trên đầu ngón tay này là chiếc ghế thái sư. Trên ghế đá có người ngồi chễm chệ. Lão chính là Nhậm Ngã Hành.

Doanh Doanh tiến lại trước tiên nhân chưởng ngửng đầu lên hô :

— Gia gia !

Lệnh Hồ Xung khom lưng lạy xuống nói :

— Vãn bối là Lệnh Hồ Xung, xin tham kiến giáo chủ.

Nhậm Ngã Hành cười ha hả đáp :

— Tiểu huynh đệ tới đây thật vừa dịp. Chúng ta đã là người một nhà, hà tất tiểu huynh đệ phải đa lễ ? Bữa nay bản giáo mở cuộc anh hùng đại hội. Chúng ta hãy bàn việc công trước rồi sẽ tính việc nhà sau. Hiền... hiền đệ hãy ngồi chơi.

Lệnh Hồ Xung nghe lão nói tiếng «hiền» rồi ngập ngừng, tựa hồ muốn kêu chàng bằng «hiền tế» rồi chắc lão nghĩ tới danh phận chưa thành nhất định nên mới đổi lại cách xưng hô là «hiền đệ». Chàng biết ngay trong lòng lão rất tán thành hôn sự giữa chàng và Doanh Doanh.

Chàng còn nhớ cả câu lão nói «Chúng ta đã là người nhà...» và «...Chúng ta hãy bàn việc công trước rồi sẽ tính việc nhà sau» thì hiển nhiên lão đã coi chàng như người trong nhà. Bất giác lòng chàng hân hoan khôn xiết !

Chàng đứng dậy thì bỗng trong huyệt đan điền có luồng khí lạnh xông lên rồi toàn thân chàng tựa hồ rớt xuống hố băng. Người run bần bật, không sao đứng vững được.

Doanh Doanh giật mình kinh hãi tiến gần lại mấy bước hỏi :

— Xung lang làm sao vậy ?

Lệnh Hồ Xung lắp bắp :

— Tiểu huynh... tiểu huynh...

Rồi không thốt nên lời nữa.

Nhậm Ngã Hành tuy ngồi trên cao cách đến ba chục trượng, nhưng nhãn quang lão rất sắc bén. Lão hỏi ngay :

— Có phải hiền đệ đã giao thủ với Tả Lãnh Thiền không ?

Lệnh Hồ Xung gật đầu.

Nhậm Ngã Hành cười nói :

— Vụ này không có gì đáng ngại. Hiền đệ đã hít phải Hàn ngọc chân khí của hắn. Chỉ chờ một lúc tan đi hết là không sao cả. Sao Tả Lãnh Thiền còn chưa tới đây ?

Doanh Doanh đáp :

— Tả Lãnh Thiền ngấm ngầm bố trí mưu sâu kế độc để gia hại Lệnh Hồ đại ca cùng hài nhi, nên hắn đã bị Lệnh Hồ đại ca giết chết rồi.

Nhậm Ngã Hành «Ủa» lên một tiếng.

Lão ngồi trên cao nên không nhìn rõ sắc mặt, nhưng nghe tiếng la cũng hiểu ngay là lão vô cùng thất vọng.

Doanh Doanh đã rõ lòng phụ thân. Bữa nay lão có mở trưng đang uy hiếp Ngũ Nhạc kiếm phái là có ý muốn thi tài cao thấp rồi bắt toàn thể Ngũ phái phải khuất phục. Nàng còn biết Tả Lãnh Thiền là kẻ thù nghịch nhất đời của lão, mà lão không được nhìn thấy hắn quì gối cúi đầu trước mặt mình, nên chẳng khỏi lấy làm hối tiếc.

Nhậm Ngã Hành vươn tay trái ra nắm lấy tay mặt Lệnh Hồ Xung để giúp chàng khu trục hàn khí.

Tay trái chàng cũng được Hướng Vấn Thiên đỡ lấy.

Hai người đồng thời vận động, Lệnh Hồ Xung liền cảm thấy khí lạnh trong người dần dần tiêu tan.

Ngày trước Nhậm Ngã Hành đã đấu với Tả Lãnh Thiền ở trong chùa Thiếu Lâm, lão cũng hít phải Hàn Thạch chân khí của họ Tả rồi cùng Lệnh Hồ Xung, Hướng Vấn Thiên và Doanh Doanh, cả bốn người biến thành người tuyết.

Lần này Lệnh Hồ Xung chỉ giao kiếm với Tả Lãnh Thiền và bị một ít chân khí của hắn truyền qua thanh kiếm vào người, nên hàn khí không lấy gì làm nặng lắm.

Sau một lúc, Lệnh Hồ Xung hết run, chàng nói :

— Vãn bối hết lạnh rồi ! Xin đa tạ giáo chủ cùng Hướng đại ca.

Nhậm Ngã Hành nói :

— Tiểu huynh đệ ! Hiền đệ hãy nghe lời tuyên triệu của ta mà [illegible]. Thật là hay quá ! Hay quá !

Lão quay lại hỏi Hướng Vấn Thiên :

— Sao đến bây giờ, mà bốn phái kia chưa thấy ai tới ?

Giọng nói của lão tỏ ra rất bất mãn.

Hướng Vấn Thiên đáp :

— Để thuộc hạ thôi thúc họ lần nữa !

Hắn vung tay trái một cái. Tám lão già mặc áo hoàng bào bảy hàng trước đỉnh núi, đồng thanh hô :

— Triêu Dương thần giáo, Văn thành võ đức oai khắp lê dân ! Nhậm giáo chủ ra lệnh : Bốn phái Thái Sơn, Hành Sơn, Hoa Sơn và Tung Sơn từ trên xuống dưới phải cấp tốc đến Triêu Dương Phong tụ hội ! Vậy các đường chủ cùng hương chủ phải thôi thúc họ cho mau, không được chậm trễ.

Tám lão già này đều là những tay cao thủ nội lực tinh thâm lại đồng thanh lớn tiếng, nên thanh âm truyền đi rất xa, ai cũng nghe rõ.

Các mặt đông, nam, tây, bắc có mấy chục người đáp lại :

— Bọn thuộc hạ xin tuân mệnh. Ngửa trông giáo chủ muôn năm [illegible] nhất thống giang hồ.

Những câu này do bọn đường chủ và hương chủ trong Triêu Dương thần giáo hô to để đáp lại.

Nhậm Ngã Hành mỉm cười nói :

— Lệnh Hồ chưởng môn ! Mời chưởng môn an tọa đi !

Lệnh Hồ Xung thấy mé tay Tiên nhân chưởng đã bày năm cỗ ghế. Ghế nào cũng phủ gấm đoạn. Có điều mỗi ghế một màu chia đủ ngũ sắc xanh, đỏ, trắng, vàng, đen. Trên nền gấm mỗi ghế thêu một trái núi. Phái Hằng Sơn là Bắc nhạc thuộc sắc đen, trên tấm đoạn sắc đen thêu ngọn Kiến Tính bằng chỉ màu trắng. Đường thêu rất tinh vi. Nguyên một cách thêu này cũng đủ tỏ cách bố trí của Triêu Dương thần giáo rất công phu.

Theo lệ trong Ngũ Nhạc kiếm phái thì phái Tung sơn tại Trung nhạc đứng đầu, mà phái Hằng Sơn là Bắc nhạc ở cuối cùng, nhưng họ đã đặt ngược lại : Ghế của chưởng môn phái Hằng Sơn lại để lên thủ vị tiếp theo đến phái Hoa Sơn ở Tây Nhạc... Phái Tung Sơn ở Trung nhạc lại bị đặt xuống sau cùng.

Lệnh Hồ Xung thấy vậy biết ngay Nhậm Ngã Hành muốn cất nhắc chàng lên cao và có ý sỉ nhục Tả Lãnh Thiền. Nay Tả Lãnh Thiền, Nhạc Bất Quần, Mạc Đại tiên sinh cả ba người đều đã qua đời, Lệnh Hồ Xung không cần phải khiêm nhượng, chàng khom lưng nói :

— Vãn bối xin tạ ơn !

Rồi ngồi vào chiếc ghế thủ đoạn đen.

Mọi người trên ngọn Triêu Dương phong yên lặng chờ đợi.

Sau một lúc lâu, Hướng Vấn Thiên lại chỉ bảy tám lão già mặc áo hoàng bào hô hoán lần nữa mà vẫn không thấy có người lên.

Hướng Vấn Thiên nói :

— Những tân khách này thật không biết điều. Chẳng hiểu họ trùng trình làm gì mà không thấy lên tham kiến giáo chủ. Bây giờ các vị hãy kêu những người phe mình lên trước.

Tám lão mặc hoàng bào lại đồng thanh hô lớn :

— Mời các vị ở Ngũ Hồ tứ hải các đảo các động, các bang các trại lên Triêu Dương phong tham kiến giáo chủ.

Tám lão vừa dứt lời thì xung quanh nổi lên tiếng đáp lại :

— Xin tuân mệnh !

Tiếng hô của số người quá đông đảo nổi lên như sấm dậy, vang động cả vùng sơn cốc.

Lệnh Hồ Xung nghe tiếng hô không khỏi giật mình, vì thanh âm này ít ra là đến hàng mấy vạn người đã phát ra. Chàng không hiểu họ ẩn ở trong bóng tối không để lộ hình tích.

Lệnh Hồ Xung bụng bảo dạ :

— Chắc Nhậm Ngã Hành có ý chờ bọn Ngũ Nhạc kiếm phái đến đông đủ rồi mới hô mấy vạn thuộc hạ tiến ra một cách đột ngột. Lão muốn dùng thanh thế để uy hiếp khiến cho Ngũ Nhạc kiếm phái không còn ai dám có ý nghĩ phản kháng.

Chỉ trong nháy mắt không biết bao nhiêu là người từ bốn mặt tám phương kéo lên Triêu Dương phong.

Hàng mấy vạn con người lục tục kéo đến mà chẳng huyên náo chút nào. Mọi người chia ra thị lập các nơi dường như họ đã nhận chỉ từ trước và đã được tập dượt rất thuần thục nên hàng ngũ rất tề chỉnh, hiệu lệnh rất nghiêm minh.

Số người lên ngọn núi cũng đã đến hai ba ngàn. Họ toàn là bang chúa, động chúa, trại chủ, cùng thủ lĩnh [illegible] phe tả đạo ở rừng sâu núi thẳm. Còn bọn thuộc hạ đều đứng ở sườn núi.

Bao nhiêu người này hoặc ở dưới quản hạt ở Triêu Dương thần giáo hoặc là chỗ đi lại thân tình với nhau. Ngày Lệnh Hồ Xung thống lãnh quần hào lên đánh chùa Thiếu Lâm, một số đông bọn này đã tham dự. Chàng liếc mắt trông ra thấy bọn Lam Phượng Hoàng, Tổ Thiên Thu, Lão Đầu Tử, Kế Vô Thi cũng đều ở đó.

Bọn người quen biết Lệnh Hồ Xung chỉ tiếp xúc với chàng bằng mắt và nụ cười trên môi, không một ai cất tiếng hô hoán. Ngoài tiếng bước chân sột soạt của mấy ngàn người tiến lên ngọn núi, ngoài ra không có một thanh âm nào khác.

Hướng Vấn Thiên giơ tay mặt lên cao rồi khoanh một vòng tròn. Lập tức mấy ngàn người quỳ cả xuống, đồng thanh tung hô :

— Bọn hậu bối trên chốn giang hồ tham kiến «Thánh giáo chủ» Triêu Dương thần giáo, văn thành võ đức, oai khắp lê dân ! Ngửa trông Thánh giáo chủ muôn năm trường trị, nhất thống giang hồ.

Mấy ngàn người này toàn là kẻ sĩ võ công cao cường lại vận nội lực ra sức tung hô thành tiếng vang kinh thiên động địa. Nhất là những câu sau cùng «Thánh giáo chủ muôn năm trường trị, nhất thống giang hồ» thì cả bọn giáo chúng Thần giáo và quần hào đứng ở sườn núi cũng đồng thanh hô theo nên tiếng dội lại càng khủng khiếp.

Nhậm Ngã Hành ngồi cao chót vót, nghiễm nhiên tượng là [illegible] mọi người tung hô xong mới giơ tay ra hiệu rồi lên tiếng :

— Các vị lại một phen tân khổ. Mời các vị đứng lên.

Mấy ngàn người lại đồng thanh :

— Tạ ơn Thánh giáo chủ !

Rồi đứng cả dậy.

Lệnh Hồ Xung nghĩ bụng :

— Ngày trước ta lên Hắc Mộc Nhai đã nghe bọn giáo chúng tâng bốc Đông Phương Bất Bại bằng những câu ngọt xớt đến buồn nôn. Không ngờ Nhậm Ngã Hành lên làm giáo chủ lại còn biến đổi tệ hại hơn. Trên tiếng giáo chủ thêm vào chữ «Thánh», thành ra «Thánh giáo chủ». Tưởng văn võ bá quan trong triều vào bái yết đức hoàng đế cũng chỉ hô câu : «Bái chúc Ngô Hoàng vạn tuế, vạn vạn tuế», không đến nỗi khom lưng uốn gối như thế này. Bọn mình đã là con nhà võ phải cư xử cho ra anh hùng hảo kiệt. Nếu còn khuất phục người ta thì sao phải hảo hán đội trời đạp đất ở đời !

Chàng nghĩ tới đây bất giác khí tức xông lên.

Đột nhiên chàng cảm thấy trong huyệt đan điền nổi cơn đau kịch liệt. Mắt chàng tối sầm lại, cơ hồ té xỉu.

Lệnh Hồ Xung hai tay nắm chặt thành ghế, chàng nghiến răng, môi chảy máu ra.

Chàng lẩm bẩm :

— Ngày trước ta vô tình học được môn Hấp Tinh đại pháp. Tuy ta đã [illegible], nhưng lúc ở trong sơn động tối tăm bị sư phụ quăng lưới bắt. Trường hợp mạng sống treo đầu sợi tóc đã bắt buộc ta phải thi triển tà pháp này để tự cứu. Ngờ đâu chính ta cũng bị tai hại rất lớn.

Lệnh Hồ Xung tuy cố nhịn đau, miệng không bật tiếng rên la, nhưng đầu chàng ướt đẫm mồ hôi. Toàn thân run bắn lên. Da mặt co rúm lại lộ vẻ đau khổ đến cùng cực khiến mọi người ai cũng nhìn rõ.

Bọn Tổ Thiên Thu đưa mắt ngó tình hình chàng, trong lòng rất đỗi băn khoăn.

Doanh Doanh tiến lại phía sau chàng khẽ cất tiếng gọi :

— Xung ca ! Em muội ở đây.

Giả tỷ là chỗ chỉ có người thì nàng đã nắm lấy tay Lệnh Hồ Xung để an ủi chàng. Nhưng nơi đây hàng mấy ngàn cặp mắt của quần hào chăm chú nhìn vào, nàng chỉ nói được vậy mà thôi.

Lệnh Hồ Xung ngoảnh đầu lại ngó thấy Doanh Doanh thì trong lòng cũng dịu lại một chút.

Chàng nghĩ thầm trong bụng :

— Ta nhớ lại ngày trước Nhậm Ngã Hành bị giam tù ở dưới đáy Tây Hồ gần thành Hàng Châu. Lão đã nói là sau khi học môn Hấp tinh đại pháp hút được chân khí của người ngoài vào trong mình rồi có một ngày những luồng chân khí đó phát tác. Khi nó đã bắt đầu phát tác thì những lần về sau càng ghê gớm hơn. Sở dĩ Nhậm Ngã Hành đành để cho Đông Phương Bất Bại thoán đoạt ngôi bảo chủ cũng chỉ vì những luồng chân khí dị chủng tụ hội trong người lão. Lão cố nghĩ cách hóa giải đến nỗi bỏ hết mọi việc, nên mới bị Đông Phương Bất Bại thừa cơ cướp ngôi. Trong thời kỳ bị giam cầm ở dưới đáy Tây hồ mười mấy năm, lão đã tiến [illegible] nghiên cứu và tìm ra được phép hóa giải.

Lệnh Hồ Xung còn nhớ cả Nhậm Ngã Hành bảo chàng phải gia nhập Triêu Dương thần giáo, lão mới chịu truyền thụ phép này cho.

Khi ấy Lệnh Hồ Xung kiên quyết không thuận, vì từ thuở nhỏ chàng đã thấm nhuần giáo huấn của sư môn và mãnh liệt tin tưởng hai phe chính tà chẳng thể đội trời chung, nên chàng không chịu hòa mình với bọn Ma Giáo.

Ít lâu nay Lệnh Hồ Xung đã nhìn rõ những hành vi của Tả Lãnh Thiền và sư phụ và nhận ra nhiều chỗ gian trá nguy hiểm so với Ma Giáo cũng chẳng kém gì.

Đến khi chàng cùng Doanh Doanh chỉ non thề biển đính ước hôn nhân, chàng lại càng nhạt nhẽo chuyện phân chia kẻ chính người tà.

Có lúc chàng đã tự nhủ :

— Giả tỷ Nhậm giáo chủ nhất định bắt ta phải gia nhập Triêu Dương thần giáo mới chịu gả Doanh Doanh cho thì ta cũng cứ gia nhập là xong.

Bản tính chàng gặp sao hay vậy. Chàng chẳng cho việc gì là quan trọng. Nhập giáo cũng vậy mà không gia nhập thì thôi, chẳng có chi đáng kể là việc lớn.

Nhưng ngày Lệnh Hồ Xung lên Hắc Mộc Nhai thấy quần hào, hảo hán đối với hai vị giáo chủ là Đông Phương Bất Bại và Nhậm Ngã Hành chịu cực kỳ khuất nhục đê hèn. Miệng nói toàn những câu tâng bốc ngựa [illegible], chứ không phải là lời thành thực phát ra [illegible] bất giác [illegible] chàng cảm giác trái ngược, bụng bảo dạ :

— Sau khi ta gia nhập thần giáo cũng phải chịu những ngày làm nô lệ thì thật uổng phí tấm thân nam tử. Bậc đại trượng phu coi sự sinh tử là do định mệnh. Nếu phải van xin mới sống thì thà rằng chết đi còn hơn, ta nhất định không gia nhập Ma Giáo.

Bây giờ Lệnh Hồ Xung lại thấy Nhậm Ngã Hành làm oai làm phước, bày đặt cuộc ra mắt quần hào so với hoàng đế còn có phần hống hách hơn bất giác chàng lẩm bẩm :

— Ngày trước lão ở trong ngục tối dưới đáy Tây Hồ thì tình trạng ra sao mà bây giờ lại khuất phục anh hùng thiên hạ làm mất nhân phẩm của kẻ khác thì thật là vô liêm sỉ đến cùng cực.

Lệnh Hồ Xung còn đang ngẫm nghĩ, bỗng nghe có tiếng người dõng dạc hô :

— Khải bẩm Thánh giáo chủ ! Quần đệ tử phái Hằng Sơn đã tới.

Bỗng thấy bọn Nghi Hòa, Nghi Thanh, Nghi Lâm và quần đệ tử phái Hằng Sơn dìu dắt nhau lên núi.

Vợ chồng Bất Giới hòa thượng và Điền bá Quang cũng đi theo sau.

Một vị trưởng lão Triêu Dương thần giáo lên tiếng :

— Mời các vị bằng hữu lên tham kiến giáo chủ.

Bọn Nghi Thanh thấy Lệnh Hồ Xung ngồi một bên thì biết chàng là rể tương lai của lão, liền bụng bảo dạ :

— Tuy hai bên chánh tà khác nhau, nhưng ta phải nể mặt Lệnh Hồ chưởng môn mà cũng lễ của kẻ hậu bối để tham [illegible]

Họ liền tiến đến trước lên nhưng [illegible] khom lưng thi lễ nói :

— Bọn vãn bối là đệ tử phái Hằng Sơn xin tham kiến Nhậm giáo chủ.

Vị trưởng lão kia tiếp phát lên :

— Phải quỳ [illegible] đáp đầu !

Nghi Thanh dõng dạc đáp :

— Bọn tiểu ni là kẻ xuất gia chỉ lạy Phật, lạy Bồ Tát hay lạy sư phụ, chứ không lạy người thường bao giờ.

Viên trưởng lão gọi lớn tiếng hơn :

— Thánh giáo [illegible] không phải người thường. Lão [illegible] là thần tiên hạ thế, là Phật [illegible] Bồ Tát !

Nghi Thanh đưa [illegible] nhìn Lệnh hồ Xung thấy chàng chỉ lắc đầu liền đáp :

— Muốn giết thì giết, chớ đệ tử phái Hằng Sơn không lạy người thường.

Bất Giới hòa [illegible] cười ha hả nói :

— Phải lắm [illegible] !

Hướng Vấn Thiên hỏi :

— Tên già ở môn phái nào ? Đến đây có việc gì?

Hắn đã [illegible] bọn đệ tử phái Hằng Sơn thấy họ nhất không chịu quỳ lạy Nhậm Ngã Hành, tình thế trở nên trơ trẽn. Hắn cho là nếu mình [illegible] đệ tử phái Hằng Sơn thì mất vẻ thân tình với Lệnh Hồ Xung.

Hướng Vấn Thiên tinh vậy liền quay ra đối phó với Bất Giới hòa thượng để Nhậm Ngã Hành lờ vụ này đi, không nhắc tới chuyện sụp lạy hay không sụp lạy nữa là xong.

Bất Giới hòa thượng cười đáp :

— Bản hòa thượng chùa lớn không chịu thu nạp, chùa nhỏ cũng [illegible], chẳng có môn phái nào hết. Nhân tiện qua đây thấy đám đông người tụ hội liền vào coi náo nhiệt mà thôi.

Hướng Vấn Thiên nói :

— Bữa nay Triêu Dương thần giáo hội kiến Ngũ Nhạc kiếm phái ở đây, những người phức tạp không được vào làm nhốn nháo. Hòa thượng xuống núi đi thôi !

(CÒN NỮA)

TIN TÒA ÁN

TIẾP THEO 2 TRANG 2

thì 2 loại giấm này sẽ làm hại sức khoẻ cho người dùng, vì loại giấm trắng đã chế bằng Acide-Acétique pha lỏng trong nước lã và loại giấm đỏ thì không đủ độ chua như đã ghi trên nhãn hiệu.

Vì vậy bà Hồng Ngọc đã bị truy tố ra tòa tiểu hình về tội mạo hóa và biến hóa sản phẩm. Ra trước phiên xử việc thẩm vấn sáng nay, bị can vẫn nhìn nhận tội trạng.

Tòa xử phạt bà thương gia này 10 tháng tù treo và 15 ngàn đồng tiền vạ.

Một binh nhì đi theo V.C bị 5 năm khổ sai

SAIGON : 17-9. — Bỏ đơn vị theo V.C binh nhì Lê đình Thá thuộc tiểu đoàn 2/46 Sư Đoàn 25/B.B đã bị tòa án quân sự lưu động vùng 3 Chiến Thuật lên án 5 năm khổ sai về tội phản nghịch.

Ngày 21-12-68 y bị lực lượng hành quân hỗn hợp bắt trong khi ẩn trốn trong đám O-Rô tại xã Tân Rập (Cần Giuộc).

CHÂU ĐỐC

TIẾP THEO 1 TRANG 2

Không có ai bị thương khi tai nạn xảy ra. Xe công chánh bị kẹt giữ hai nhịp cầu đã được một đơn vị thuộc Liên đoàn 40 Công binh Chiến đấu móc lên bờ. Công tác sửa chữa đã được Công binh thực hiện ngay sau đó và sẽ hoàn tất nay mai.

Để giải tỏa một số xe cộ bị ứ đọng hai bên bờ sông, Công binh đã dùng một đò nhẹ Chiến thuật chở các xe hạng nhẹ qua sông.

Chương trình TIVI

(Tiếp theo trang 2)

Thứ Sáu 19-9-1969

Đài Việt-Nam		Đài Mỹ	
19g00	Đài hiệu — Quốc kỳ	13g00	Test Pattern Music
19g03	Tin vắn	13g45	Sign On News
19g05	Thời sự Miền Tây	14g00	RB Hollywood Palace
19g15	Ch.trình Người cày có ruộng	15g00	RB Big Valley
20g00	Tin tức — Thông cáo	16g00	BB Hee Haw
20g25	Cải Lương	17g00	Gentle Ben
21g15	Thời sự Quân Đội	17g30	Detectives
21g30	Điểm báo — Bình luận — Giới thiệu chương trình hôm sau	18g00	G.E. College Bowl
21g45	Cải lương (tiếp theo)	18g30	NFL Action
22g30	Tin cuối cùng	19g00	Evening News
22g35	Cải lương (đoạn kết)	19g30	Julia
	Đài hiệu — Quốc kỳ	20g00	Johnny Cash Show
		21g00	Wild Wild West
		22g00	Late News
		22g30	Tonight Show

Quý Bà, quý cô muốn tránh những bực dọc khi làm công việc bếp núc như :
— Đầu bù, tóc rối
— Tay chân dơ bẩn
— Mệt mỏi, cáu kỉnh
— Mất quá nhiều thì giờ
HÃY ĐẾN NGAY :
ESSOGAS
LAN-NGA
104, Nguyễn văn Thoại — CHOLON
Đ.T. 50.166 — 90.018
DÀNH SẴN CÁC TIỆN NGHI :
● ESSOGAS ● BẾP GAS
● TỦ LẠNH ● MÁY GIẶT
● NỒI INOXYDABLE ● MÁY XAY TRÁI CÂY
● BÀN ỦI ĐIỆN ● LÒ ĐIỆN NƯỚNG GÀ
v.v...
SẠCH SẼ — DỄ DÙNG — NHANH CHÓNG
TIỆN LỢI — KHÔNG HAO TỐN

Đại Bổ TÒNG-SƠN Bát tiên
TRƯỜNG THỌ CAO
CHỮ HIẾU ĐỨNG ĐẦU

• Quí vị có ông bà cha mẹ ăn ngủ không được, nên mua ĐẠI BỔ TÒNG-SƠN BÁT-TIÊN TRƯỜNG THỌ CAO để các cụ uống thường, thì các cụ sẽ ăn ngon ngủ khoẻ, làm cho gia đình cũng thêm vui vẻ và hạnh phúc.
• Mỗi buổi sáng khi uống cà phê hoặc sữa, quí vị nên pha thêm một chút ĐẠI BỔ TÒNG-SƠN BÁT-TIÊN TRƯỜNG-THỌ CAO rất thơm ngon và bổ ích.
NHÀ BÀO CHẾ ĐÔNG DƯỢC PHẨM
TÒNG-SƠN NHÃN CÂY-TÒNG
ĐẠI-LÝ: 196, LÊ THÁNH TÔN - SAIGON
... PHỤC, CHOLON, và có bán khắp tiệm thuốc bắc
(KN số 2143 - B-Y-T ngày 20-3-67)

SÂM CAO-LY
SONG LONG TINH
Một loại SÂM thượng hòa với NHUNG NAI cùng các dược phẩm Đông-Y tốt nhất chế thành
SÂM NHUNG
SONG LONG TINH (nhãn hiệu Cá Bay)
Sâm Nhung SONG LONG TINH là một Đông dược phẩm BỔ MÁU mới nhất, tốt nhất, chuyên trị các chứng ĐAU LƯNG, NHỨC XƯƠNG, ĂN NGỦ KHÔNG NGON, PHONG THẤP, PHỤ NỮ SẢN HẬU. Rất hợp cho mọi giới.
Bán lẻ tại khắp các nhà thuốc Việt-Hoa. do Đông-Dược-sĩ.
TRẦN-NGƯƠN, nhà thuốc SÙNG-NGUYÊN
157, Hương-Lộ 14 Cầu Tre, Cholon bào chế. (K.N. số 507M 14-8-68

NHỮNG QUÝ BÀ NỘI-TRỢ SÀNH ĐIỆU
ĐỀU BIẾT CHỌN VÀ DÙNG BỘT NGỌT
Bột ngọt Vị-Hương-Tố

Thêm chút đỉnh VỊ-HƯƠNG-TỐ
Trong những món ăn
Sẽ càng thêm ngon
DÙNG VÀO NHỮNG MÓN ĂN CHAY HOẶC LÀ ĂN MẶN SẼ THÊM NHIỀU CHẤT BỔ DƯỠNG
天香味精有限公司出品
"VỊ-HƯƠNG-TỐ"
do THIÊN-HƯƠNG CÔNG-TY S.A.R.L. sản xuất tại Việt Nam
VĂN-PHÒNG : 91, Đại lộ Khổng Tử Cholon - Điện thoại 37521
TỔNG ĐẠI-LÝ : Hãng VIỆT HOA 37, Đ.Trịnh Hoài Đức Cholon Đ.T. 36933

Công thức mới! thuốc mới!
hémocalcium B12
trị: SUY YẾU - CHẬM LỚN
KÉM ĂN - THIẾU MÁU

hémocalcium B12
có chất Sorbitol để giúp cho sự thấm nhuần sinh-tố B12 qua màng ruột mà không bị tiêu hao.
SIFAPP SAIGON
bán tại các nhà thuốc tây
KN 224 M BYT/11-4-68 Pub. TÂN TRÍ

Vì đã có viên
PENI-V
CÓ 3 LOẠI :
- 200.000 đơn-vị
- 400.000 đơn-vị
- 500.000 đơn-vị
Hãy đòi cho được nhãn hiệu :

CÓ BÁN TỪNG VIÊN LẺ
TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY
320M BYT 30-8-68

Chia buồn

Được tin trễ :

THÂN PHỤ CỦA ANH TRẦN VĂN DINH

vừa từ trần tại Định Tường ngày 14-9-69.

Thành thật chia buồn cùng gia đình Anh TRẦN VĂN DINH và cầu chúc hương hồn Bác sớm siêu thăng miền Cực Lạc

Ông Bà LÊ THANH HOÀNG DÂN

Chia buồn

Được tin :

Cụ TÔ-VĂN-PHÒNG

Thân phụ Ông TÔ VĂN QUẾ, vừa từ trần tại Saigon, chúng tôi thành thật chia buồn với Ông Bà Tô văn Quế cùng tang quyến và xin cầu nguyện hương hồn Cụ sớm siêu thăng miền Cực Lạc.

Đại Tá và Bà VŨ ĐỨC NHUẬN

Chia buồn

Được tin : Bà Quả Phụ NGUYỄN VĂN ĐẮC

Nhũ danh TRẦN THỊ CÒN

là Nhạc mẫu của Chiến hữu HUỲNH BỬU NGÀ, vừa tạ thế tại Thắng Nhì Vũng Tàu.

Toàn thể Đoàn viên và Ban Chấp Hành Phong Trào Quốc Gia Cấp Tiến Thị Bộ Vũng Tàu xin thành thật chia buồn cùng Chiến hữu Huỳnh Bửu Ngà và cầu nguyện linh hồn Bà Cụ sớm siêu thăng nơi miền Cực Lạc.

BCH THỊ BỘ VŨNG TÀU

Phân ưu

Chúng tôi vừa được tin :

Cụ TÔ VĂN PHÒNG

PHÁP DANH **MINH CÁC**

(Cựu Đốc Học trường Tân Uyên hồi hưu)

Thân phụ của

Ông TÔ VĂN QUẾ

Đổng Lý Văn Phòng

Phủ Phó Thủ Tướng Kiêm Bộ Giáo Dục vừa thất lộc tại Chợ Lớn. Hưởng thọ 86 tuổi

Thành kính phân ưu cùng Ông Đổng Lý Văn Phòng và tang quyến.

Cầu chúc hương hồn Cụ sớm tiêu diêu miền Cực Lạc.

Bác Sĩ Phó Thủ Tướng Kiêm
Tổng Trưởng Bộ Giáo Dục,
Quý Vị Thứ Trưởng Giáo Dục
cùng toàn thể nhân viên các cấp

NHẬU QUÊN THÔI VÀ RẺ TIỀN VỚI

CHẠO, GA, CÁ NƯỚNG...

CƠM VIỆT TÂY TÀU hằng ngày
ĐIỂM TÂM : HỦ TIẾU NAM ĐÔ
ĐẶC BIỆT NHƯ HỦ TIẾU **NAM VANG**

NAM ĐÔ 199 Đ.L. Nguyễn thái Học Saigon

20/9 LỚP TẬP GIẢI ĐỀ THI VÀO KỸ SƯ VÀ CÁN SỰ

có lớp Bảo Đảm

Trích Giáo Sư : **PHẠM VĂN NGŨ HẢI ✶ TRẦN LÊ NHƠN ✶ LƯU AN BANG**

Ghi tên : Trường **ĐỨC TUỆ** 220/2A Trương minh Giảng
Trường **TƯƠNG LAI** 53L Lê văn Duyệt

ĐÔ THÀNH SAIGON
SỞ THIẾT KẾ

Cáo thị đấu thầu công khai

Mục tiêu cuộc đấu thầu :

— Xây tường rào Nghĩa Địa Đô Thành đường Lê văn Duyệt.
Trị giá ước lượng : 1.142.220đ00
Ký quỹ tạm 19.000đ00

Ngày giờ và nơi đấu thầu :

— Ngày 07-10-69 đúng 9 giờ tại Tòa Đô Chánh Saigon (Văn phòng Phó Đô Trưởng Saigon).

Nơi tham khảo hồ sơ và điều kiện sách :

— Trong giờ làm việc tại Sở Thiết Kế Đô Thành (Phòng Công Xá).

Thời hạn nộp đơn dự thầu :

Đơn xin dự cuộc đấu thầu phải gởi đến Ông Kỹ Sư, Chánh Sự Vụ Sở Thiết Kế Đô Thành, Ba (03) ngày tròn trước ngày mở thầu, tức là trước 17 giờ ngày 04-10-69.

Hồ sơ kèm theo đơn bỏ thầu (theo mẫu) phải nộp tại Tòa Đô Chánh Saigon (Văn phòng Phó Đô Trưởng Saigon) trong vòng 15 phút sau khi phiên nhóm đấu thầu khai mạc.

Saigon, ngày 16 tháng 9 năm 1969
TUN. ĐÔ TRƯỞNG SAIGON,
Tổng Thơ Ký,
ĐOÀN VĂN BÍCH

Địch thủ đáng ngại của KHÁNH LY?

— NGỌC ANH : (em gái của Khánh Ly) lần đầu tiên đi hát phòng trà, có mặt mỗi đêm tại QUEEN BEE LẦU 1 với những nhạc phẩm Việt thật truyền cảm và những bài ca ngoại quốc đang thịnh hành.

— Danh ca KIM TƯỚC tái xuất giang hồ và mỗi đêm chỉ xuất hiện tại QUEEN BEE LẦU 1

— Nữ hoàng TÚY PHƯỢNG, con chim sẻ PHƯƠNG HOÀI TÂM v.v... cùng ban nhạc JOE Mc COY sẽ dành cho quí vị một buổi tối giải trí đáng đồng tiền bát gạo.

— Nhiều tiết mục mới lạ được thay đổi mỗi đêm với những màn vũ nổi da gà.

CHÚ Ý : Chương trình Nhạc trẻ được tổ chức mỗi chiều thứ bảy, chủ nhật từ 15 giờ đến 17 giờ tại nhà hàng QUEEN BEE LẦU 1 số 106 Nguyễn Huệ — Saigon.

TRÂN TRỌNG KÍNH MỜI

Phân ưu

Được tin trễ : Cụ PHANXICÔ XAVE

ĐỖ-VĂN-NHUẬN

Nhạc phụ Trung Tá NGUYỄN VĂN ÂN, tạ thế ngày 12-9-69 tại Phú Cam (Huế).

Thành thật chia buồn cùng Anh Chị Ân và xin thành kính cầu chúc linh hồn Cụ sớm về nước Chúa.

Ông Bà NGUYỄN KIỀU
Ông Bà LÊ VĂN HỢI

Phân ưu

Được tin :

THÂN PHỤ

của ông Giám Đốc Nha Nhân Viên Điện Lực Việt Nam, vừa thất lộc tại Saigon ngày 15-9-1969.

Thành kính chia buồn cùng ông Giám Đốc và tang quyến. Cầu chúc hương hồn Cụ sớm tiêu diêu nơi Cõi Phật.

NHA TÀI CHÁNH ĐIỆN LỰC VIỆT NAM

Cảm tạ

Chúng tôi trân trọng cảm tạ quí Ông quí Bà đại diện các cơ quan Quân Dân Chính và thân bằng quyến thuộc đã có lòng giúp đỡ, phúng viếng, phân ưu và thân hành tiễn đưa linh cữu Cha, Nhạc-phụ, Nội Ngoại Tổ chúng tôi là :

Cụ TÔ VĂN PHÒNG

PHÁP DANH **MINH CÁC**

Cựu Đốc Học trường Tân Uyên hồi hưu

Ân nghĩa ấy chúng tôi xin ghi lòng tạc dạ.

Trong lúc tang gia bối rối, có nhiều điều sơ xuất, kính xin niệm tình tha thứ.

Gia quyến Cụ TÔ VĂN PHÒNG
đồng bái tạ

Cảm tạ

Chúng tôi chơn thành cảm tạ :

- Phái đoàn đại diện Đại Tướng TỔNG THAM MƯU TRƯỞNG QUÂN LỰC VNCH.
- Phái đoàn đại diện Trung Tướng Biệt Khu Thủ Đô.
- Phái đoàn đại diện Thiếu Tướng Tư lệnh Sư Đoàn Nhảy Dù.
- Đại Tá Tư Lệnh Phó Sư Đoàn Nhảy Dù
- Trung Tá Lữ Đoàn Trưởng, Lữ Đoàn 1 Nhảy Dù, và quân nhân các cấp thuộc Bộ Chỉ Huy Lữ Đoàn 1 Nhảy Dù.
- Phái đoàn đại diện các Tiểu Đoàn và các đơn vị biệt lập Sư Đoàn Nhảy Dù
- Cha Tuyên Úy Công Giáo và Thượng Tọa Tuyên Úy Phật Giáo Sư Đoàn Nhảy Dù
- Sĩ Quan, Hạ Sĩ Quan, Binh Sĩ Trung Đội 31 chung sự
- Sĩ Quan, Hạ Sĩ Quan, Binh Sĩ Trung Đội 32 chung sự
- Các bạn hữu khóa 19 trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt
- Phái Đoàn Đại diện Tổng Liên Đoàn Lao Công Việt Nam và phân bộ tài xế tàu cặng cầu LST.
- Thượng Tọa Trụ Trì và quý chư tăng chùa Quỳnh Kim Thông Tây Hội Gò Vấp
- Thân bằng quyến thuộc đôi bên.

Đã đến phân ưu, phúng điếu và tiễn đưa linh cữu : Con chồng chúng tôi là :

Cố Thiếu Tá : DƯƠNG VĂN PHƯỚC

đã tử nạn ngày 10-9-1969 trong cuộc hành quân ven đô (hưởng thọ 27 tuổi) đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều chi sơ thất, kính mong quý vị niệm tình tha thứ.

Mẹ : Bà quả phụ DƯƠNG VĂN TIẾN
Vợ : Bà quả phụ DƯƠNG VĂN PHƯỚC

Nhủ danh KHA THỊ THANH HƯƠNG

và tang quyến đồng cảm tạ.

Việt Nam Cộng Hòa — Tỉnh Gia Định
Ngân Sách Tỉnh — Tài khóa 1969

Cáo thị đấu thầu công khai

LẦN THỨ II

NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU : 9 giờ sáng ngày 24-9-1969, tại Tòa Tỉnh Trưởng Gia Định.

MỤC TIÊU CUỘC ĐẤU THẦU : Cung cấp và chuyên chở đến kho Ty Công Chánh Gia Định 44m3,280 gỗ Dầu xẻ thành đà và ván dùng tu bổ các các cầu trong Tỉnh.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG : 797.040.$00

TIỀN KÝ QUỸ TẠM : 13.900.$00

NƠI THAM KHẢO SÁCH ĐIỀU KIỆN : Tại Tòa Tỉnh Trưởng và Ty Công Chánh Gia Định trong những ngày giờ làm việc.

CƯỚC CHÚ : Đơn xin phép dự thầu phải gởi đến Tòa Tỉnh Trưởng (Ty Tài Chánh Gia Định) trước 11 giờ 23-9-1969.

GiaĐịnh, ngày 12 tháng 9 năm 1969
Tỉnh Trưởng
Đại Tá NGUYỄN VĂN TÒN.
(ký tên và đón dấu)

VIỆT NAM CỘNG HÒA
CÔNG QUẢN HỎA XA VIỆT NAM

Thông Cáo

BÁN THÉP VÀ SẮT VỤN

Ngày Thứ Sáu 10 tháng 10 dl năm 1969 lúc 09 giờ sáng, tại số 15/1 đường Ngô Quyền—Cholon. Nha Trước Bạ sẽ bán đấu giá công khai 3 lô hàng :

— LÔ SỐ 1 : Khoảng 40 tấn sắt toa-goong hư.

— LÔ SỐ 2 : Khoảng 656 tấn sắt đầu máy và toa than hư trong đó có lẫn lộn 3.055K đồng vàng 33.570K đồng đỏ và 152.570K thép.

— LÔ SỐ 3 : Khoảng 312 tấn thép tốt gồm có phụ tùng tồn kho của các đầu máy hơi nước và toa-goong lỗi thời.

Xem các lô trên tại Kho Chánh Hỏa Xa Dĩ An, thuộc Quận Dĩ An, Tỉnh Biên Hòa, trong giờ làm việc, từ ngày 01-10-1969 đến ngày 09-10-1969 trong giờ làm việc.

Muốn hỏi thêm chi tiết, xin mời đến Văn Phòng Ty Tiếp Liệu Hỏa Xa, số 86 đường Nguyễn Thông Saigon.

Saigon, ngày tháng năm 1969
KT. Giám Đốc Hỏa Xa VN Công Xuất
Xử Lý Thường Vụ
TRẦN MỘNG CHÂU

Hỉ tín

Được tin của ông NGUYỄN PHƯỚC VỌNG Chủ Tịch Ủy Hội Thể Vận VN báo ngày hôn lễ của :

CẬU **NGUYỄN-PHƯỚC-VỌNG** MAURICE

ĐẸP DUYÊN CÙNG CÔ

NGUYỄN-THỊ-HUỲNH-MAI

Vào ngày 20-9-69, chúng tôi xin thành thật chia vui cùng anh Vọng, và cầu chúc hai cháu hưởng hạnh phúc suốt đời.

Ô. Bà VÕ VĂN ỨNG

Cảm tạ

Nhờ kinh nghiệm và sự tận tâm của Lớp Luyện thi ban đêm Trường NGUYỄN KHUYẾN, do Giáo sư NGUYỄN PHAN phụ trách, các con trai tôi :

1) Nguyễn đình Mẫn, 10-3-55, trúng tuyển kỳ thi Đệ Ngũ Kỹ Thuật Nguyễn trường Tộ năm 1968, xếp hạng 31/120 ;
2) Nguyễn đình Hưng, 23-8-51, đậu Tú tài I Kỹ Thuật khóa 1969 ;
3) Nguyễn đình Đạt, 7-7-56, trúng tuyển kỳ thi Đệ Ngũ Kỹ Thuật Nguyễn Trường Tộ khóa 1969 xếp hạng 1/122.

Riêng phần cháu Nguyễn đình Đạt, Giáo sư NGUYỄN PHAN không những đã hết sức dạy dỗ lại còn miễn học phí từ tháng 5-69 đến tháng 8-69 để khuyến khích sự chuyên cần của cháu ĐẠT khiến cháu thu được kết quả rực rỡ trong kỳ thi vừa qua.

Để tỏ lòng biết ơn, tôi nhờ vài hàng trên báo này để chuyển đạt lời tri ân sâu xa của tôi đến Giáo sư NGUYỄN-PHAN cùng giới thiệu với Quý vị phụ huynh học sinh ưa thích ngành Kỹ Thuật.

Saigon, ngày 16-9-1969
NGUYỄN ĐÌNH TRÁC
Tham Sự HC Bộ Lao Động

Thông báo

Ban Sáng Lập Liên Hiệp Hợp Tác Xã Tiết Kiệm Tín Dụng Việt Nam trân trọng thông báo cùng toàn thể Ban Quản Trị Hợp Tác Xã Tiết Kiệm Tín Dụng tại Thủ Đô và các Tỉnh đã có đơn gia nhập, xin vui lòng gởi Đoàn Đại Biểu, ấn định tại Điều 20 của Điều lệ, tham dự buổi ĐẠI HỘI THÀNH LẬP, tổ chức vào ngày 21-9-1969 đúng 8 giờ 30 tại số 240 đường Trần Bình Trọng Saigon (Trung Tâm Học Liệu).

Trân trọng kính mời
Trưởng Ban Sáng Lập
LÊ THÀNH DI

SĐL SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

BỐ CÁO TẠM NGƯNG CUNG CẤP ĐIỆN ĐỂ TU BỔ VÀ TĂNG CƯỜNG

21-9-69— từ 7g00 đến 17g00 : Khu vực 8603, 8611, 8684, 8532, 8531, 8604, 8713, 8630, 8406, 8625, 8412, 8601, 8602, 8403, 8417, 8404, 8409, 8410, 8416, 8415, 8405, 8462, 8418, 8441, 8524, 8526, 8528, 8533, 8534, 8535, 8562, 8567, 8556, 8102, 8181, 8104, 7511, 6322, 8111, 8142, 8163, 8143 tại Cholon.

CHÚ Ý : Khi sửa chữa xong, điện sẽ có lại mà không báo trước. Các danh số khu vực có ghi trên hóa đơn của thân chủ.

Điện Lực Việt Nam
Nha Kỹ Thuật

CÁO THỊ GỌI THẦU

ĐỀ MỤC : Công tác thiết lập hệ thống trung và hạ thế để cung cấp điện cho các cơ sở công quyền, tôn giáo và xã hội tại xã Tam Hiệp, Biên Hòa.

THỜI GIAN THỰC HIỆN : 7 tuần lễ

TIỀN KÝ QUỸ TẠM 50.000đ.00

TIỀN KÝ QUỸ THIẾT THỌ : 1/3 giá thuận thầu

NGÀY VÀ NƠI XIN NỘP ĐƠN XIN DỰ THẦU : Đơn xin dự thầu phải gởi đến Nha Tài Chánh Điện lực Việt Nam, 12 Hồng Thập Tự Saigon, chậm nhất là 10 giờ ngày 03-10-69.

NGÀY VÀ NƠI MỞ THẦU : 10 giờ sáng ngày 03-10-69 tại Phòng Họp Tổng Nha Điện Lực Việt Nam (lầu 1) 12 Hồng Thập Tự Saigon.

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ VÀ LẤY MẪU HIẾN GIÁ :

1) Ban đấu thầu Nha Kỹ Thuật Điện Lực Việt Nam (ngang trạm Biến điện Xa lộ)
2). Nha Tài Chánh Điện Lực Việt Nam, 12 Hồng Thập Tự Saigon.
3) Văn Phòng Giao Tế (lầu 1) 12 Hồng Thập Tự Saigon.

— Những nhà thầu có tên trong danh sách Điện Lực Việt Nam mới được tham dự.

— Những nhà thầu chưa có tên trong danh sách «các nhà thầu» của Điện lực Việt Nam muốn nộp đơn xin dự thầu phải gởi đơn xin ghi tên kèm theo chứng từ khả năng xin Ông Tổng Giám đốc Điện Lực Việt Nam chấp thuận cho dự thầu 05 ngày trước ngày mở thầu.

ĐIỆN LỰC VIỆT NAM

Cáo thị gọi thầu

Mục đích :

Giấy gọi thầu số 3609 và 3610 (PIO/C 9190795 và 9190684) cung cấp máy kéo và xe vận tải.

Địa điểm và ngày mở thầu :

09 giờ sáng, ngày 23 tháng 9 năm 1969, tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 đường Hồng Thập Tự—Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách :

Nha Mãi Hóa Cơ Quan Tiếp-Vận Trung-Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 14 tháng 07 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

Cáo thị gọi thầu

Mục đích :

Cung cấp vật dụng nhà in và máy lau nhà theo điều kiện sách số 3712 và số 3718.

Địa điểm và ngày, giờ mở thầu :

09 giờ sáng ngày 17-10-1969 tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự—Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách :

Nha Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 15 tháng 9 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

In tại nhà in riêng của CẤP TIẾN
249 ...er, Phan đình Phùng—SAIGON

Quản lý : PHẠM-VĂN-BÊ

LẬP TRƯỜNG

(Tiếp theo trang 1)

Việc ông đi làm công ở Mỹ và bị chủ nhơn giải chức đã bị một vài người cho là một cái nhục. Riêng chúng tôi, chúng tôi cho đó là một điều làm cho ông Nguyễn tôn Hoàn có thể tự hào, vì đó là bằng cớ cụ thể chứng minh rằng ông không hề lạm dụng chức vụ mình khi vào chánh quyền để làm tiền như bao nhiêu chánh khách khác.

Năm 1951, khi rời bỏ chức vụ Bộ Trưởng Thanh Niên, ông đã phải mở hiệu tạp hóa để sống và đã không ngần ngại khuân từng bao gạo đi bán cho bạn hàng. Trong thời kỳ lưu vong ở Pháp vì chống chế độ Ngô đình Diệm, ông đã cùng tôi quản lý một hiệu ăn và cũng không ngần ngại cùng tôi lo việc lặt rau rửa chén.

Ngày nay, sang Mỹ, ông phải đi dạy học từng giờ mới có miếng ăn cho mình và cho vợ con. Giá như lúc làm Bộ Trưởng hay Phó Thủ Tướng, ông đã lạm dụng địa vị để kiếm vài triệu đô la, chắc hẳn ông đã không gặp những khó khăn mà ông đang gặp và không bị một số người Việt Nam sĩ vả là ông đã làm nhục cho nước Việt Nam.

Vì hoàn cảnh, ông Nguyễn tôn Hoàn đã không giúp ích nhiều cho đất nước như lòng ông mong muốn. Nếu người ta chê ông bất tài hay có chánh sách sai lầm, chúng tôi không trách móc gì, vì quyền khen chê về các điểm ấy là quyền của dư luận.

Tuy nhiên, chúng tôi thấy phải lên tiếng binh vực ông khi ông bị chỉ trích về việc ông hiện sống lưu vong và bị làm nhục trong cuộc mưu sinh vì ông hiện sống lưu vong ngoài ý muốn của ông và ông nghèo là vì ông đã để hết cuộc đời ông vào cuộc tranh đấu cho quốc gia nên không có thì giờ để làm giàu cho cá nhơn mình, và đã giữ lòng trong sạch không chấp nhận tham nhũng khi tham dự chánh quyền.

TIẾP THEO **V** TRANG 1

Đối lại các cấp chỉ huy và lãnh đạo phải thi hành những Liên pháp khuyến khích và nâng đỡ như : đề cao đúng mức giá trị và uy tín của quân, cán, chính · bình vực và bảo vệ quyền lợi thiết thực của họ ; thưởng phạt công minh. Có lỗi phải được xét xử một cách vô tư thẳng thắn để tránh những việc trả thù mờ ám bất công. Có công phải được tưởng thưởng công khai, đúng mức và nhanh chóng.

— Cải tiến đời sống vật chất của quân, cán, chính và gia đình họ. Biện pháp này phải được nghiên cứu và áp dụng một cách thực tế, không phải để tạo một nếp sống xa hoa nhưng lại là một mức sống tối thiểu tương đối ổn định và thích hợp cho giới quân, cán, chính trong sinh hoạt của cộng đồng, tránh được sự chi phối của hoàn cảnh vật chất. Không qua bận tâm lo nghĩ vì sinh kế giới quân, cán, chính mới có thể đóng góp trọn vẹn khả năng của mình cho công vụ.

Về tiêu chuẩn giản dị hóa đối tượng của vấn đề này là thủ tục hành chánh. Trước đây, vấn đề này đã được xúc tiến và nay chỉ cần tiếp tục đẩy mạnh để giản dị hóa thủ tục tới mức tối thiểu, hợp lý và khoa học hầu giúp cho công tác đạt đến kết quả tối đa.

Những cơ quan có nhiệm vụ giao dịch nhiều với quần chúng nên lưu ý đặc biệt về công tác này.

Về tiêu chuẩn hữu hiệu hóa thì trong mục tiêu này, vấn đề cần thực hiện là áp dụng một phương thức làm việc trong tinh thần một người cán bộ (thi hành tới nơi tới chốn, làm cho hết việc), đặt trên căn bản hoạt động tập thể : sử dụng đúng khả năng nhân viên, phân nhiệm hợp lý, phối hợp chính xác, hoạt động theo tinh thần đồng đội.

Cải tiến và lành mạnh hóa sinh hoạt công quyền

Văn trong Thông Tư gởi các ông Phó Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng Giáo Dục, Quốc Vụ Khanh, Tổng Bộ và Thứ Trưởng, Đô thị và Tỉnh Trưởng, Thủ Tướng Trần Thiện Khiêm nhấn mạnh những điểm phác họa trên đây có tính cách chỉ hướng đại cương.

Trong thực tế, mỗi cơ quan cần phải có những kế hoạch áp dụng liên tục dù ngắn hay dài hạn. Tùy theo phương tiện, sáng kiến và khả năng hiện hữu, các nơi hãy xúc tiến ngay công tác cần thiết này.

Thủ Tướng cho biết, nếu xét thấy điểm nào vượt quá khả năng và thẩm quyền thực hiện, xin chuyển ý kiến và đề nghị về Phủ Thủ Tướng để giải quyết. Giai đoạn khởi công được ấn định là 3 tháng kể từ ngày ban hành Thông tư này. Mỗi Bộ, Cơ quan Trung Ương, Đô, Thị, Tỉnh phải lập báo cáo hằng tháng về tình hình thực hiện và tiến triển công tác với những ưu, khuyết điểm khó khăn, thành quả, đề nghị cụ thể...

Theo Thông tư trên, qua những dữ kiện và kết quả đạt được, Chánh phủ sẽ ấn định phương hướng hoạt động cho những giai đoạn kế tiếp.

Thủ tướng kết luận với ý chí và sự quyết tâm của toàn thể quân, cán chính các cấp, tôi tin rằng mục tiêu Cải Tiến và Lành Mạnh Hóa Sinh Hoạt Công Quyền sẽ được thực hiện trong một thời gian ngắn hầu tạo môi trường thuận lợi cho công cuộc đấu tranh chính trị trong tương lai».

TIẾP THEO **C** TRANG 1

đã đính chánh nguồn tin mà chúng tôi tích đăng lại của đồng nghiệp Hòa Bình như sau:

«Với tư cách một người đang Hành Đạo tại Tòa Thánh Cao Đài Tây Ninh, hằng ngày chỉ để tâm trọn vẹn cho Đạo.

Vì thế ngót năm qua, tôi chưa hề để ý đến diễn tiến bên ngoài.

Có chăng, là một sự hiểu biết thông thường do Đài Phát Thanh Quốc Gia và Báo Chí loan truyền hằng bữa. Như thế, nói chi đến sự mời mọc bất cứ từ đâu (Saigon) hoặc nhận lời tham gia vào Hội Đồng Tư Vấn Quốc Gia, quả là điều quá đáng.»

VIỆN KỸ THUẬT VÀ KHOA HỌC ỨNG DỤNG

TỔNG KHAI GIẢNG ngày 1-10-69 tại 5 Trung tâm ở Saigon và Giađịnh

KỸ THUẬT CHUYÊN NGHIỆP và NÔNG LÂM SÚC, Đủ các lớp ngày và đêm.

- Ngũ, Tứ, Tam, Nhị KT, CN và NLS
- CHUYỂN HƯỚNG Phổ thông qua KỸ THUẬT, CN và NLS (Trung học và Tú Tài I, II)
- LUYỆN THI Trung học KỸ THUẬT TOÁN, Tú Tài CÔNG KỸ NGHỆ
- LUYỆN THI Trung học CHUYÊN NGHIỆP (dành cho các bạn thợ các xí nghiệp)
- Các KHÓA HUẤN LUYỆN KỸ THUẬT Bách khoa, Giáo dục Hậu học đường, Sinh ngữ Anh, Pháp, Đức, Nhật...

BAN GIẢNG HUẤN gồm Giáo sư KT, CN, NLS Công lập kinh nghiệm, quý vị Tiến sĩ, Kỹ sư, Cử nhân, Công thương Kỹ nghệ gia danh tiếng đảm trách.

BẮT ĐẦU GHI TÊN ngày 5-9-69 tại :

— TRUNG TÂM HUẤN NGHỆ BÁCH KHOA
43B Nguyễn Thông Saigon

— TRUNG TÂM KINH TẾ ỨNG DỤNG
2 Nguyễn văn Thinh Saigon

Sáng : 8g đến 12g, Chiều : 14g đến 18g, Đêm 19g đến 21g

NHỰT BÁO CẤP TIẾN

Rao Vặt

3 dòng đầu 60đ.
mỗi dòng sau thêm 20đ.

GIỚI THIỆU

Kỷ yếu Đại hội Thanh niên Phật tử toàn quốc đã phát hành.

Xin liên lạc với vị Đặc ủy Thanh niên tỉnh hoặc 294 Công lý Saigon.

TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN Số 2

VÕ VĂN VÂN

TRỊ MỘNG TINH, DI TINH VÀ HUỢT TINH

Mất 1 jeu 3 boules de pétanque inox, số J-B XX 130 và 740 và 1 jeu 3 boules de pétanque inox. OBUT số 92 và 740. Xin mang đến số 345/74 ĐL Trần hưng Đạo Saigon. Hậu tạ

Bán lầu đúc kiểu villa 7mx16m đủ tiện nghi 4 phòng ngủ, 3 phòng toilette, garage tại số 68/16 đường Trần quang Khải (Tân Định)

Lớp kế toán

19-9 học tại 150 Trần Hoàng Quân Chợ Lớn. Mãn khóa 2 tháng giữ được sổ sách Thương mãi. Áp dụng Plan 57 Hướng dẫn chu đáo. Kết quả chắc chắn.

GARAGE L'UCIA

SẴN SÀNG PHỤC VỤ QUÍ VỊ XỬ DỤNG

XE **FIAT** tại :

số 11, Đô thành Nh...n
Khánh Hội (Đ.T. : 93.196)

Nhắn tin

ĐÀ NẴNG—CHÂU ĐỐC

Xin hai anh VÂN HÀ, PHƯƠNG và KHÁNH, CHÂN viết tiếp phóng sự và gởi bài thêm.

CẤP TIẾN

Tìm việc

— NAM SINH có Tú tài IIC muốn nhận kèm Pháp văn tại tư gia từ Đệ Nhị trở xuống hoặc Tiểu học. Thư về Ninh 321B Lý Thái Tổ Saigon.

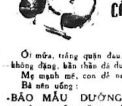

QUÍ BÀ CÓ THAI

Ói mửa, trằng quặn đau, ăn uống không đặng, bần thần đã dượi.
Mẹ mạnh mẽ, con dễ nuôi.
Bà nên uống :

·BẢO MẪU DƯỠNG THAI HOÀN VÕ VĂN VÂN số 11 (KN. số 147)

KHI CÓ THAI

mà đau trằng dạ dưới, đau thắt ngang lưng, đường tiểu nóng gắt, nên uống BÁ ĐÁ AN THAI số 43 VÕ VĂN VÂN (KN. số 149)

ĐAU MÁU XANH MÉT

cần uống BÁ ĐÁ SƠN QUẢN TÁN VÕ VĂN VÂN số 1 Trừ bạch đái (KN. số 133)

TRỊ ĐAU VÚ

BẢO SANH HOÀN VÕ VĂN VÂN số 59. Thuốc uống khi sanh sản, ăn được, ngủ được. Trị đau vú, ngừa các chứng hậu sản (KN. số 321)

HỎI CÁC TIỆM THUỐC ĐÔNG Y